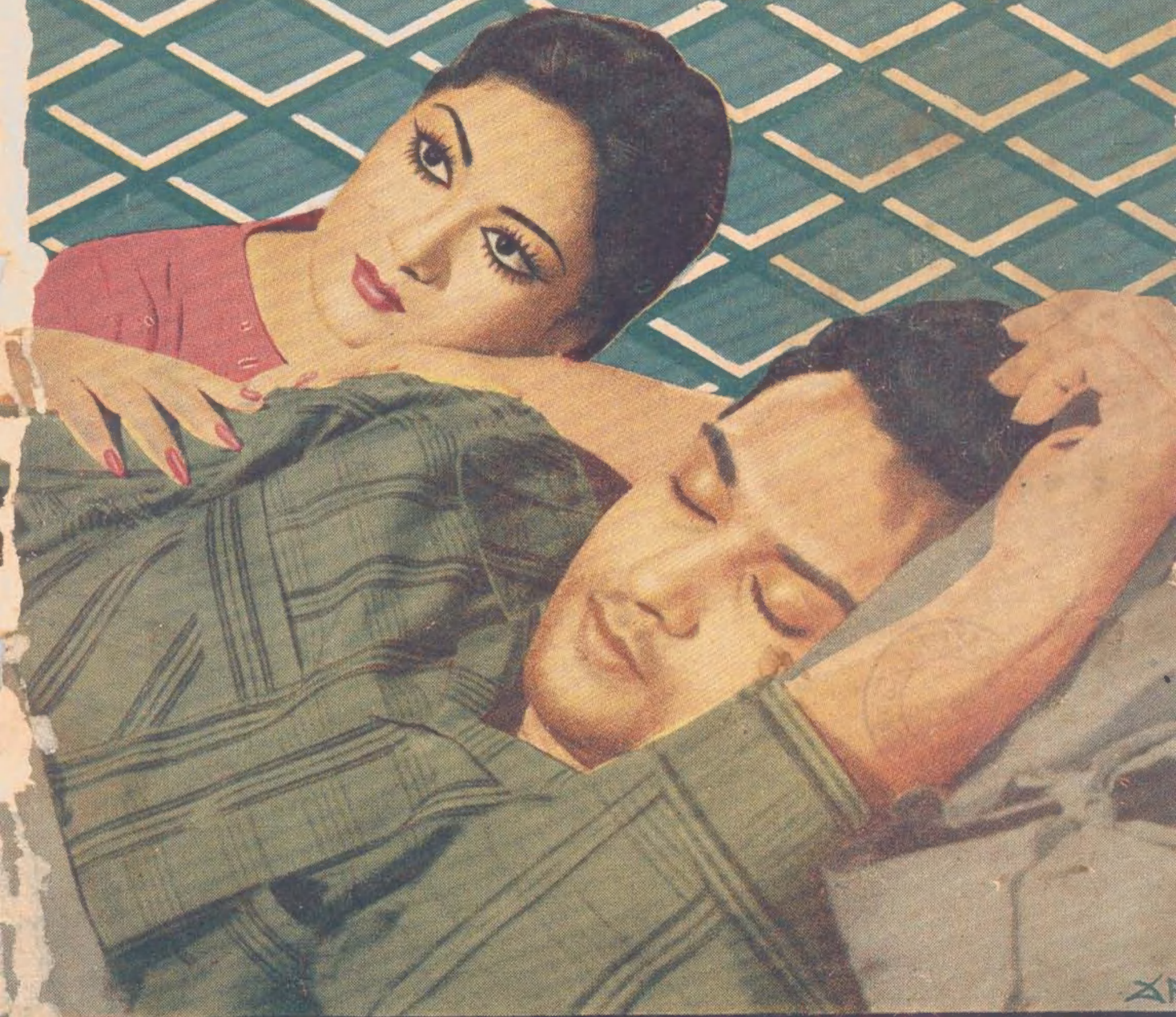

ANDHRA SACHITRA VĀRA PATRIKA

30-N-60

25 వయస్సులు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

నవంబర్ 26 విడుదల

కృష్ణా పిక్చర్స్ వారి

దేవంగిరరాజు

కథ.....

సింగీతం మోటలు పాటలు
పామర్తి కీర్తి

శ్రీ పులివెందులూ రిలీజ్

SHAKTHI

సినిమానటులు

మీ గ సిని కౌగులుగాచేరి, నెలకు మంచి ఆదాయం పొందవలెన్నవో నేజే మాకు వ్రాయండి. ఈ తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను.
BOMBAY FILM SERVICE
(A.M.W.) PHAGWARA (N.R.)

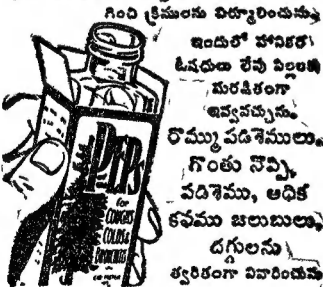

మెప్
బారు సబ్బు
ఉతుకుటకు నిత్యము ఉపయోగపడునది.
కెమికల్స్ & ట్రేడ్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మద్రాసు-30

గుండె బుట్టలను మీరు

పెప్ గెంతు మరియు
మీ దగ్గు త్వరితంగా పోవును!
దెప్పడ ద్వారా, వాపుని దివారే దర్శకుడు అయిన అందరి కడువకర అందుతున్నాడని అని గొంతు వాపు, రామ్మొదటికే, దగ్గు లేక అయిదుగంటికి క్రిమిన్ అను రంపును. పెప్ రకం దివారెదు గతి గొంతు క్రిమిన్ వివరించుచు ఇందిరో హానికర, టిఫిదులు లేవు విద్యుత్తు మరవకంగా ఇవ్వవచ్చును. రామ్మొదటికేముందు గొంతు నెప్పి వదిలేము, అధిక కవము జలుబులు దగ్గులను త్వరితంగా వివారించుచు మంచి వ్యాపారందరివద్ద అమ్మకంబుచేసి ఇ ఫుల్ ఫార్మ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

8 పోల్ విజంటు : దాదా ఓ కంపెనీ, 6, నై నప్ప నాయకన్ బిడి, మద్రాసు-1

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

తెలుగు వెలుగులు

మీ పత్రికయందలి తెలుగు వెలుగులు, తెలుగు ప్రజలను పులకితుల చేయుచున్నవి. 16-11-60 తేదీన పత్రికలో శ్రీ కాశీ కృష్ణ చార్యులుగారి గూర్చి చక్కగా వ్రాసిరి. ఎట్టి విమర్శలకు తావీయక, నిష్కల్మష మృదయముతో, రచించుచున్న, ఆరచయితగారికి నాధన్యవాదములు. శ్రీ కృష్ణ చార్యులుగారి గూర్చి వ్రాస్తూ "ఆయన జీవితం గతానికి ఆగతానికి వెలుగువంతున" అన్న నాక్యము ఒక మణిపూస. ఇట్లే మిగిలిన మహాత్ములను గూడ, పరిచయము చేయుగురని ఆశిస్తున్నాను.

కె. ఆర్. సలాది (విజయవాడ)

16-11-60 బుధవారం విడుదలైన మీ సచిత్ర వారపత్రికలో "తెలుగు వెలుగులు" శీర్షిక క్రింద ప్రచురించబడిన శ్రీ కాశీ కృష్ణ చార్యులవారి సంగ్రహ జీవితచరిత్ర అత్యంత క్లాసునియము; అది ప్రచురించిన మీ సంస్థకు నా అభినందనలు. కాని యట్టి మహాపురుషుని ఛాయా చిత్రం ప్రకటించుటకు బదులు మరదో చేసిపతిలకు అసంతృప్తిని కల్పించిరి. తెలుగు నిండు వెలుగునకది ప్రధానం కాక పోయినా పతిలకు మాత్రం అపచారంచేశారు. కారణం "తెలుగు వెలుగులు" మొదట చదివే పరితలో ఒకటి అవడం.

సరోజ సందాన్ (విశాఖపట్నం)

'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక'లో 'తెలుగు వెలుగులు' శీర్షికలో సదాశివ బ్రహ్మంగారి సృష్టి గూర్చి ముచ్చటిస్తూ చంద్రకిరణ ప్రసరితమైన సునిశిత హాస్యం పాఠకులకు అందజేసినందుకు మీకు కృతజ్ఞతలు.

రచయితకు నా ధన్యవాదములు.

తాడేపల్లి వెంకటరత్నం (కలకత్తా-26)

9-11-60 పత్రికలో 'కథాశివ బ్రహ్మంను' అంటే సినిమా రంగంలో అత్యుత్తమ కథకుడైన సదాశివ బ్రహ్మంగారిని తెలుగు వెలుగులో పరిచయం చేసినందుకు నా ధన్యవాదములు.

యస్. సుచేత (కడప)

దక్షిణ పూర్తి చేసుకొన్న తర్వాత "తెలుగు వెలుగులు" శీర్షికను ఆపివేయగలరని ఆశించు

చున్నాము. లేని యెడల ఇంకా కొద్ది వారములలో మా పేరు కూడా ప్రచురించదలచేయని సంకేపము కలుగుచున్నది.

"మిత్రద్వయం" (విజయవాడ)

కార్తూసులు

మీ పత్రికలో వేసే కార్తూసులు కొన్ని చాలా అసభ్యముగా ఆడవారిని కించపరచే విధంగా ఉంటున్నవి. ఎక్కువగా కార్తూసులు పంపేవాడు మొగవాగు అయివుండాలి. అందుకనే ఈ మధ్య ఇలాంటి వెక్కిరించు వస్తున్నాడు.

జె. హైమవతీరావు (విజయవాడ)

2-11-60 పత్రికలో పడిన 'ఉరి నులుపుగా తీయబడును' అను కార్తూసునుగురించిన విమర్శ 16-11-60 పత్రికలో చదివి ఆశ్చర్యపోయాను. శ్రీ రంగయ్యగారు కార్తూసుల పోటీ నిబంధనలు చదివినట్లు తోచును. ఈ కార్తూసులో మాటలనుబట్టి చిత్రమనకుగొప్పదనము వచ్చినది. అసలు ఇది ప్రచురించుటయే సరిగాదేమో!

కృష్ణ (హైదరాబాదు)

నిజంగా 16-11-60 పత్రికలోని "ఎప్పుడూ ఇంకే" చూసేదీనిని చిత్రీకరించు "శంకర్" వనితాలోకం పాలిటి భయంకర! అనిపించింది.

దొమ్మతమరి విరల్ రావ్ (మంచినర్యాల)

కార్తూన్ పోటీలు క్రింద మీరు ప్రచురించేవి కన్న మామూలుగా ఇతర పేజీలలో ప్రచురింపబడేవి చాలా బాగుంటున్నాయి. వీటికి బహుమతి ఇవ్వకుండా వీనో మీకు తోచే వాటికి బహుమతి ఇవ్వడం పూర్తిగా పక్షపాతమని చెప్పక తప్పదు.

ఎన్. వి. దాసు (కటకం)

కథలు

16-11-60 తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలోని 'సుజాత' కథలో సుజాతేశ్వరీనా ప్రారంభస్థితిని కాశీ జిలో అడుగుపెట్టే సరికి వారిలో మార్పులు వచ్చినను పరోక్షముగా వారిలోని పరస్పర ప్రేమను రచయిత గారు కొన్ని ఘట్టాలలో బాగుగా చిత్రించారు. ఈ సందర్భములో లైలా మజ్నుల కథ జ్ఞాపికి వచ్చినది.

రాజు (ఆరణి)

9-11-60 తేదీ సంచికలోని మధురాంతకం రాజారాంగారి "ప్రాణదాత" కథ చాలా చక్కగా ఉంది. అంతచక్కని కథను రచించిన రాజారాంగారికి మీ పత్రిక ద్వారా నా మృదయపూర్వక అభినందనల నందచేయ ప్రార్థన.

ఎం. శుభారావు, (హైదరాబాదు).

9-11-60 వ తేదీ ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికలో శ్రీ కమల వరలక్ష్మమ్మగారు వ్రాసిన కన్యాశ్రమం-పూరిగా చదివేసరికి నాకండ్లలో రెండూ నీటిబింగువులు చేరాయి.

పి. మాణిక్యం. (హైదరాబాదు).

* * *

“ఉపాకన్యకభ” మాకు బాగా వచ్చింది. రచయితకు మాధవ్యవాదాలు. కథ ఇంకా పొడిగించినా బాగుండును. ఇటువంటి కథలే ప్రచురిస్తారని నే ఆశించుచున్నాను.

యస్. వి. సుబ్బారెడ్డి. (కదిరి).

* * *

16-11-60 తేదీ పత్రికలో ప్రచురించిన గోరాకుంభార్ కథ చాలా బాగున్నది. ఇటువంటి రచన తీరమైన కథల్ని ప్రతివారం ప్రచురిస్తూ ఉండగలరని ఆశిస్తున్నాను. రచయితగారికి నామనఃపూర్వక అభివందనములు.

ఆరవలి సుదర్శనాచార్యులు. (బాహ్యణగూడెం).

* * *

ఈవారం (28-11-60) “మన” వార పత్రికలో “దాశరథి” గారు రచించిన ‘విజయవల్లభ’ కథలోని పొరబాటు ఎవరికైనా నిజంగానే నవ్వు తెప్పిస్తుంది.

రామం బొడ్డుమలై చెట్టుక్రింద కూచుని, శివాలయం ద్వజస్తంభం పై పు చూస్తున్నాడు...

శివాలయాలో ద్వజస్తంభాలుండవు. నందీ శ్వేతగుంటాడు. ద్వజస్తంభాలుండేది విష్ణులయాలోనే.

ఈలాంటి తప్పులేనా ఇకముందు సవరిస్తూ ఉంటారని ఆశిస్తున్నాను.

మకోక్తపి. (విశాఖపట్నం-2).

ఒకసారి ‘శివాలయం’ దర్శించండి. సవరణ స్పందిస్తుంది.

* * *

డి ల్లి లే ఖ

16-11-60 తేదీగల ఆంధ్ర వారపత్రికలో న్యూజిల్లీ లేఖను చదివినాను. శ్రీ కృష్ణగారి వ్రాత అసమంజసంగానూ, అసహజంగానూ ఉన్నది. రాష్ట్రపతి హిందీభాషావాదుల అగ్రనాయకుడు కావచ్చును. అది తప్పేమీ కాదు. నిజానికి హిందీని జాతీయభాషగా కొంగ్రెసుపార్టీ ఏనాడో అంగీకరించింది. ఆంగ్లవ్యాపార హంలా కోట్లకుంటున్నవారికి దేశీయభాషావాగులు దురభిమానులుగానే కనిపిస్తారు. ఇంగ్లీషువలనే భారతదేశం అఖండంగా ఉండగలిగిందన్న వాదం కూడా నిజం కాదు. అశోకుడు, అక్బరు, చంద్రగుప్తులు విశాల సామ్రాజ్యాన్ని పాలించినప్పుడు ఇంగ్లీషు మనదేశానికి తెలియనేలేదుకదా. రష్యా, చైనాలు స్వభావాలతోనే విశాల భూఖండంలో ఏక ప్రభుత్వాన్ని నడుపుకుంటున్నాయే? మన పౌరుగుసున్న పాకిస్తాన్ మాటేమిటి?

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

హిందీవాదులవల దేశం ముక్క తాగుందనటం సహేతుకంకాదు. ఆంగ్ల మానసపుత్రులు వైదొలగితే భారతం అఖండంగా తప్పక నిలువగలుగుతుంది. “బ్రాహ్మణ మత పునరుద్ధరణకు కాయశక్తులూ రాష్ట్రపతి పాటుపడార”ని సందర్భం లేకున్నా మరొక మాట వ్రాశారు. సేవ్యులర్ గవర్నమెంటుచేత బుగ్గుని “2500 వర్గమైళ్ళువాలు దేశ మంతటా జరుపబడటం శ్రీ కృష్ణగారికి తెలియదా? మతకలహాలలో ఎన్నో సార్లు ముస్లింలపట్ల అనుచితమైన జోదార్యం చూపి హింగువులకు అన్యాయం చేయలేదా? కేరళలో ముస్లింలీగ్ తో పాటు కలుపుకోవటం సెవ్యులరిజము? బ్రాహ్మణ మతాభిమానం చూపించటంమాత్రం మహాపరాధముకదూ! శ్రీ కృష్ణగారు ఇతర విషయాలలో వలె భాష, మతములు విషయాలలో కూడా నిష్పక్షపాతముగా ఇకముందైన వ్రాయుదురని ఆశిస్తున్నాను.

కె. ఎ. సింగరాచార్యులు (హైదరాబాదు)

* * *

“హిందీ పరీక్షలు పాస్ అయినవాళ్ళు చేతులెత్తండి అనగానే వేలకొద్దీ చేతులేతారు.”

“అలాగే ఇంగ్లీషు పరీక్షలు పాస్ అయిన వాళ్ళని చేతులెత్తమంటే చాల కొద్ది చేతులు మాత్రం పైకి లేస్తాయి. కాని అలాచేసి మిమ్మల్ని ఇబ్బందిపెట్టటం నాకిష్టంలేదు. దీన్నిబట్టి దేశంలో హిందీ ఎంత బాగా వృద్ధి చెందినదో తెలుసుకోవచ్చు.”

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవంనాడు ‘రాష్ట్రపతి’ మద్రాసులో ఈ మాటలన్నారు. కాని నిజం ఆయనకూ తెలుసు దక్షిణభారత హిందీ ప్రచారసభలాగ, ఇంగ్లీషుకి కూడా ఒక ప్రచారసభ ఏర్పాటుచేసి, ప్రభుత్వం సహాయంచేసే దక్షిణ భారతంలో రికావాట్లకులివాట్లకు కూడా ఇంగ్లీషులో ప్రాథమిక పరీక్షలు పాస్ అవుతారు.

దీపావళి సంచికలో శ్రీ కృష్ణగారు నిజం చెప్పినందుకుగాను వరంగలు గోపిరెడ్డిగారు దాన్ని ఖండించారు. శ్రీ కృష్ణగారు అలా వ్రాయటం అత్యంత సమంజసం. అసలు నిష్పక్షపాతంగా ఉండవలసిన రాష్ట్రపతి హిందీవారి పక్షం తీసుకుని ప్రచారం చేయడం బావుందా?

రామకృష్ణ (విశాఖపట్నం)

* * *

ముఖచిత్రం

2-11-60 తేదీన మీ (మా) సచిత్రవార పత్రిక ముఖచిత్రం “హంస సందేశం” చాలా బాగున్నది. సినిమా తారల ముఖాలతో విసుగెత్తించక ఇటువంటిచక్కని చిత్రములను ప్రచురిస్తుంటే, చిత్రకళ ఎక్కువగా పోషింపబడి చిత్రకారులను అభివృద్ధిలోనికి తీసుకురాగల అవకాశాలున్నాయి.

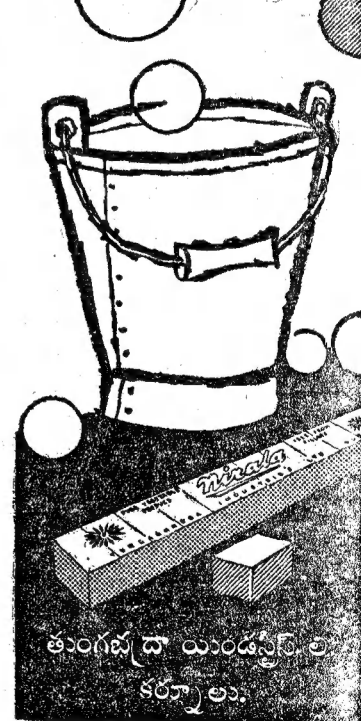
“హంస సందేశం” చిత్రకారుడు కె. రాం

బట్టలను ఎంతో శుభ్రముగా ఉతుకునటకు

నిరాల

బార్ సబ్బు వాడండి

తుంగభద్ర యిండ్రప్రెస్ లి కర్నూలు.

బాబుగార్గ్ మీకు నా హృదయపూర్వక
ధన్యవాదాలు.

వి. వి. సత్యనారాయణమూర్తి,
(కామ్రేసిహాడు)

* * *
కథకానికథ

16-11-60 లేడి వారపత్రికలోని
కథకానికథలు చాలా బాగున్నాయి.
కాని వాటిలో "అయ్య ఒక కానీ" అన్న

జీతరాలు

కథలో రచయిత, వారు వేసిన ఒక డ్రాయింగు
నకు వారి కాలేజీలోని డ్రాయింగు శిల్పర
క్రింద 'అయ్య ఒక కానీ' అని వ్రాసి వారి
బొమ్మకు మొదటి బహుమాన మిచ్చే గాని
వాళ్ళాగ. కానీ. ఆ రచయిత 2 హుళి కాలే

జీలలో డ్రాయింగునకు శిల్పరలో ఉండ
రని ఎరుగలేమో? ఇక నే నుండి అయినా
ఆవిధంగా వ్రాయకుండురని తలస్తాను.

సి. వి. రామచంద్రమూర్తి,
(కామరూపు అగ్రహారం)

మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయంలో
బి. ఎ. డిగ్రీకి డ్రాయింగ్ కూడా
ఒక ఐచ్ఛిక విషయం. ★

నేడు...

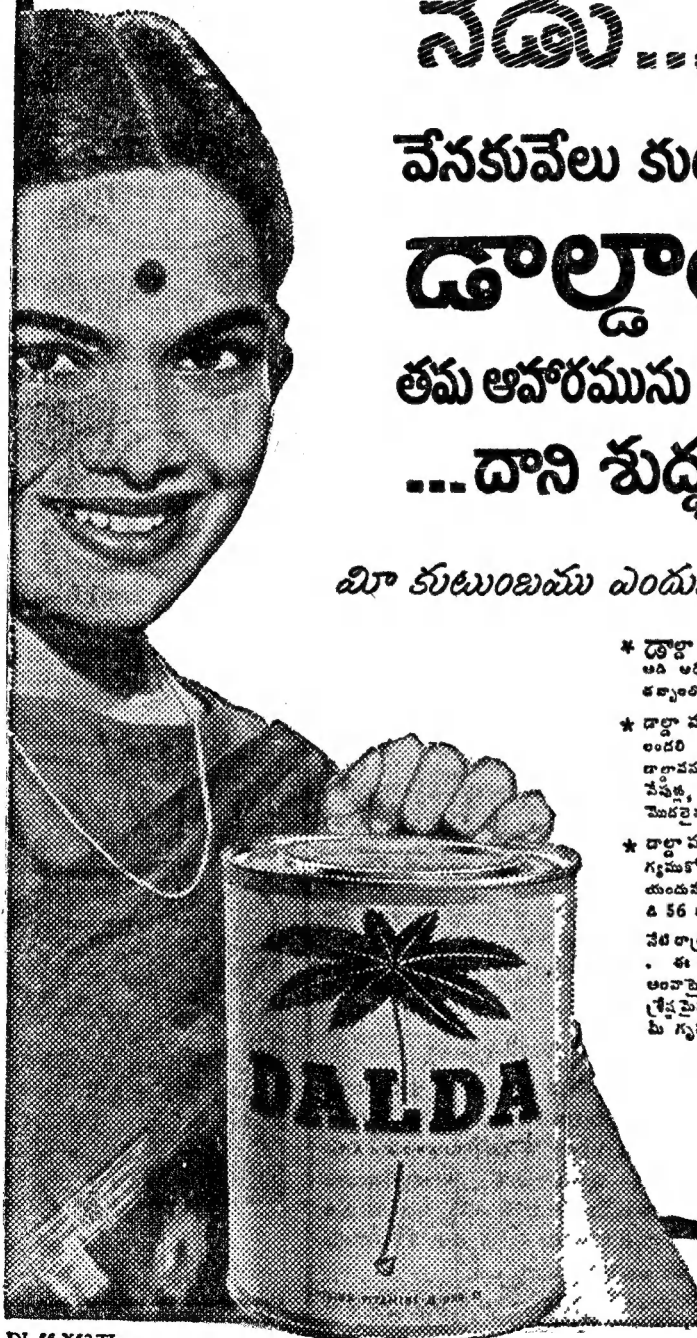
వేనకువేలు కుటుంబాలు

డాల్డాతో

తమ ఆహారమును పండుకుంటారు

...దాని శుద్ధతనుబట్టి!

మీ కుటుంబము ఎందుకు పెనకబడాలి?

- * డాల్డా వనస్పతితో వండండి! అది తక్కువైనది అది అల్పగ్లూకోజును పోషక పదార్థాలతో మిశ్రమం చేయబడినది.
- * డాల్డా వనస్పతితో వండండి! అన్ని ఆహారములందరినీ సహజ రుచులు మిశ్రమం చేయబడిన డాల్డా వనస్పతిని మీ వంటంట్లోకి వండండి కూరలు, పేస్తెలు, కారిండ్ల వన్నులు, రోడ్ల వేసిన కన్నులు మొదలైన వాటికి.
- * డాల్డా వనస్పతితో వండండి! అధికపైచి, అల్ప గ్లూకోజుతో ... ప్రతి బిచ్చ (28 35 గ్రాములు) యందును నిలబడి 700 కురియ నిలబడి 56 నిలబడి పేర్లలో యొనిలు చేర్చబడినవి.

నేటి డాల్డా డాల్డాను వాడే వేసకు వేస గృహిణులకు ఈ వివరముల తెలియక పోవచ్చును. డాల్డా అలవాటై యుండవచ్చును. తమ గృహములందు శ్రేష్టమైన వాడుకొనుట వారికి అలవాటు కానిట్ల మీ గృహములందు అట్ల శ్రేష్టమైనది అక్కర్లేదా?

డాల్డా

వనస్పతి

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

సంపాదకుడు:
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపుటము 55
సంచిక 13

30-11-60
బుధవారం

కార్వరి మార్గశిర శుద్ధ ద్వాదశి

విడిపతి వెల 25 న. ప్రె.
సంవత్సర చందా 13-0-0

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టిపేది,
మదరాసు-1.

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

మంజీరా వారి 'చివరకు మిగిలేది'లో

సావిత్రీ, బాలయ్య.

కార్టూన్	— 6	మనమూ - మనదేహస్థి	— 37
కథకానికథ	— 7	వనితాలోకం	— 40
నేనూ - నాపాప	— 8	పాశశాల	— 42
న్యూఢిల్లీలేఖ	— 11	వనితావాణి	— 43
మమత	— 14	మనుషులూ-మనసులూ	— 45
తెలుగువెలుగులు	— 16	నక్కయ్యక్తి	— 48
నటీవియోగం	— 17	హరివంశం	— 50
దేవుడైన మానవుడు	— 24	సినిమా	— 56
రాశిఫలాలు	— 29	గళ్ళనుడికట్టు	— 63
లపరాజిత	— 32	పొట్టికథలు	— 64

కథకానికథ

కథకాని కథల పోటీకి రచనలు పంపేవారు కొంతమంది తమ రచనలు కేవలం చిన్న చీటిముక్కలమీద వ్రాసి పంక్తిలో పంక్తిని ఇరికిస్తున్నారు. ఇలాంటివి పరిశీలించటం కష్టం కాబట్టి రచనలు పంపేవారు రచనకుతగ్గనైనా కాగితంమీద పంక్తికి పంక్తికి మధ్య బాగా బాళివదలుతూ వ్రాయాలని కోరుతున్నాము. కాగితాలకు ఒకవైపునే వ్రాయడం కూడా అవసరం.

—సంపాదకుడు

వనితలకు వినతి

'వనితాలోకం' శీర్షికకు రచనలు పంప గోరేవారు కథలు పైన స్పష్టంగా 'వనితాలోకం శీర్షికకు' అని వ్రాసాలి. లేకపోతే అసంఖ్యాకంగా వచ్చే రచనలలో వనితల వ్యాసాలు వింగడించడం కష్టసాధ్యం.

వనితలు పంపే వ్యాసాలు తమ మాత్రపు పరిమితికి - అంటే అచ్చులో రెండు పేజీలకు మించకుండా ఉండాలి.

వ్రాసే రచనగానీ, చేసే నూచనగానీ చమకాలిన సాంఘిక పరిస్థితులకు సంబంధించేదిగా ఉండాలి ప్రయోజనాత్మకమైన వ్యాసాలకు ప్రాధాన్యం లభిస్తుంది. కాగితానికి ఒక వైపున సిరాతో వ్రాసిన రచనలే అంగీకార

పాత్రంకొగలవు. డిజైనులు, పంపేవారు అవి పావుతాప సైజు వ్రాయించు పేపరును ఇండియన్ ఇంకుతో వ్రాసి పంపవలెను. రచయిత చిరునామా లేని ఏ రచన ప్రచురణార్హంకాదు.

—సంపాదకుడు.

గమనిక

కార్టూన్ పోటీలో పాల్గొనగోరేవారు తగుమాత్రపు సైజు కాగితంపై ఇండియన్ ఇంకుతో కార్టూన్ వ్రాసి పంపాలి. క్రింద చిరునామా స్పష్టంగా వ్రాయాలి. చాలీచాలని కాగితాలపై పెన్సిల్ తోను, కలంతోను వ్రాసే బొమ్మలు పోటీకి స్వీకరించడం లేదు.

అధిష్టానవర్గానికి చిరాకు

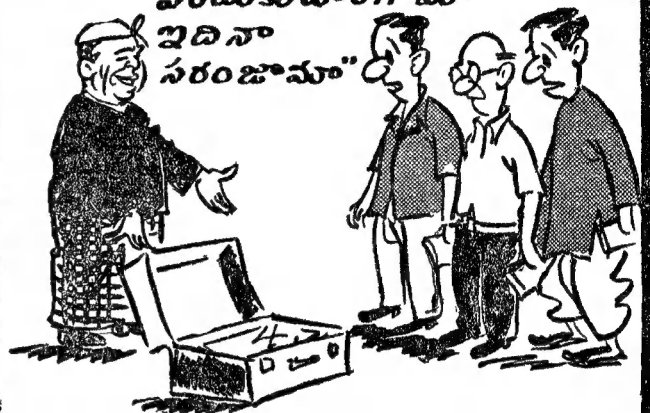
"నిజమే, ఎలాంటి స్వేచ్ఛకొరకుం
తప్పే. కాని అవిలేకపోతే కామె
గతి ఏమి కాను?"

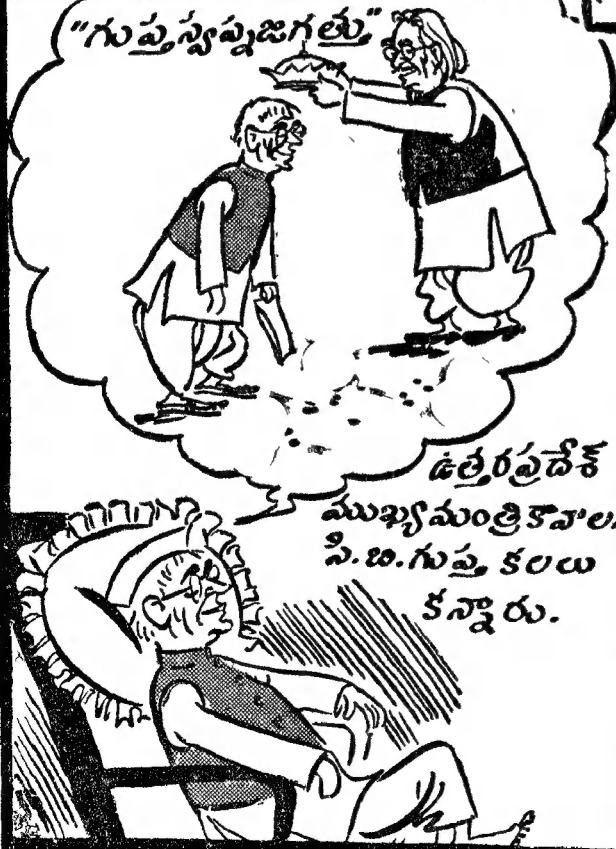
"ఉను పెట్టి లోకాన్ని గుట్టు"
పత్రికా విలేఖరుల అడుగ్గా

"ఎందుకు హంగామా
ఇది నా
సరంజామా"

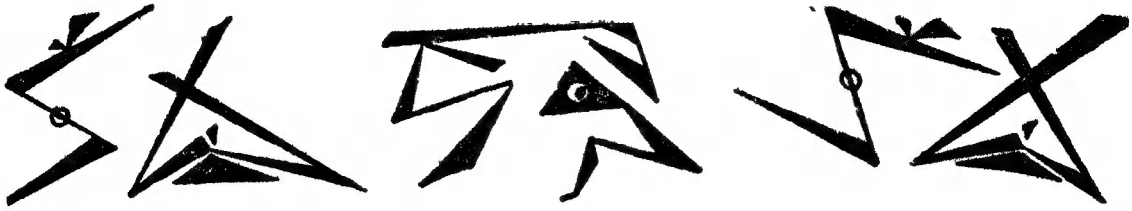
"గుప్తస్వప్నజగత్తు"

ఉత్తరప్రదేశ్
ముఖ్యమంత్రి కౌవాలని
సి.బి.గుప్త కలలు
కన్నారు.

! పాపం,
అవి పగటి
కలలై నాయి!

గడ్డం, పి,కు మార్

(మొదటి బహుమతి రు. 10 లు)

మాకు పరీక్షలై న్నూలు తెరచారు. కొన్ని అన్నయ్యల పేపరు కూడ ఇచ్చాను. ఆరోజు లెక్కల పేపరు యిస్తున్నారు. నాకు మా ఫ్రెండుకు బాగానే మార్కు లుచ్చాయి. ఇంతలో మా ఫ్రెండు జి. పి. కుమార్ పేపరు వచ్చింది. లెక్కల టీచర్ వాణ్ని పిలిచి, గడ్డం ముందుకు లాగి, నెత్తిన ఒక డెబ్బ వేసి వాడి పేపరుచ్చాడు. వాడు వాడి చోటుకెళ్లి పేపరు చూసుకున్నాడు. మార్కులు బాగానే వచ్చాయి. వాణిని టీచర్ ఎందుకు కొట్టాడో అర్థంకాక పేపరున్నీ యిచ్చిన తరువాత టీచర్ ని అడుగిగా టీచర్ వాడిపేపర్ చూపెట్టాడు. అందులో 'గడ్డం పి,కుమార్' అని వుంది. మాకేమీ అర్థంకాక టీచర్ వెళ్ళు చూచాము. టీచర్ వాడి పేపరు చూపెట్టాడు. అందులో వాడి పేరు యిలా వుంది. 'గడ్డం, పి,కు, మార్' అని కామలతో వుంది. దానిని టీచర్ వివరించి చెప్పగ మేముంతా ఘోషించినాము. ఈ సంఘటన జరిగినప్పటినుండి వాడు తన పూర్తి పేరు 'గడ్డం ప్రద్యుమ్న కుమార్' అని వ్రాస్తూ వుంటాడు.

కె. గోపాల్ రెడ్డి (కర్నూల్)

* * *

దళరథుని తండ్రి ఎవరు ?

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

ఈ సంఘటన నా చిన్ననాడు అంటే మూడవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు జరిగినది. మాకు తెలుగు పాఠములు జరుగుచుండగా 'నా జరు,' వచ్చాడు. పిల్లలందరూ లేచి కూర్చున్నారు. తరువాత పిల్లలని జనరల్ ప్రశ్నలు అడగసాగాడు. కొన్ని సరియైన జవాబులు చెప్పాము. అందు ముఖ్యమైన ప్రశ్న అడిగాడు. అది ఏమనగా క్రైస్తవుల వారికి తండ్రి ఎవరు, అని. ప్రశ్న చాలామందికి తెలుసు కనక 'దళరథుడు' అని జవాబు చెప్పాము.

మరల దళరథుని తండ్రి పేరు ఏమని 'నా జరు' అడిగాడు. అది మామమ్మదీయ పిల్ల నాణ్ణి అడిగాడు. వాడు వెంటనే 'గ్యారా రథుడు సార్' అనేవాడు. క్లాసంతా గొల్లు

మంది. నాజరు కూడా నవ్వుపుకోలేక పోయాడు.

వి. గోపాలస్వామి

(పెంటవెల్లి)

* * *

గాలి, శబ్దమూ

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

మా బాబ్జీ రెండు సంవత్సరాలుంటాయి. వాడికో అలవాటుంది. ఎంతచలిగాఉన్నా, బయట ఎంతగాలి పీస్తున్నా ఫ్యానువేస్తే గాని నిద్రపోడు. చలిగా ఉన్నప్పుడు, గాలి బాగా ఉన్నప్పుడు ఫ్యానువేసి కరంటువేస్తు చేయటం మానాను గార్జి ఇష్టములేదు. కాని ఏంచేసారు? మా బాబ్జీ పోలవడలేక ఫ్యాను వేస్తున్నారు. ఒకరోజు ఫ్యాను వెయ్యటం మానేసి, పిడికి కావలసింది గాలి కదా అని విసరికర్ర తీసుకొని విసరటం. మొదలుపెట్టింది మా అమ్మ. కాని వాడు నిద్రపోలేక? ఆరోజు ఫ్యానువేస్తేగాని నిద్రపోలేదు. మా బాబ్జీ ఆఫ్యానుకుగల సంబంధము ఏమిటా అని మేం అందరికీ చాలా ఆశ్చర్యంవేసింది. ఆ మర్నాడు మా అమ్మ దొడ్లో కూర్చుని, తిరగలితో పిండివిసరు తోంది. నేను, మా బాబ్జీని ప్రక్కన పడుకో పెట్టుకొని కూర్చున్నాను. మా బాబ్జీ నిద్ర పోతున్నట్టు తెలిసికొని ఫ్యానులేకుండా నిద్రపోతున్నందుకు చాలా ఆశ్చర్య పోయాము. మా అమ్మ ఏ దోపని మీద విసరటంమాని, లోపలకు వెళ్ళింది. ఉన్నటుండి, మావాడు గభాలున లేచి గోల చేయటం మొదలుపెట్టాడు. మాకేమీ అర్థంకా లేదు. మా అమ్మ మామూలుగావచ్చి పిండివిసరటం మొదలుపెట్టింది కాస్తేపటికి మా బాబ్జీ మల్లి నిద్రపోయాడు. అప్పటికి కాని మా కర్థంకాలేదు. అసలుసంగతి ఏమిటంటే.. మా ఫ్యాను చాలాపాతది. అది తిరుగుతోంటే మిషనులాగ గరగర చప్పుడు అవుతుంది. మా బాబ్జీ ఫ్యానుఇచ్చే గాలికి కాక, దాని గరగరకు నిద్రపోతున్నాడు. ఈరోజు ఫ్యానువేస్తే గరగర, తిరగలి చేసేటప్పటికి, ఆ రెండు గరగరలు ఒకలాగే ఉండుటచే నిద్రపోయాడు. ఆరోజునుంచి మా అమ్మ విసరవలసిన పిండివగర లేమైనా ఉంటే మాబాబ్జీ నిద్రపోయేముందు విసరటం మొదలుపెట్టేది. ఎప్పుడూ మరకు పంపే

పిండ్లు వగరాలు ఇంట్లోనే విసరటం వల్ల కొంతఖర్చుకలిగి ఆఫ్యాను కరంటుఖర్చు కూడ తగింది. దానితో ఇటు మాబాబ్జీ గోలకూడా తగింది.....

యు. వి. రమణారావు

(నర్సారావుపేట)

* * *

'నాతోపాటురా'

(రెండవ బహుమతి రు. 5 లు)

ఒకరోజు నేనూ, నాన్నేహితుడు మాస్టేనువాళ్ళ ఇంట్లో కూర్చుని మాట్లాడు కుంటున్నాము. ఇంతలోనే ఒక ముష్టివాడొచ్చాడు. "అల్లాక నావంక కున్ దేనా భాయి" అంటూ. (అంటే "భగవంతుని పేరు మీద ఏమైనా ఇమ్మని" అడిగాడు) మాస్టేను మాటల సందడిలో ఉండి "అరే! జా! జా!" అన్నాడు. కాని చిచ్చుగాడు కదలేదు. మళ్ళీ కొంచెంసేపిగా "అల్లాక నాంపర కున్ పైసా దేవభాయి" అన్నాడు. మాస్టేహితుడు "అరే! పైసానై, జావ్" అన్నాడు. (డబ్బులేవు; పొమ్మన్నాడు) ముషివాడు వదలేడు "అల్లాక నాపలర కున్ కపడా దేవభాయి" అన్నాడు. (బట్ట అయినా ఇమ్మన్నాడు) "అరే! కపడే గిపడే నయి జా! జా!" అన్నాడు మాస్టేను. ఇంకా ఊరుకోలేదు, ముష్టివాడు. "అల్లాక నాంపర కున్ ఖానేకు దేవభాయి" అన్నాడు (కొంచెం తిండయినా పెట్టమని అర్థం). మా మాస్టేనుకు చిరాకు ఎక్కువైపోయింది. "ఖానా! గీనా! నై! తూ పహిలేజా నైతో మార్దూంగా!" అన్నాడు. ("తిండి గిండి ఏమిలేదు నువు ముందు ఇక్కడ్నుంచి పో! లేక పోలే తంతాను" అని.) ముష్టివాడికి కోపం వచ్చింది. వాడూ కొంచెం శ్రుతిపెచ్చించి "అరే! కపడే నయి! పైసానహి ఖానా,నహి, తోతూ ఉధర్కోయిం టైటా? మేరాసాఫ్ చలోనా" అన్నాడు. ("తిండిలేదు. బట్ట లేదు, డబ్బూలేదు కదా అక్కడెందుకు కూర్చున్నావు నాతోకూడా వచ్చేయ్" అని.)

ఎ. డబ్లియు. ఖాద్రీ

(బందరు) ★

శ్రీకృష్ణ నవీత వారపత్రికకు ప్రత్యేకం)

నేనూ - నా పాప

పద్మిని మహారాణి పరాపహ్లాదీ స్వయంకథ

పద్మిని సామ్రాజ్య సింహాసనానికి ఇన్నాళ్ళకు ఒక వారసుడు కలిగాడు. నేనే ఆ వారసుడి కన్నతల్లిని.

నా కలలు నిజమైన ఈ ఆనంద సమ ఎందుకో పరవశిస్తున్నాను. ఈ పాపని యాం ఒక్కసారి వెనుదిరిగి చూసుకుంటే చూసుకుంటే నాకు కలిగే ఆనందం

పద్మిని మహారాజు మా

అప్పుడు ఇంతకీ కలిగేది మగశిశువా ఆడ పిల్లకి అనే చింత మా రాజకుటుంబములా నిండింది. కాని నాకుగాని, నా భర్త పద్మిని మహారాజు ముకుందాని ఆ చింత కలుగనే లేదు.

కడుపు పండే కలలుపండే కమ్మని మధురానుభూతిగా భగవంతుడు ఎవరి నిచ్చినా నాకు ఆనందమే అనుకున్నాను. మహారాజు అంతే భావించాడు. ఈ మహాసింహాసన వార సత్వం వమ్మ కాకుండా ఎవరి నమ్మగల చినాభగవంతుడికి కృతజ్ఞులమే అనుకున్నాను.

ఈ చింత మా దంపతులకు అందుకే రాలేదు. క్రితం సోమవారం ఒక అసలు ఘడియ చెరవయిన సమయంలో ఒక్కటే నేను చేసిన పని ప్రసూతి చికిత్సాలయంలో కాలుపెట్టగానే "నాకు కలిగే శిశువు ఆరోగ్య వంతుడే బుద్ధిమంతుడే వర్తిలాల్సి" అని మాత్రం భగవంతుని ప్రార్థించుకున్నాను.

ఈనాడు నేను సహజంగానే చాలా అద్భుతవంతురాలననీ, తల్లి ననీ గర్విస్తున్నాను. సంతోషపడుతున్నాను. ఒక వేళ ఆడపిల్ల పుట్టినా నాయీ ఆనందానికి లోటు ఉండేది కాదు. ఇంకా ముగ్గురు బిడ్డలూ కనాలని నా కామితం. అంగుల్లో ఏ ఒక్కరైనా మగ శిశువు కాకపోతారా! అందుకే ఆ చింత నాకు ఉండేది కాదు. నేను ఈ మహారాజు అరాంగిని అయిన పది నెలలకే మా చిరకాల వాంఛ ఫలించింది. నా జన్మ సఫలమైనది. సార్థకమైనది.

పద్మిని మహారాజును నేను కలుసుకొని సంవత్సరమే అయినా, ఈ సంవత్సరంలో నాకు కలసివచ్చిన అద్భుతం నాకే అశ్చర్యం కలిగి ఉంది. ఒక ప్రత్యేక జీవిత కాలంలోనే అపేక్షించలేని అద్భుతం నాకు కలిగింది.

విధి నాకు అనుకూలించింది. నామీద అమితవాత్సల్యం చూపింది. ఇది బయటకీ నేను చెప్పడానికి వరచే విషయం.

నా యెల నా భర్త ప్రదర్శించే దయ, అనురాగం, గాఢమైన ప్రేమ నాకు మూడు వరాలు. అనేక అసాధారణ పరిస్థితులలో జరిగిన మా వివాహానికి ఈ వరాలే అంశగా నిలిచినాయి.

మరొక ప్రత్యేక మా వివాహం చేసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు కొద్దిపాటి పరిచయమునా అయిన నన్ను అడుగగానే నా చెవులను

పర్మియా రాజ్యసింహాసనానికి వారసుడైన నెలబాలుడు

నేనే నమ్మలేకపోయాను. నే నేమిటి? పర్మియాన్ మహారాజ్య సింహాసన మేమిటి?

కేవలం మానవతాద్వంద్వితోనే తాను నమ్మ వివాహం చేసుకుంటానన్నాడు. రాజ కుటుంబసిద్ధాంతాలకు తావు లేదన్నాడు. అప్పుడు సాకు ఆసలు విషయం తెలిసింది.

చాలా భయభ్రాంతి నయినాను. నాలో నేనే ఆ నేక విషయాలు తర్కించుకున్నాను. నేను సఫలురాల నవుతానో లేదో, విధి నిర్వహణలో నేను సైగతానో లేదో ఇదే నా భయం.

ఈ భయాలన్నీ విని చక్రవర్తి, నాయందు తమకుగల అనురాగం తొలిసారిగా వెలడించే వరకు, నమ్మ నేను సమాధానపరచుకొనే లేక పోయాను. ఆయన నమ్మ ప్రేమించినసంగతి అంతవరకు నాకు తెలియదు.

తాము కేవలం నన్నే ఎందుకు ప్రేమించాలి? తెలుసుకోమన్నారు. నా అనేక మంది అప్పరసల సరసన మేం మహారాజా నాబోటి వనితను ప్రేమించడం ఎందుకు అని అలోచించాను. నిజమే నావంటి వంత ఆయనకు కావాలి. ఆయన అరాంగిగా మేలగాలి. ఆయన గుండెలో ఆశాదీపం వెలగాలి అదే ఆయన వాంఛ.

వాస్తవిక నిర్మాణకౌశ్యం చదువుతున్న విద్యార్థినిని నేను. నాకు ఈ ఆహ్వానం అపూర్వంగా వినిపించింది ఆ చదువు అంతటితో ముగించాను.

అయితే నేనిలా అంగీకరిస్తానని చక్రవర్తి కూడా గట్టిగా అనుకోలేదు. ఇదివరలో ఆయన రెండువివాహాలు చేసుకుని వారసుడు కలగలేదనే నిరాశతో ఆ వివాహాలు రద్దు చేసిన సంగతి నాకు తెలియదనుకున్నాను. నాకు ఆ విషయం తెలియచేశారు. 'నీసంగతి అంతే అనుకుని బాధపడకు. ఆ వాంఛతో నిన్ను చేసుకుంటా ననుకోవద్దు' అన్నారు. నా చేసుకుంటున్న వివాహాలు రాజధర్మం ప్రకారం చేసుకుంటున్నవేనని అంతే

వారసుని కన్నతిల్లి, మా మూడవభార్య మహారాణి ధరా

చెప్పారు. కొన్ని చోట్ల నేనూ చదివాను.

అది నిజం కాదని నాకు తెలుసు. ఆయన నమ్మ ప్రేమించారని తెలుసు. రాజ నిబంధనలే మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోమని బంధిస్తే ఎవ్వడో మళ్ళీ ఆయన చేసుకుని ఉండేవారని నేను తెలుసుకున్నాను.

ఇక పెళ్ళికిముందు ఒక రోజు నాతో రహస్యంగా చక్రవర్తి ఇలా అన్నారు. "అనవసరంగా భయాలేమీ పెట్టుకోవద్దు. శేషటిచింతలు మాను. మన ఈ వివాహం నాకు ఆఖరుది."

ఆ మాటలు ఇంకా నా చెవుల్లో రింగు మంటూనే ఉన్నాయి మళ్ళీ మళ్ళీ ఆయన అంటున్నట్లు అవి నాకు ఆనందం కలిగిస్తున్నాయి.

"నా ప్రజలకి, నా ప్రభుత్వానికి వారసత్వ భయం లేదని అనేకసార్లు చెప్పాను. ఇది ఇంకా సాగదు. మనం వారసుడు కలగాలని ఆశిస్తున్నాం. భగవత్పూర్వకం బిక్కలే మనం చేయగలిగింది. భగవదుద్దేశ్యం అది కాక పోలే రాజ్యం పోతుంది. అంతేకదా. మన మనస్సుల సాక్షిగా ఇదే నా ఆఖరు వివాహం.

నీవు నిశ్చింతగా ఉండు' అన్నాడు.
చక్రవర్తి.

కళ్యాణ శుభభుజియలకు ముందు ప్రియుని
ముఖతః ఇంతకన్న మధురమైన మాటలు
ఎవరైనా విన్నారా?

ఈ మాటలు మా వివాహానికి కొద్ది రోజులు
ముందు ఆయన అన్నవి. ఆ నాడు రాజధాని
నగరమంతా ప్రపంచం నలుమూలల నుండి
వచ్చిన పత్రికారచయితలతో నిండిపోయింది.
షా ఆప్త మిత్రులు కొందరు, తెలిసినవారు
మరికొందరు అందులో ఉన్నారు.

ప్రపంచమంతా నా నిర్ణయం తెలియాలి.
నాకు ఆంతరంగికంగా చెప్పిన మాటలు వారం
దరికి వెల్లడించాలని చక్రవర్తి నిర్ణయించారు.

నమ్మలేని ఆనందం నాకు కలిగింది.

ఇంకో ముఖ్య విషయం కూడా షా
ప్రకటించారు. అనూచానంగా వస్తున్న
సంప్రదాయం ఎలా వున్నా, తన ఇష్ట
ప్రకారం మరొకరిని వారసుడుగా నియ
మించే అధికారం తనకు ఉన్నదని ఆ
ప్రకటన. కాని తనకన్న కొడుకు తనకు
వారసుడు కావాలనే అతే మాత్రం ఉంద
న్నాడు.

వివాహం అయిన తర్వాత దాంపత్య
జీవితంలో ఎన్ని స్వర్గ సుఖాలనుభవిస్తున్నా
ఏందుకో నా మనస్సు పుత్రవాంఛతో అల్లా
డింది. అల్లా కృప కలిగింది. నా తపస్సు
ఫలించింది.

నా పాప జన్మించినరోజు నేను తరించిన
రోజు. ఆనందానికి అవధులంటూఉంటే
అనాడు నేనందుకున్న నే అనుకుంటాను.
ప్రనూతి గృహంలో ప్రవేశించిన మూడు
గంటల్లో నాకల ఫలించింది. నేను కళ్లుతెరచి
తెరువగానే నామందు నిలచిన డాక్టర్
సారీ "అభినందనలు మహారాణీ-మగళికులు"
అన్నారు. "నేను ఎరుగున్నంతలో చాలా
సుఖంగా ప్రసవమైన కేసుయిదే" అని కూడా
ఆయన అన్నారు.

అదొక మధురానుభూతి. అంతకన్న విం
చెప్పనీ?

కాని అక్కడఉన్న దీపాల వెలుగులో
డాక్టర్ సారీని నేను సరిగా చూడలేక
పోయాను. నా చుట్టూ ఇతర నర్సులూ
బాబూలు వున్నారు. అయినా అది రాజ
భవనంకాదు.

ఒకసాధారణ ప్రనూతి కేంద్రంలో నేను

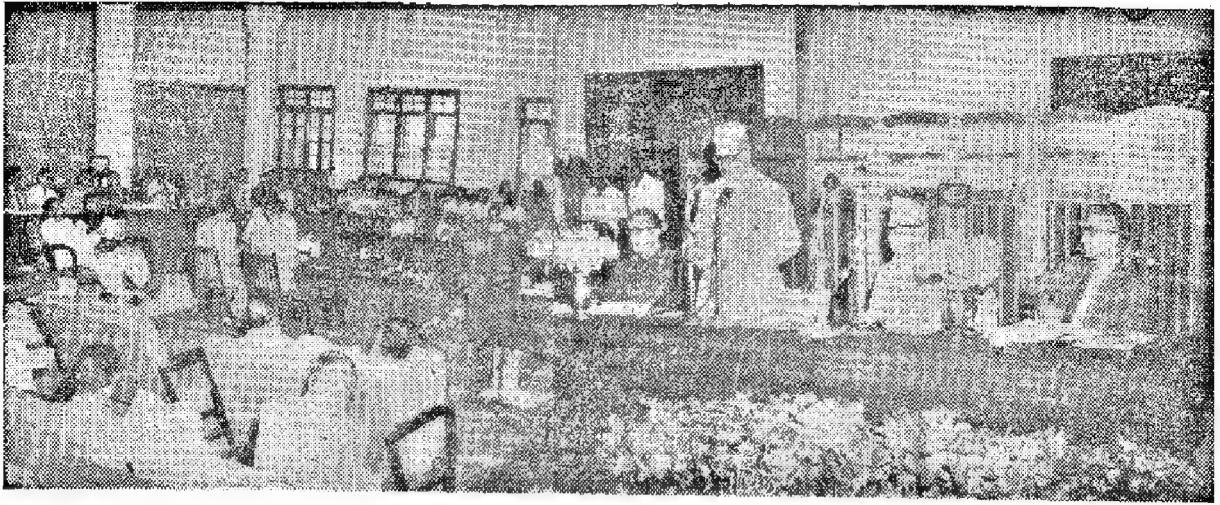
మర్.

సింహాసన వారసత్వం నిలబెట్టలేక విఫలురాలైన సురయా.

కొవాలని కోరిచేరాను. దానికి పోవకు
రాలను కూడా నేనే. నేను మహారాణిని.
ఒకసామాన్యస్త్రీని కాదుకదా. అయివుంటే
సామాన్య చికిత్సాలయంలో చేరినా
అదొక విషయంకొంద పరిగణింప బడేది

కాదు. ఆ క్షణంలో నామటుకు నాకు నేను
సామాన్యరాలనైన వెనుకటి ఫరాడీగ నే
అనిపించింది. కాని ఆభావం అట్టేనేపు
నిలవలేదు.

(ఇంకా ఉంది)

కేంద్ర ఆరోగ్యమంత్రి శ్రీ డి పి కర్మార్కర్ ఈ నె 7 తేదీన బెంగళూరులో ఏర్పాటైన రాష్ట్ర గృహనిర్మాణ మంత్రిల ప్రథమసమావేశంలో ప్రసంగించారు

=====

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

శ్రీ కృష్ణ

ఎ లి జ బె త్ రా ని భా ర త యా త్రః రాష్ట్రపతితో సమంగా లాంచనాలు

=====

ఢిల్లీలో బాగా సందడిగా ఉండే కాలం ఇప్పుడిప్పుడే ప్రారంభమైనది ఉత్సాహం, విజే అధినేతల ఆగమనానికి ఇదే సమయం పబ్లిక్ జర్మనీ మాజీ ఉపాధ్యక్షుని రాత్రో ఈ ఏడు ఆసందడికాలం ప్రారంభమైనది జపాన్ యువరాజు ఈ వెలలో వస్తాడు అని కూడా విడి అంతా జనవరి 21 వ తేదీన గెంజి ఎలిజబెత్ రాణి వచ్చినప్పుడు జగన్ ముంది

ఇప్పుడు కొంత చరిత్రను సింహావలోకనం చేస్తాం తూర్పు ఎండయా కంపెనీ నిర్ధారితదేశంతో వాణిజ్యం చేసుకొనడానికి అనుమతిస్తూ, ఒకట ఎలిజబెత్ రాణి 1600 డిసెంబరు 81 వ తేదీన అధికార పత్రం జారీచేసింది విక్టోరియా రాణి 1858 నవంబరు 1 వ తేదీన భారత ప్రభుత్వాన్ని తమ అధిపత్యం క్రిందకు తీసుకున్నాడు ఆమె తరువాతి రాజ్యానికి వచ్చిన ఆమె జేప్తుకుమారుడు ఏ వ ఎడ్వర్డురాజు జేప్తుకుమారునిగా ఉన్నప్పుడు భారతదేశాన్ని దర్శించారు ఆమె రెండవ కుమారుడు కన్సర్ట్ ప్రభువు, అనేకతనము భారతదేశం రావడమేకాక, బొంబాయిలో నాకొబల ప్రధానాధికారిగా

వ్యవహరించారు కూడాను ఆమె మనుమడు విద్యక జారీరాజు జేట్సు యువరాజుగా ఉన్నప్పుడు, ఆ తరువాత 1911 లో భారతదేశ చక్రవర్తిగా పటాభిషేకమొత్తవం జరుపుకునేందుకు మనదేశం వచ్చాడు అప్పుడే ఆయన భారతరాజధానిని కలకత్తా నుంచి మ్యాడ్రా కి తరలించారు ఆయన శేషకుమారుడైన ఇప్పటి వింస్టర్ ప్రభువు 1921 లో భారతదేశం దర్శించారు ఈయన ఆగమనాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ జాతీయకాంగ్రెసు ఆ పప్పుడు మహాత్మా గాంధీనాయక్ త్వం బహిష్కార చోద్యమం నిర్వహించింది ఇప్పటిరాణిలిండి కూడా యూర్క్ ప్రభువుగా ఉన్నప్పుడు మనదేశాన్ని సందర్శించారు ఆమె లిండి ఆరవజారీ రాజు 1947 ఆగస్టు 15 వ తేదీన భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభింపజేసారు 1950 జనవరి 26 వ తేదీన భారతదేశం రిపబ్లిక్ గా అవతరించివా కామన్వెల్త్ లో సభ్యత్వం వుంటుంటేను ఎ లి జ బెత్ రాణి కామన్వెల్త్ కు అధిపతి

రాణిగారి రాకను ప్రజలు ఆసక్తితో నిరీక్షిస్తూ ఉంటే వల కాలం లో ఎన్నడూ ర సంతటి జనం ఆమెను చూచే

దు కు ఢిల్లీ వస్తారు ఇతర విదేశీ అధినేతల పర్యటనలకంటే ఎలా ఉన్నా ఆమె పర్యటనలో కొన్ని ప్రమాణాలకు ఆస్కారం కనిపిస్తోంది ఇతర విదేశీ అధినేతలవలెకాక, ఆమె కామన్వెల్త్ కు అధిపతి భారతదేశం కామన్వెల్త్ లో సభ్యత్వం కల రాజ్యం అంటే, ఆమె భారతదేశాని! కూడా సభ్యత్వం ఉన్న ఒక క్లబ్ కు అగ్యుతురాలు అన్నమాట అందువల్ల ఆమెను, కేవలం కొత్తగా పరిచయమైన వ్యక్తిగా గాని, ఒక విదేశీ అధినేతగా గాని చూడే వీలులేదు ఆమెకు విశిష్టమైన దుర్బాసలు జరగాలి

ఉన్న ప్రమాద మల్లా ఇక్కడే ఉన్నది అది కమ్యూనిస్టుల రూపంలో వస్తుంది ఈ సందర్భంలో తాము ఏమి చెయ్యదలచింది వారు (కమ్యూనిస్టులు) దాపరికం లేకుండానే చెప్పారు రాణిగారి ఆగమనానికి వారు సుముఖంగా లేరు అందుచేత బహిష్కారచోద్యమం తలపెట్టారు ఆమెకి అగ్యుతునకు జపాన్ యు లి వి విధ మైన

రోజుల్లా సర్వ పరిశుభ్రత కోసం

ఆకర్షణీయమైన మనాసన, నిమోమేత్తని పొడి-మలే
టాయ్లెట్ పౌడరులతోమా లేనట్ట-దమట దుర్గంధమును,
చర్మవ్యాధులను గరిగించు త్రిమలను నిర్మూలించే లోకప్రసిద్ధయిన
జి-11* పిటిని గరిగియున్నప్పుడు గోదెక్ సింథాల్ టాయ్లెట్
పౌడరు ఎక్కువ తరీదేమీ లేదు.

స్నానానంతరముగాని, ఔరానంతరముగాని, గోదెక్ టాయ్లెట్
పౌడరును చల్లుకుంటే మీరు చాలా ఉత్సాహముగాను, ఎక్కువ
వెళ్ళినా ఆదరణయింగాను వుంటారు.

బట్టల మీద చర్మకే చర్మ
ఉష్ణమును నిరోధింతును.

ఉక్కుపోతనుండి రింకరైన కీటె
విముక్తి గరిగించి, తమట వర్ష చర్మము
లేగుటను పోగొట్టును. ఇది
చరిత్రకంఠ వర్తప్రపారము!

బొంబాయి రక్షణకు సింథాల్
తో స్నానము చేసిన విధమున
వాడంది.

*జి-11 పిటిని అనే
ఉచిత వర్ష పుష్పకము
కోసం గోదెక్, బొంబాయి
12 ను వ్రాయండి.

గోదెక్

సింథాల్

టాయ్లెట్ పౌడరు.

స్వాగతం ఇచ్చాకో, ఎలిజబెత్ రాణికి మనం అంటి స్వాగతమే ఇవ్వాలని జేసీ య భాషలో వెలవడే ఒక కమ్యూనిస్టు ప్రతికవాసింది.

ఇక్కడ కొంత వివరణ అవసరమవుతోంది. ఢిల్లీ కార్పొరేషన్ (నగరపాలక సంఘం) ఏర్పాటుైన తరువాత మొదటి రెండు ఏళ్లు కౌంగ్రెస్ సేతర వ్యక్తి ఒకరు మేయరుగా (నగరపాలక సంఘాధ్యక్షుడు పదవి) వ్యవహరించారు. ఐనా వ్యవహారంపై, కౌంగ్రెస్ సేతర పక్షాలు, కమ్యూనిస్టు సేతర పక్షాలు కమ్యూనిస్టులతో తమకు గల సంబంధాలను రద్దు చేసుకున్నారు. ఈ చీలికను ఆసరాగా మాయా కొని, కౌంగ్రెసు పార్టీ, కమ్యూనిస్టుల సహాయ సహకారాలతో కౌంగ్రెసు వాది నోకరించి ఢిల్లీ కార్పొరేషన్ మేయరుగా ఎన్నిక చేయించింది. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే, కమ్యూనిస్టులు చెనాకు అనుకూలమైన విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నారని ప్రధానమంత్రి ఒక వైపున బల్లగుద్ది చెబుతుంటే, అదే సమయంలో ఢిల్లీ కౌంగ్రెసు పార్టీ మేయరు పదవిని చేజిక్కించుకునేందుకు వారితో (కమ్యూనిస్టులతో) మైత్రి నెరపిన దన్ను మాట.

కార్పొరేషన్ కు సంబంధించిన మరొక ఉదంతం కూడా ఉన్నది. కౌంగ్రెసు పార్టీ లోని మురాతిత్వం మూలంగా అనేక మందికి టక్కులు లభించలేదు అయినా వారు కౌంగ్రెసును ఎదిరించి ఎన్నికలలో పోటీ చేశారు. ఇట్లా పోటీ చేసిన వారిలో చాలా మంది కౌంగ్రెసు అభ్యర్థులను ఓడించి, గెలుపొందారు. వీరు ప్రత్యేక వర్గంగా విర్వది, జనసంఘంతోను, కమ్యూనిస్టులతోను పోతుకలిసి, కౌంగ్రెసుకు పరాజయాలు కలిగిస్తున్నారు. వీరిలో కొందరిని మళ్ళీ కౌంగ్రెసు పార్టీ కూడగట్టుకు వచ్చి నంగువల, దానికి అధిక సంఖ్యాబలం సమకూరింది కౌంగ్రెసు అధ్యక్షుడు శ్రీ ఎన్. సంజీవ రెడ్డి ఇటీవల కటక్ లో మాట్లాడుతూ, భారత భూభాగంలోని 12 వేల చదురలు మైళ్ళు వైశాల్యంగల ప్రాంతం ఆక్రమింపబడినప్పటికీ, విదేశీయులెవరు గుర్తాకమణ జగపలేదని విశ్వసించేవారిని సూర్పి, ప్రజలకు హెచ్చరిక చేశారు శ్రీ సంజీవ రెడ్డి ఈ హెచ్చరికను బుద్ధివంతంగానే చెబుతోంటే, ఢిల్లీ మేయరు వివిధంగా, ఎవరి సహాయంతో ఎన్నికైంది విచారించాలి. గాంధీజీ సిద్ధాంతాల సవరించి దేశంలో ఖాదీ విక్రయాలు సాగుతున్నాయి మద్యనిషేధం అమలు అవుతోంది కేవలం మేయరు పదవిని దక్కించుకునేందుకు, కమ్యూనిస్టులతో రాజీ పడటం కూడా గాంధీజీ సిద్ధాంతానికి అనుగుణమైన పనేనా? పార్టీకి అధిక సంఖ్యాబలం లభిస్తుంది కదా అని, ఒకసారి కౌంగ్రెసు ఆదేశాన్ని తిగిస్తూ రించిన వారిని కూడా మళ్ళీ కౌంగ్రెసులో చేర్చిన శ్రీ ముఖ్యమంత్రి అమలు

న్యూఢిల్లీ లేఖ

చేయటం ఎలా సాధ్యమవుతుంది? దీపంకింద నీడ ఉంటుందని నానుడి. శ్రీ సంజీవ రెడ్డి ఢిల్లీ లో ఉంటున్నారే కాబట్టి, ఢిల్లీ నగర పాలక సంఘంలో ఏమి జరుగుతోందో ఆయన మాడకపోవచ్చు.

అసలు విషయానికి వద్దాం. రాణిగారు ఢిల్లీకి వచ్చినప్పుడు, కార్పొరేషన్ కౌంగ్రెసు పార్టీకి మిత్రులైన కమ్యూనిస్టులు వివిధంగా ప్రవర్తించారు అన్నదే చర్చనీయాంశం. మేయరు ఈ విషయమై తమ కమ్యూనిస్టు మిత్రులతో ప్రస్తావించి మాచారా? రహస్య ప్రధాన మంత్రికి కౌంగ్రెసు వారు, కమ్యూనిస్టులు ఇచ్చినంతటి స్వాగతమేనా రాణిగారికి ఇవ్వడానికి ముందు జాగ్రత్తకొనం తీసుకుంటున్న చర్య లేమిటి? ఆమె రాక సందర్భంలో జాగుర్లు కరమైన సంఘటన లేవనా సంభవిస్తే, మేయరును ఆయన అనుయాయులను సంజాయిషీ అడగాలి.

ప్రజాశక్తి సంఘం తాలూకు మద్యనిషేధ ఉపసంఘం ఇక్కడ సమావేశమవుతోంది. దేశంలో మద్యం అంటూ లభించకుండా చేసేందుకు, ఈ ఉపసంఘం అధ్యక్షుడు శ్రీ శ్రీమన్నారాయణ కాయశిర్కల పనిచేస్తున్నారు.

నిజం నిజంగానే ఉంటుంది. నీతినియమాలను కాసేస రీత్యా అమలు చేయటం సాధ్యంకాదు. బొంబాయిలో మద్యనిషేధం అమలులో ఉంది. కాని త్రాగదలచుకున్న వారికి వి ఇబ్బందిలేదు. బొంబాయిలో మద్యనిషేధం విజయవంతంగా అమలు అవుతోందని భావించటం కేవలం భ్రమమాత్రమే. ఇటీవల ఒక గొప్ప కౌంగ్రెస్ నాయకుడు మాట్లాడుతూ, కమ్యూనిస్టులు అధికారంలోకి వచ్చినా బొంబాయిలో మద్యనిషేధం అమలు చేయడానికి సాహసించలేరని అన్నారు. వారు తెలివి తక్కువగా ఆపని చేసినట్లయితే మద్యనిషేధం వల్ల డబ్బు చేసుకుంటున్న వారి ఓట్లు కోల్పోవలసి వస్తుంది రాజ్యాంగంలోని ఆ దేశికనాతాల మాటలలా ఉన్నా బహిరంగ మద్యపానాన్ని - ముఖ్యంగా కబ్బులు మొదలైనవాటిలో - ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రజాశక్తి క్రొంద నిలిపివేయాలని మద్యనిషేధాన్ని బలపరచేవారు, ప్రధానంగా శ్రీ శ్రీమన్నారాయణ వాదిస్తున్నారు.

ఇక్కడ కొన్ని వ్యాఖ్యలు అవసరమవుతున్నాయి మొదటివిషయమేమంటే ప్రజాశక్తి సంఘం ఈ సందర్భంలో ఒక మాచన

చేసినదేగాని, లక్ష్యాన్ని నిర్దేశించలేదు. ఒక వేళ ఇది లక్ష్యమే సమకున్నా, ప్రజాశక్తి సంఘం చేసిన మిగతా సిఫార్సులన్నీ యథా తీర్థంగా అమలు అయ్యాయా? అనే ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది.

దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ఆహార ధాన్యాలను నిల్వ చేసేందుకు గిడ్డంగులు నిర్మించే కార్యక్రమాన్ని చురుకుగా కొనసాగించే నిమిత్తం, ఆహార, వ్యవసాయ, నిర్మాణాల శాఖలతో సమీక్షనంప ఒకటి త్వరలో ఏర్పాటు కాబోతోంది.

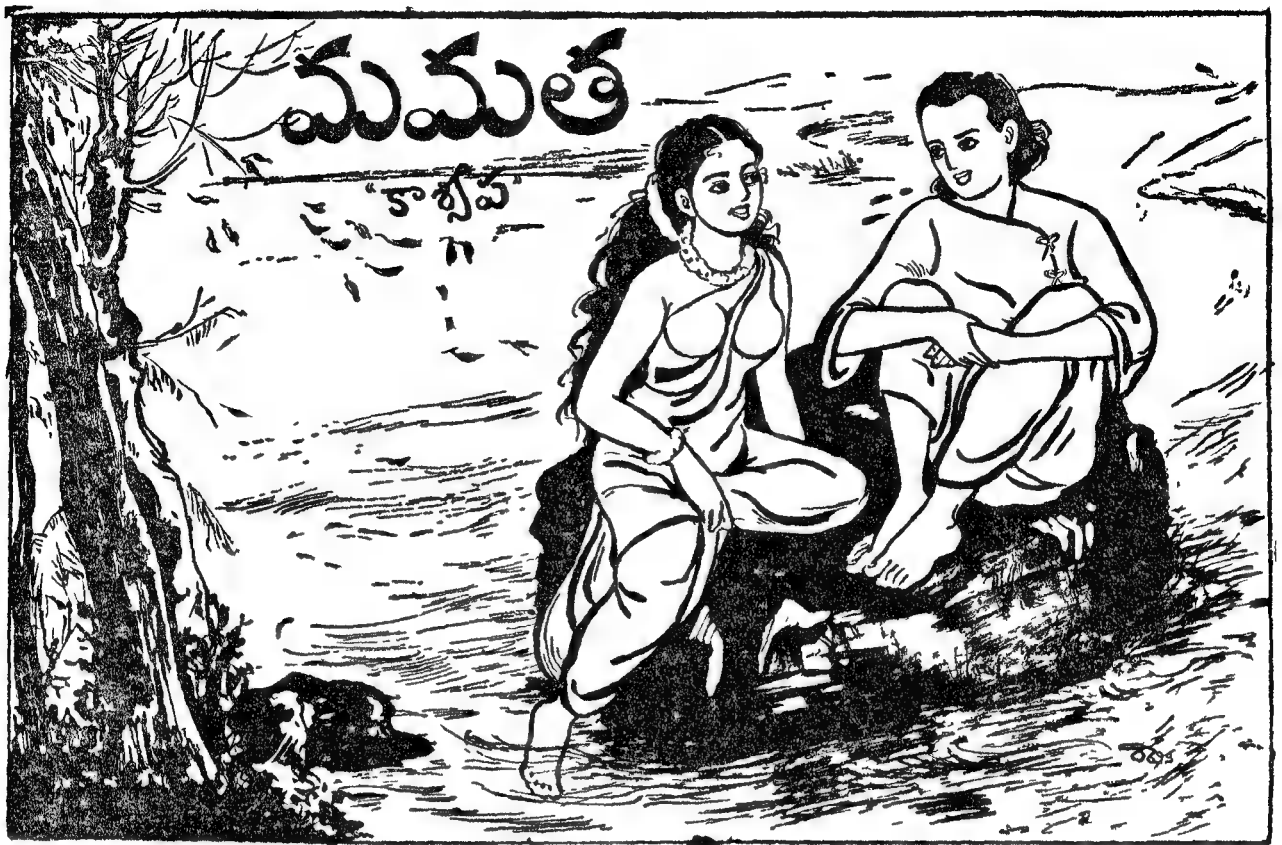
గిడ్డంగులపథకాలు తయారుచేసి, నిర్మించేందుకు కేంద్ర పబ్లిక్ వర్క్స్ శాఖలలో ప్రత్యేక విభాగం ఒకటి అదనపు చీఫ్ ఇంజనీర్ అధ్వర్యం క్రింద ఏర్పాటుచేసి, అవంతర పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న గిడ్డంగుల నిల్వచేయదలచిన 50 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాల కొనం గిడ్డంగులను నిర్మించే కార్యక్రమాన్ని, వీలైతే వంత తొందరలో పూరించేందుకు ప్రెసిడెంట్ నిశ్చయించారు. ప్రభుత్వానికి చెందిన వైలేనేమి, అడ్లకు తీసుకున్న వైలేనేమి ఇప్పుడున్న గిడ్డంగులలో 2 లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను నిల్వచేయవచ్చు. మరో 80 లక్షల టన్నుల గింజలను నిల్వచేయడానికి తన గిడ్డంగులను నిర్మించే కార్యక్రమాన్ని ఆహార శాఖ రూపొందించింది.

కృత్రిమ సుగంధ ముల కలశే
తా జ్ఞాత న ము
మీకు ఇవ్వగలదు

POMPEIA
Perfume
and
POMPEIA FACE POWDER
POMPEIA LOTION
POMPEIA BRILLIANTINE

ఇంటర్నేషనల్ ప్రాంప్రైసెస్ లిమిటెడ్,
బొంబాయి

“సహనావవతు సహనాభునకు
సహవీర్యం కరవావహై
తేజస్వి నా వధీతమస్తు
మా విదిషావహై
ఓం కాంతి కాంతి కాంతిః”

ఆశ్రమ ముఖద్వారం వద్ద కూర్చున్న శిష్యులు కాంతి పాతాలను పలుకుతున్నారు. ఉపనిషత్తులను వారు వలె వేసున్నారు. పద్మా సనాసీనుల న ఆ విద్యార్థులు కాటలను ధరించి ఉన్నారు. నడుములకు ముప్పేటతో దర్ప త్రాళ్ళు ఉన్నవి. ఆ గుప్పట్లపై దిక్పాక్కు ప్రకాంత వసనామిలో చాలదూరం వఱకు వినిపిస్తున్నది.

“అనందదేవుల ఆశ్రమమిదేనా” ఒక కంఠం ప్రశ్నించింది. ఆ ఛాత్రుల కంఠస్వరాలలో ఆ ప్రశ్న ఎవరికీ వినిపించలేదు. గట్టించిన కంఠస్వరంతో ఆ ప్రశ్న వినిపించేసరికి వారి దృష్టు లాధ్వని వచ్చిన వైపు మళ్ళినవి. నిశ్చలత అంతట ఆవరించింది.

“మీది ఏ ఊరు? ఎందుకు ఇక్కడికి వచ్చారు?” ఛాత్రులలో పెద్ద అనుకూలుడు ప్రశ్నించాడు.

“నందపురం నా నివాసం. మీలో ఒకడిగా ఉండి విద్య నభ్యసించ వచ్చాను. అచార్యు దేవులు అనుషాసనంలో ఉన్నారా?” ఆ వ్యక్తి ప్రశ్నించాడు.

“ఇలా తాటాకుల చాపమీద కూర్చో.

గురువు గారు ఇప్పుడే బయటకు వస్తారు” అనుకూలు డన్నాడు. మళ్ళీ వేదఘోష మొదలైంది. విద్యార్థులు వలె వేయటంలో మగ్గులేనారు.

ఆశ్రమం చుట్టూ చాలా పరిశుభ్రంగా ఉన్నది. వర్షపు నీరు చొరవంత దట్టంగా కొన్ని చెరువులు. సుగ్ధిలో ఒక చెట్టు మొదట చక్కని అరుగు ఉన్నది సమీపాన ఇంకా కొన్ని ఆశ్రమాలున్నవి. శ్రాశివ్యయ దూరంలో వింధ్య పర్వతాలున్నంతగా కనిపిస్తున్నవి. ఆ వ్యక్తి ఆ ప్రాంతాలను పరీక్షించాడు. లోపలినించి అచార్యులు రావటం గమనించి విద్యార్థులంతా లేచి వేదిక సమీపానికి వెళ్ళి నిలుచున్నారు. అనందదేవులు అసహాన్ని అధిష్టించారు. శిష్యులంతా ప్రవరలు పలుకుతూ గురువందనం చేసి తమ అర్చనను సరించి కూర్చున్నారు. నూతనవ్యక్తి ఈ విషయాలను గమనిస్తూ దూరంగా నిలుచున్నాడు.

“అనుకూలా! అత నెవరు?” అనంద గురుదేవులు ప్రశ్నించారు.

“అతడు నందపురంనుండి విద్యార్థి సానికి తమవద్దకు వచ్చాడు” అనుకూలుడు విషయంగా సమాధానం పలికాడు.

“ఇటు రా నాయనా!”

“వలుపు తన ప్రవర చెప్పి గురువులకు సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు.

“నీ విదివఱకు ఏం చెబుతుకున్నావు” అనం దులు ప్రశ్నించారు

“కృష్ణ యజుర్వేదం పితృపాదుల సమీపాన అస్థయనం చేశాను. ఉపనిషద్భాగం సరహస్యంగా మీవద్ద అభ్యసించవలసిందని జనకుల ఆదేశం అందువలన తమ కుక్రూడుకై వచ్చాను భగవన్!” అతడు చేతులు జోడించి మనవి చేశాడు.

“మీ పితరులు మాకు మాస్థులు. నీవు దీక్షగా నిర్మల చిత్తంతో విద్య నభ్యసించు. విదీ ఒక పవన చెప్ప వింటాను” అనందుల పరీక్ష ఛాత్రులకు కుక్రూహల జనక మొంది.

సుస్వప్న మైన, శ్రావ్య మైన ఆతని కంఠస్వని గురువులకు ఆదరాన్ని సమీగులకు అభిమానాన్ని కలిగించినవి. తరువాత కొంతసేపు ఆనంగులు ప్రవచనం చేశారు. మాధ్యాహ్నికానుషాసనం కొఱకు గురువు గారు లేవటంతో శిష్యులు గూడ లేచారు.

“అనుకూలా” ప్రియ వతుని మధ్యాహ్న భోజనానికి ఆశ్రమానికి తీసుకురా” అనం దులు ఆజ్ఞాపించి వెళ్ళినారు.

ప్రియవతుని జ్ఞాపకశక్తి, ఏకాగ్రత, గురు భోధమీద ఉండే లక్ష్యము, అచార్యుల నానందపఱచినవి. జప సమయంలోని ఆతని నైశ్చల్యము శిష్యులకు మార్గదర్శక మైంది. ఉపనిషద్విద్యలో ఆతనికున్న ఆసక్తి ఆయనకు చాల తృప్తిని కలిగించింది.

“ఆర్యా! మోక్షపథ గాములకు ఈ ఆశ్ర

మాలు అభ్యంతరకములు అవుతవనుకుంటాను. బహుకాలం అయిన తరువాత గాని సర్వసంగవర్జనం జరుగదు గదా!” ఒకనాడు గురుజేవుల పాద సంవాహనం చేస్తూ ప్రియ వ్రతుడు ప్రశ్నించాడు.

“అవును నాయనా! కాలం ఎక్కువేపడుతుంది. కొని పూర్వము మోక్షప్రయాణాన్ని రెండు విధాలుగా విభజించారు. మొదటిది పీఠీకాగమనము. ఇది సులభము, సామాన్యంగా అందరికీ యోగ్యము. రెండవది విహంగమ గమనము. ఇది కష్టసాధ్యము. ఇది మహాత్ములకు యోగ్యము ఈ మార్గమున వెళ్లి వారు పథభ్రష్టులగుటయు కలుగును. ఒకసారి సర్వసంగ సన్యాసంకల్పం, కాబట్టి దానిని క్రమంగా సాధించటం యోగ్యం. కాబట్టి “అచార్యాయ ప్రియంధన మాహృత్య ప్రజాతస్తు మా వ్యవత్సేత్సిః” అని వేదపురుషుని ఆజ్ఞ. “పద్మ పత్ర మివాంధసా” అన్నట్లు ప్రపంచంలో కష్ట సుఖాలనుభవమును సుఖదుఃఖాలయందు సమభావం కలిగి ఉండటం ప్రధానం” అచార్యులు అతని ప్రశ్నలకు సమాధానా లిచ్చారు.

సమారంభగా వింధ్య పర్వతాలలో పుట్టి కుళింసీ నది క్రమంగా విస్తరించింది. మోక్షోపలమనే స్థానంలో పుట్టింది కాబట్టి దాని పావిత్ర్యం విశిష్టమైనది ఆ నది ఆశ్రమానికి రెండు వందల హస్తాల దూరంలో వేగంగా ప్రవహిస్తుంటుంది. ఆశ్రమ వాసులంతా అక్కడే స్నానాదికం చేసుకొని వస్తుంటారు. ఆశ్రమానికి రెండువేల పులా సలభ హస్తాల దూరంలో చిన్న వాగులు రెండు ప్రవహిస్తుంటవి. అవి వేసవీకాలంలో గూడ ఆశ్రమవృక్షాలకు ఆధారమవుతుంటవి.

ప్రియవ్రతుడు అక్కడి విశేషాల నన్నిటిని చూస్తూ సమీపంలో ఉన్న ఒక చిన్న కొండవద్దకు వెళ్ళినాడు. అక్కడ ఒక చిక్కని లోయ ఉన్నది. ప్రకృతి దేవత అక్కడ విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నట్లున్నది. రెండు సెలయేళ్ళు గలగలమని సన్నని కంఠంతో గానం చేస్తూ ప్రవహిస్తున్నది. ఆ సెలయేళ్ళు రెండు కలిసి కొద్దిదూరం ప్రవహించినవి. ఆ ప్రవాహంలో చొచ్చుకుపోయి ఒక నల్లని తోయి ఉన్నది. ఆ ప్రకాంత వాతావరణంప్రియవ్రతుని కవ్యకౌసల్యాన్ని కలిగించినది. అతడా బండమీద కూర్చున్నాడు. మలుపులు తిరుగుతూ కులుకుతూ ప్రవహించే సెలయేళ్ళ ఆ బండమీద నించి చూస్తే అర్ధక్రొళి వలపు కనిపిస్తుంది ప్రతి దినమూ ప్రియవ్రతుడు అక్కడకు వెళ్ళేవాడు.

కొద్దిక మాసంలో కుక పక్షి నాడు ఆనందులు అలవాటు ప్రకారం శిష్యులు వెంటరాగా తెలవారు వామన నదీ స్నానానికి వెళ్ళినారు. చీకటిగా ఉన్నందున చెట్లు గుబుగా ఉన్నందున చాలా బాగా కనిపించటం

లేదు. వారందరూ నడుములకు కొలాయిలు బిగించి అనుమత నూకాలు పతిస్తూ స్నానాల కుప్పకమించారు. అనుకూలుడు ఊరిక స్నానం చేయక నాలుగు హస్తాలదూరం ఈదినాడు. “బాబోయ్” అని కేక వేసి రెండు బారలలో తీరానికి వచ్చాడు.

“ఏమిటి అనుకూలా!” గురువుగారు ప్రశ్నించారు.

అతడు అటువైపు చూపిస్తూ “అదుగో” అన్నాడు. కొద్దిదూరంలో ఏదో ఆకారం నీళ్ళ మీద తేలిపాతూకాన్నించింది అనుకూలుడు భయంతో చలితో వణికిపోతూ “మునుష్యశయం” అన్నాడు. వెంటనే ప్రియమిత్రుడు ఈడుతూ వెళ్ళి ఆశ్రమాన్ని వద్దకు చేర్చాడు.

“ఈ వ్యక్తి మరణించినట్లు లేదు. ఆశ్రమానికి చేర్చండి” నాడి పరీక్షించి గురువుగారు రన్నారు. శిష్యులూ ఆజ్ఞను నిర్వర్తించారు.

శిరంలో ఆకురాలిన వృక్షాలు వసంతానుగ్రహంతో మృదుల కిసలయ రాగరంజితాలవుతవి వసంతశుభుని అనుగ్రహంతో మానవ జీవితాలు కూడా ఒకప్పుడు రాగరంజితాలవుతవి. కొని అక్కడ ప్రకృతి మర్యోరూపంలో ప్రత్యక్షమవుతుంది. ప్రియవ్రతుడేకాంతంలో ఆ నలని బండమీద కూర్చుని ప్రకృతిని పరీక్షిస్తున్నాడు. “ప్రియవ్రతా!” దూరాన్నించి ఒకమధుర స్వరం వినిపించింది. ఆ వ్యక్తి అతనికి బాగా తెలుసు.

“మమతా! నీవు ఇక్కడకు రావడం చాలా ఆశ్చర్యకరంగా వుంది.”

“ఏం నీవు ఒక్కడివే ప్రకృతి సౌందర్యం చూచి సంతోషిద్దామనుకున్నావా?”

“అది కాదు, ఈ చోటు నా సహృద్యయులకే తెలియజేసేటట్లా తెలిసింది?”

“ప్రియవ్రతా! నీవు ఎప్పుడెక్కడ వుంటావో, ఏం చేసుంటావో నీకంటే ముందు నాకే తెలుసుంది” మమత బండమీదికెక్కి కూర్చుని అన్నది.

“నీవు వంటరిగా ఇంతదూరం రావటం మంచిది కాదు మమతా.”

“నీవు రావటం మంచిది లే నేను రావటం మంచిదేలే. దీకాక ఇంతదూరం అధైర్యంగా వచ్చినందుకు నన్నభినందించక మంచిది కాదంటావే.” మమత అతనితో ఉత్సాహంగా చనవుగా మాట్లాడుతుంది. ప్రియవ్రతుడేవిధంగా మాట్లాడినా సమా

ధానం చెప్పి నిద్ర తరునిగా చేసుంది. చివరకు ఇద్దరూ నవ్వుకుంటారు. అది వారి అలవాటు, సరిదా.

“ప్రియవ్రతా! గురువుగారు ఇవాళ పూల చెటపాదులు బాగుచేసి నీరుపెట్టమని ఉదయం చెప్పి అది మానేసి ఇక్కడ గడ్డం క్రంద చేయిపెట్టకొని అలా చిన్నా కూర్చున్నావా?” ఆకొళింలోకి చూస్తున్న ప్రియవ్రతుడు ఆమె మాటలను విని ఉలిక్కిపడి- “మరచిపోయాను మమతా!” అంటూ బండమీదనించి క్రిందకు దూకి పరుగెత్తుతున్నాడు అతని తొందరపాటుకు మమత కిలకిల నవ్వుతున్నది. సెలయేరు ఆమెతో శ్రుతి కలిపింది

“ప్రియవ్రతా! ఇటురా” ఆమె పిలుపుకు వెనుదిరిగి వచ్చాడతడు. ఆమె యింకా నవ్వుతూనే ఉంది ఆమె కన్నులలో చిలిపితనం కనిపించింది.

“ఎందుకు పిలిచావు?”

“ఇటురా, ఇక్కడ కూర్చో. నీ బదులు నేనాపని చేసివచ్చాను.”

“కృతజ్ఞుడిని మమతా!” అతడు స్వస్థానంలో కూర్చుంటూ అన్నాడు.

“నీవు మరచిపోయిన పనులన్నీ నేనుసర్దుకు రావలసి వస్తున్నది.” మమత అన్నది.

“దీనికి కారణం నీవే అయినా ఈ కష్టం కొద్దిరోజులవరకే. తరువాత నీకు నా పనుల బాధ్యత ఏమీ వుండదు” ప్రియవ్రతుడన్నాడు.

“ఏం తరువాత ఈ బాధ్యత ఎవరికే నా అప్పగినావా?” ఆమె కుతూహలంతో అడిగింది.

“ఇక్కడినించి వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఏమవుతుందో చెప్పలేను.”

“అయితే నీవు అప్పుడే వెళ్ళిపోతావా” ఆమె ఉదాసీనంగా అన్నది

“నా అభ్యయనం పూర్తయింది. ఇంక కొద్ది దినాలలోనే సమావేశం చేయాలెనని గురుజేవుల ఆదేశం.” మమత నీళ్ళలో కాళ్ళు ఆడిస్తున్నది.

“నీకంటే నేనే ముందు వెళుతున్నాను ప్రియవ్రతా!”

“ఎక్కడికి మమతా?” అతడు అడుర్దాగా ప్రశ్నించాడు.

“నేనిక్కడ ఆశ్రమంలో వున్నానని మా జననీజనకులకు తెలిసింది. ఇంతకుపూర్వమే మా నాన్న వచ్చారు రేపు ప్రభాతకాలంలో మా ప్రయాణం.”

“నేను గురుంటానా మమతా?” ఆమె కన్నులలోకి చూస్తూ అడిగాడతను.

“ప్రియవ్రతా! నా మనస్సు స్వతంత్రమే. కాని శరీరం.”

“అంటే చాలా మమతా! నా జన్మధన్యం. నీవు నా మనస్సులో ప్రత్యక్షమవుతూనే

(62వ పేజీ చూడండి)

ఉపాధ్యాయుడు—పరస్మైలను తల్లులుగా, అక్కా చెల్లెళ్ళుగా చూడవలెను.
విద్యార్థి—అయితే నాకీ జన్మలో చెప్పి కాదండీ.
—కె. రమేష్ (విజయనగరం)

కాయముగారి శిష్యురికంచేసి విద్యాంగులలో
మేటి అయినాడు.

శ్రీ శేకరావు ఇంకా పిన్నవయస్కులే.
ఉజ్వలమైన వర్ణంలో సన్నగా అంగారు
తీగలా పొట్టిగా ఉంటాడు. మాటాడే
టప్పుడు చిరునవ్వు తోలుకుతుంది. మాటల్లో
మిన్నతనం.

అల్పవయస్కులలోనే అతని జాతు గౌరవి
పోయింది. మిత్రులు హాస్యానికి “సంగీతంలో
శేకరావు బుర్ర పండిపోయింది” అంటే
అందుకు జవాబుగా అతను-బోలిగా వుర్ర
జాడిగా కట్టేసి చుట్టూనగా మిమోటి పెద్దలు
మాడకుండా ఉండేందుకు గౌరవించుంటాడు.

సంగీతానికి తండ్రి లయ. తల్లి శ్రుతి. ఈ
మధ్య పెద్దవిద్యాంగులూ పిల్లవాళ్ళులూ
అధికం చేసుకుని తల్లిని నిరాదరించడం జరి
గింది. అందుకే శాస్త్రీయసంగీతానికి ప్రజల్లో
వలంబుపడి సన్నగిలింది. యువకులయిన సంగీత
విద్యాంగులూ ఈ విషయం తెలుసుకుని తల్లి
మీద ప్రేమ చూపేందుకు తన తన పడు
తున్నాడు. అటువంటివారిలో శేకరావు
అద్వితీయుడు. శేకరావు సంగీతానికి
ప్రాణం, ఆత్మకూడా ముస్వరమే. కర్ణాటక
సంగీతానికి గమకం చెప్పే ముకలాంటిది. శ్రీ
శేకరావు సంగీతం గమక భూయిష్టమైనది.
గమకాన్ని విస్తరించిన కర్ణాటక సంగీత
విద్యాంగులూ కూడా శేకరావు సంగీతానికి
విభ్రమంపెంచి వేసోళ్ళ పొగడుతారు.

కళాద్రిష్ట అయినవాడు తన కళాపరిమితి,
పరిమాణం, పరిధులు గ్రహించి తన కళను
వినియోగించేవాడని పెద్దలంటారు. ఈ
నూత్ని మనోవాక్యాయ కర్మల తెలిసి
కొని అక్షరాలా ఆచరణలో పెట్టినవాడు
శ్రీ శేకరావు.

‘రవ’ వాయిద్యంలో శ్రీ శేకరావుది
అద్వితీయప్రతిభ. అసాధారణుడు అయితే సే
గాని అంతటి ‘రవ’ వాయిద్యం అసాధ్యం.

అఖండమేధానంపన్నుడైనవాడి సంగీతం
నింటే అనిర్వచనీయమైన అంతులేని
సౌఖ్యాన్ని పొందటమే కాకుండా మర్రి
కీచిత సంపూర్ణత గోచరించి విషాద
చ్చాయ లలముకుంటాయి. సుఖోదయ
వ్యధాభంగాలలో తేలిపోతాం శ్రీ శేకరావు
సంగీతం కన్నెవలపులా కాముదీప్యోత్సన్నలా
విన్నవారిని సుఖపెడుతుంది హృదయానికి
పన్నీరై, పచ్చకప్పురమై చల్లదానాన్ని,
పరిమళాన్ని ప్రసాదిస్తుంది శ్రీ శేకరావు
సంగీతం మల్లెల్లావుల వాసనలా, మంచి
గంధంలా, మలయమారుతింలా, మరికొంచెం
ఉంటే బావుండుననిపిస్తుంది.

తన హృదయప్రపంచాన్ని చూడలేకపోయినా
అంతరంగంలో నాదబ్రహ్మను సాక్షాత్క
రింప చేసుకున్నవాడు శ్రీ మారెళ్ళ
శేకరావు.

తెలుగు వెలుగులు 61

బుద్ధికి ఆలోచన! చాంచల్యం తీసుకొచ్చే
గుణం మాపులకు సహజం. మాడని
వాడు అంతర్ముఖుడౌతాడు. అటువంటి
వ్యక్తి శ్రీ మారెళ్ళ శేకరావు.
మొదటికోకం కొండ మిగునంమీద
కల్గిన కాగుణ్యంచేత వార్షిక పెదవులనుండి
ఉట్టిపడింది. ఆంధ్రావనికి ఏకైక వ్యవస్థాపని,
శ్రీ లెమ్మకున్న విజయనగర సంగీత కళా
శాల కరుణారసంలోనే రూపుగొన్నది.
శ్రీ విజయరామ గజపతిరాజువారికి దృష్టి
పోవడం సంభవించింది. తమ ఆశ్రమంలో
చాగంటి గంగరాజునే అంధబాలుడు ఉన్నా
డని తెలిసింది అతనికి సంగీతం చెప్పిస్తే
వస్తుందని తెలిసి వారికి కాగుణ్యం వెల్లివిరి
సింది. ఆ బాలునికోసం అమితధనం ఖర్చు

పెట్టి సంగీత కళాశాలను స్థాపించారు.
శ్రీ ద్వారంనా యుడుగారు అనేకమంది
అంధగాయకులకు సంగీతం చెప్పడమే
కాకుండా వారు ఆంధ్రదేశానికి ఒక ప్రత్యే
కత, కీర్తి తెచ్చే అంధగాయకులను తయారు
చేశారు. ఈ విషయంలో శ్రీ నాయుడుగారు
స్త్రీ పురుష వ్యత్యాసం కూడా చూపించ
లేదు. యువకులలో శ్రీ మారెళ్ళ శేకరావు
విశిష్టుడు ఆగాన పాతకాల పాత విద్యార్థి.
శ్రీ శేకరావు ఖరంపురంలో పుట్టి పెరి
గాడు. ఖరంపురంలోనే అంధుడైన ఒక
వాయలీనవిద్యాంగునివద్ద కొంతకాలం
వాయలీనం అభ్యసించాడు. తిరుపతి విజయ
నగరంవచ్చి శ్రీ విజయరామ గానకళా
శాలలో విద్యార్థిగా చేరి శ్రీ ద్వారం

శంకర

వీరమల్లు
రామకృష్ణ

రాము డంతటివాడు రమణి సీతను బాని
పామరునిలాగా విడవగాలేంది; కంకరం
తనభార్యకోసరం అంతకంటే ఘోరంగా
ఆవురావురుమని విడవడంలో ఆశ్చర్యం
లేదనుకొంటాను. అయితే; ఆనాటి
రాముడు అలా విడవడానికి; సీత అలా
మాయం కావడానికి—అలాగే రావణా
సురుడు చెఱపట్టడానికి—ఏవో కొన్ని
కారణాలున్నాయనీ; అంచేతనే అదంతా
అల్లా జరిగిందనీ అన్నార; అంటున్నారు
గనుక, మనమూ సరేసరేకాం; మనమందు
తరాలవాళ్ళు కూడా అలాగే అంటారు;
(దవుడు మేలుచేస్తే) అనాలి కూడాను.

అయితే ఈ కంకరం అంతటి ధీరోదా
నాయకుడూ కాదు; అతనిభార్య (పేరు
తరువాత చెప్పాను) సీత అంత—కాదు.
అయితే ఈకథకు రామాయణకథకు పోలిక
ఎందుకు పెట్టాలనీ—ఆ ప్రశ్నకి ఎందుకు
లేవాలనీ—మీరు నిలవేస్తారనీ నాకు
ముందుగా తెలుసు గనుకనే—అసలు జరిగిం
దేమిటో వున్నదన్నట్టు చెప్పేస్తాను.
అసలేం జరిగిందంటే: తెలుగుదేశపు ఒక
స్థానీలో ఒకానొక కుభదినాన, మధ్యాహ్నం
రెండున్నరగంటలపేళ, ఒక నవదంపతుల
జగ్గట సేనిమా చూడానికని బయల్దేరింది.
యద్దరికి పెళ్ళయిన కొత్తరోజులు. ఎటు

చూచినా పగలెనా, ఎండెనా, అంతా
వెన్నెలగానే కనిపిస్తుంది హాళ్ళకు. అలా
కనిపించడంగాడా తేప్పే మీ కాదను
కుంటాను. అందులోనూ అతగాడు స్వతంత్ర
జీవి. అంటే తన సంపాదన తాను సంపా
దించుకోగలిగిన ఉత్తముడు. దానికతోడు—
అతగారిలు కూడా యితరున్న కొంప
దొరికిందేమో—అతగాడిపని మరికమ్మగా
వుంది. అంచేత యంతకంటే శుభ
ముహూర్తం దొరకదనో—లేక రాత్రిలో
కొంతభాగం 'సినిమా' హరించేసుందనో—
ఏమో—మిట్టమధ్యాహ్నం రెండు గంటల
ప్రాంతాల్లో భార్యను వెంటబెట్టుకొని మహా

చూడావుడిగా నీనిమాకు బయల్దేరాడు. అసలే పెళ్ళయినా త్త; అంచేత, విచ్చి విచ్చని పువ్వులాగే—ఆ దంపతులమధ్య సిగ్గుకూడా అరీ ఆరకుండా వుంది. అట్లా భార్యను వెంటేట్టుకుని తలంచుకొని; నోరే తక్కువగా, ఒకరివెంట ఒకరు పోతూనేవున్నారు. పోగా పోగా, కొంతదూరం గడిచేసరికి; ఎదురైన రిక్షాలను ఆ ఓ—ఒక దాన్ని చూపించి; “ఇందులో ఎక్కు” అన్నట్టు రిక్షావేపు చూపించాడు భర్త. “మరి మీరొ” అన్నట్టు కళ్ళతోనే భాషించింది వనిత.

“నా కదీ!” అన్నట్టు తలవోనే సమాధానం చెప్పాడు అతిగాడు.

ఏమైతేనేం—రిక్షాలు ఒక దాని వెంట ఒకటి రూమున పరిగడుతున్నయ్. ముందు రిక్షాలో మొగుడు; వెనుకరిక్షాలో భార్య.

కాని ముందురిక్షా లోకేవడాడు బలవంతుడు కావడంచేతనే ఏమో—తనముందు పోయే రిక్షాలను సాధ్యమైనంత అప్పుకగా ‘ఓవర్ టేక్’ చేసుకుంటూ పోతున్నాడు.

వెనుకరిక్షావాడు చిన్నవాడూ బలహీనుడవడంచేత ననుకుంటాను వాడు మరి మరీ వెనుక పడిపోతున్నాడు. దానికి తోడు వాడా రిక్షను ఎంత ప్రమాదకరంగా నడుపుతున్నాడంటే—ఏ తూణాన్నా నా ఏ కాటాకి, గోడలో గుడ్డేసేట్టున్నాడు. ఈ ప్రమాదావస్థను పసిగట్టిన ఓ పోలీసు; గిరున తన నెకిలును వెనక్కు (తిప్పి ఈ రిక్షను (ఫాలో) అనుసరించడం ప్రారంభించాడు. నిష్పంతులే తప్ప పొగరాదన్నట్టు, ప్రమాదముంటేనే తప్ప పోలీసులుకూడా వెంటబడరనేది కూడా నిజమే అయ్యింది.

ఇంతలో ముందురిక్షా—అలా ‘ఓవర్ టేక్’ చేసుకుంటూ చాలాదూరం పోయింది. సాధ్యమైనంతవరకు వెనుకరిక్షాలోని భార్య—తనభర్త రిక్షను గుర్తెట్టుకుంటూనే వుండి గానీ; మధ్యలో కొన్ని రిక్షాలాచ్చి కలిసేసరికి; ఏది తన భర్తదో—ఏది కాదో గురించలేక—యిహా మానేసింది. కాని వెనుకవున్న పోలీసు మాత్రం తన ‘అనుసరణ’ మానలేదు. ఇహ ప్రమాదం సంభవించ పోతున్నదనగా ఆ రిక్షను నిలపేసాడు. కాని ముందుపోయే రిక్షా యిదేదీ పట్టించుకోకుండానే తిన్నగా తనగమ్యస్థానమైన సినిమా హాలు దగ్గర ఆగింది. అందులోంచి ఆయన దిగి, రిక్షావానికి డబ్బులిచ్చేసి, తన భార్య రిక్షాతోసరం వెనక్కు తిరిగి చూడడం ప్రారంభించాడు.

అతనిపేరే శంకరం.

ఎంతసేపు చూసినా రిక్షారాదు. వచ్చే ఏ రిక్షాలోనూ—తన భార్యకనిపించదు! వల్ల చీర గట్టిన ఆడదల్లా తన భార్యనని భ్రమపడే పక్షిలాగే—యితనుకూడా చీర కనుపించిన చోటల్లా రెండు కళ్ళతోనూ తీవ్రంగా చూసేవాడు. కాని ఫలితం కూర్వం.

సత్వీయోగం

మొదటి పావు గంటలోనూ, అతనిలో ఏమార్పు రాలేదు గానీ, సిగరెట్టు వెలిగించి నాలుగు అడుగులు మళ్ళీ వెనక్కు బాగా రోడ్డు మీద కొచ్చి మరింత బాగా పరకాయించి చూడడం మొదలుపెట్టి నప్పట్టుంచే—అతనిలో ‘వికారం’ ప్రారంభమైంది. ప్రాథమికదశలో నెత్తురు చులబడి పోతున్నట్టుగానూ, ఆ తరువాత కాళ్ళలో, కళ్ళలో సత్తువ ఉడిగిపోతున్నట్టుగానూ, ■ “వేసే తల దిమ్మెక్కినట్టుగానూవుంది, “ఏమిటి రిక్తా ఎంత వెనకబడితేమాత్రం యింతసేపా?” అని ఆలోచించడం ప్రారంభించినప్పట్టుంచే—అతనికి చెవుల్లోనుంచి అదో—సముద్రపు హోరులాగా అయోమయశబ్దాలు వినబడడం తప్ప ఏదీ స్పష్టంగా వినపడటం లేదు. అంచేతనే—ప్రక్కగాపోయే పాదచారుల మంద లింపులూ—మరోదశలో—బండవార్ల వాచ్చురికలూ అతను పొందవలసి వచ్చింది. ఇహనిరిక్షించి లాభం లేదనుకొని—వెంటనే మరో రిక్తాచేసుకొని—రాబోయేరిక్తాకు ఎదురు ప్రయాణమయ్యాడు. ఎంత దూరంపోయినా, వొచ్చేరిక్తాలు వొస్తూనేవున్నయ్ గానీ, ఎందులోనూ తనభార్య కనుపించదు. భూమి గుండ్రంగా వున్నట్టే—మొదట బయల్దేరిన—చోటువరకు—అంటే రిక్షాఎక్కినచోటువరకు వచ్చాడు. అక్కడా కనిపించలేదు. ఇకలాభం లేదని సరాసరి ఇంటికి వెళ్ళాడు. కాని వేసిన తాళం వేసినట్టే వుంది. ఆ తాళాన్ని చూసేసరికి అతని గుండె అకస్మాత్తుగా బ్రద్దలవలేకున్నా—దాదాపు బీటలువారిందని ఖచ్చితంగా ఒక్కేసుకున్నప్పు. సరిగా అట్లాంటి సితిలోనే మళ్ళీ మరో రిక్షా చేసుకొని తిరిగి సినిమాహాలుదగ్గరకు రయ్మని చేరాడు. కాని అక్కడ గాలించినా ఆ భార్య కనిపించలేదు. సరిగా అప్పట్నుంచే సరయిన—మానవత సహజమయిన మానసిక ఆందోళన పెద్దపెట్టిన ప్రారంభమైంది. మనస్సు అనబడే హారమ్యం—తన జాంతవిక లక్షణాన్ని ప్రదర్శించడం ప్రారంభించింది. ఒకదశలో

భార్య వట్టి నిర్దాక్షిణ్యమైన కనిమరోదశలో తనపట్ల తనకే విహ్యభావం కలగడం ప్రారంభించింది. మనస్సులో తుఫాను బయల్దేరింది తరవాత సవాడమైన యుక్తాయుక్తవిచక్షణాజ్ఞానం లుప్తమైపోతుందనేది కూడా నిజమే! అంచేతనే అతను నిర్ణయానికి రాలేకపోతున్నాడు. అసలు రిక్తా ఏమైనట్టు? ఆవిడ ఎక్కడ ఎంగుకు ఆగినట్టు? ఈ ప్రశ్నలకు అతనికి సమాధానం లభించలేదు. దానితో అతని అంతరాత్మలో మరింత ఘర్షణ ప్రారంభమైంది. అదీగాక ఈ ఊళ్లో ప్రయాణాలు, అందునా, గికాలో ఆడవాళ్ళ పెంటరి ప్రయాణాలు—తత్తే గ్రణంగా, అక్కడక్కడ చెదురుచుదురుగా జరిగి పోయిన ఘోరాలు అతనికి బాగా తెలుసు. “అమ్మగారూ! దగ్గర దారిక పోదాం” అని చెప్పి రోడ్డు మార్చేసి, - ఆడవాళ్ళను అడ్రసులు లేకుండా హతమార్చేసిన సంఘటనలు మొన్న మొన్నటిదాకా జరుగుతూనే వున్నయ్. అందులోనూ ఆడవాళ్ళ వొంటి మీద విలువైన నగలున్నా - నగలున్న చిన్న పిల్లలైనా పెంటరిగాబయటి కెళ్ళి తిరిగి ఇంటికి రావడం అంటే—దక్షయజ్ఞ చేసినంతపునంగా మొన్న మధ్య వరకూ చెప్పకుంటూనే ఉన్నారు. అట్లాంటి ఈ ఊళ్లో—ఏతూణాన్న ఏం జగగుతుందో ఎవరు చెప్పగలర? అంచేతనే అతనికి ఏమీ తోచడంలేదు. జేబులో పర్సు పోగొట్టుకొన్నవాడిలాగా; రైలో పెట్టె మర్చిపోయినవాడిలాగా; జూదంలో సర్వస్వం పోగొట్టుకొన్నవాడిలా - దిగాలు పడిపోయి హాలుదగ్గర కొయ్యబొమ్మలాగా నిలబడ్డ శంకరాన్ని—అతని మిత్రులు నూరి; గిరి; జానలు ఒక్కసారే చూశారు. అతన్ని చూడంతోనే వాళ్ళ కెంత సంతోషం కలిగిందంటే—అకస్మాత్తుగా ఆడది కన్నుగీటినా అంత ఆశ్చర్యపడే వుండరు. అసలే నూరి విఫలనటుడు. బాగా చదువున్నా; నాటకాల వ్యామోహంలోపడి - హాస్యపాత్రల్లో రాణించాలని—రాణించలేక ఆగిపోయినవాడు. దాని తాలూకు ఛాయలు నిత్యజీవితంలో అక్కడక్కడా ప్రదర్శిస్తూనే వుంటాడు.

గిరి, కేవలం నిత్యశంకితుడు. ఎందులోనైనా ఏదో ఒక ప్రమాదం నిహితమై వుంటుందంటాడు. ఇహ జాన్, జన్మతః మునీష్ అయినప్పటికీ - హిందూవిద్యాలయాల్లో ఎంత చదివినప్పటికీ—ఉభయభాషలకూ మధ్య యిరుక్కుపోయిన మనిషి. మానవత్వం దృష్ట్యా మానే తెలుగువాడికున్నంత కుట్రకుటూ యితనిలో లేవు ప్రతికారాని కున్నంత తీవ్రతే - పరోపకారంపట్ల కూడా ప్రదర్శించే వ్యక్తి. ఈ ముగ్గురూ, - శంకరాన్ని అమితంగా అభిమానిస్తారు; ఆడరి సారు; అవసరమైతే తంతారు. శంకరాన్ని చూడంతోనే “హలో మిస్టర్ హాడుయూ

ఉపాధ్యాయుడు - గడియారం 13 గంటలు కొట్టితే ఏ సమయం సూచించినట్టు? విద్యార్థి - దానిని మరమ్మత్తు చేసే సమయమండి. —పి. శివానందం (పాదిశ్రేయ)

దూ?" అంటూ తెలుగు సినిమా పాటలా పాడడం మొదలెట్టాడు నూరి.

శంకరం నోరే తిలేదు.

"ఏం రా? జలంకొట్టినరాయలే నిలబడా వేం? ఏం జరిగిందీ?" అనడిగాడు నిత్యశోకి తుడు గిరి.

అయినా శంకరం మాటాడలేదు. అటూ ఇటూ చూడడం మొదలెట్టాడు.

"అరె మిస్టర్ పెంకరం; హింతకుముండే గడయ్య నీ పేరూ అనకున్నాం. పెళ్ళి అయ్యిం రెండు త పెంకరం గాయబ్ అయి పొయ్యొడని వింవయ్య - పత్తర లాగా పలకవో?" అన్నాడు జాన్.

మనోక్షణం తర్వాత దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి; నెత్తి మీద చేత్తో కొట్టుకొని, "నా ఖర్చు-అంతా నా ఖర్చు!" అన్నాడు శంకరం.

ముగ్గురు స్నేహితులూ ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నాడు.

"అది కాదురా? ఏమిటి? ఏమైందీ?" అనడిగాడు నూరి.

"ఏమీ కాలేదు!"

"మగ్గై లే పట; సినిమాకుపోదాం"

"నా బతుకే సినిమాగా తయారైంది."

"ఏం భార్య విడాకులిచ్చేసిందో?" అనడిగాడు గిరి నవ్వుతూ

వాడి ముఖంలోకి అదోలా చూసి; నిస్సహాయంగా; పులి మేకను తుమించినట్టు తుమించేశాడు.

జాన్ ధైర్యంచేసుకుని; "చూడుభాయ్! నీ కూ వచ్చిందీ - ఖచ్చమా; మతిభ్రమణమా?" అన్నాడు

"రెండూ ఒక్కసారే వచ్చినయో!" అన్నాడు శంకరం.

"అయితే కచ్చమేమిటో చెప్ప; మతిభ్రమణానికి ఆ తరువాత తాపీగా విశాఖపట్టణం వచ్చు." అన్నాడు నూరి.

"అవునువును. ఎగుటివాడి వేదన పక్కవాడికి ఆటగానే వుంటుంది. మీకు పుణ్యం వుంటుందిగానీ-ఈ ఒక్క రోజుకు నన్నిలా బొదిలెయ్యండి; నాకేమీ మనస్సు బావులేదు" అన్నాడు శంకరం వైరాగ్యంగా.

"నవ్వులాట గాదురా! వున్న సంగతే మిటో చెప్పకుండా అటూ ముఖం ముడుచుకుంటావేం?" అన్నాడు నూరి.

"మా ఆవిడ కనుపించడం లేదు రా?" అన్నాడు అర్థంతరంగాను.

గిరి; జాన్ వేపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

మనోక్షణం తర్వాత, "కనిపించకపోవడమేమిటి? అంటే లేచిపోయిందనా నీ భావం?" అనడిగాడు గిరి

శంకరం పిడికిలి అనవసరంగా బిగించి; "అది కాదురా పక్షి. అని సంబోధిస్తూ-వున్న సంగతేదో వివరంగా చెప్పాడు.

అంతా విని, "యాఖుదా. కౌముదీ బత్

ఆయాశే" అన్నాడు జాన్ మనస్సు రీగా.

"ఏమే వుంటుందీ?" అన్నాడు నూరి అదేదో తెలివిగా.

"అది తెలిసే నాకీ ఏడుపెండుకు" అన్నాడు శంకరం.

■ తుజాన అతని కళ్ళలో నిజంగానే నీరు తిరిగింది

"వోరే! యిటాంటి విమశాలకు మనమా యిటా జావ జావ అయిపోలే-మనకే కాదు, దేశానికే ఆపతివ. ఆడదంటే రెండు వేపులా పడునున్న కత్తి దారితప్పితే-మనం చేతుకోలేంగానీ, - నాళ్ళ కేమి భయంలేదు; అందులో ఈ రోజుల్లో, అంతగా అయితే ఆడవాళ్ళు యిట్టే "ఆశ్రయాన్ని" సంపాదిస్తారు." అన్నాడు నూరి.

శంకరాని కెందుకో మనస్సులో భగ్గుమంది "అలా అనకురా నూరీ! నే భరించలేను! ఆవిడ అనాధ అయి, ఏ చెట్టుకిందో, పుట్టమీదో పడి వుంటుందను; నా మనస్సుకు శాంతి వుంటుంది." అని మరో తుణం ఆగి; ఆవిడ నెత్తి అమానుషరాలు రా నూరీ? ఎవరేం చెప్పినా నమ్మేసుంది. అంగునా ఆవిడకు యింటినంబరూ, పిడిపేరూ కూడా సరిగ్గా తెలియవురా!" అన్నాడు శంకరం.

"అయితే ప్రమాదమే! ఆ రికావాడు బాగా బలంగా వున్నాడే! నల గావోడుగా వున్నాడే! చారల బనీసుందో?" అని ప్రశ్నలు మొదలు పెట్టాడు గిరి.

శంకరం నిట్టూర్చి నీ ప్రశ్నలకు నే నమాధానం చెప్పలేను. ఇంట్లో పరిశీలించాల్సిన అవసరం అప్పుడు నాకెండుకు కలుగుతుందీ?"

"పోనీ వాడి రికానెంబరు తెలుసా?"

శంకరం చెప్పలేకపోయాడు.

"అంతా జామాలాగే వుండే!" అన్నాడు జాన్ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూనే

"సరే యిటా నిలబడి ఆలోచిస్తే ప్రయోజనంలేదు. ముందా హోటలుకుపోయి కాఫీ త్రాగి ఆ తరువాత ఆలోచిద్దాం" పదండి అని దారితీశాడు నూరి.

కాఫీ త్రాగింతరువాత; ఏదో గొప్ప విడిగా వచ్చినవాడిలాగా; "ఒకే ఆమె షేలో ఏమన్నా బ్యాయలరీ వుందా?" అని అడిగాడు గిరి

"ఆ మాట నెమ్మదిగా అంటావేంరా? నా ప్రాపరి అంతా ఆవిడ షేలోనే వుంటేనూ! అంగుక్కూ, నాకీభయం - ఏడుపూనూ! ఆ సగలే లేకపోలే, ఆవిడే గురించి, - మరింత నిశ్చింతగా ఆలోచిద్దాను. ఆ ప్రాణాని కెంత కష్టం కలుగుతుందోగదా అనే నా విడుపు!" అన్నాడు శంకరం.

మనోక్షణం ఆగి; "చూడు శంకరం; పోనీ ఏదైనా డైరీకి ప్రకటన పంపే నే! 'సంచిపోయినది,' 'దూడ కనుపించడం లేదు" అనే ప్రకటనలగా!" అన్నాడు నూరి.

డాక్టరుగా వుండండి !

ఇంటివద్ద నున్న స్వచ్ఛమైన ట్యూబు వన్ డాక్టర్ ప్రభుత్వ రిజిస్టర్డ్ కాలేజీనుండి డిప్లొమా పొందగలరు. ఉచిత ప్రాప్తి కనీసము వ్రాయండి.

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE (A.M.W) Jullundur City.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని సుల చేయడమేకాకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధుల చిక్కినవారిని ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నునిచేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్చగించుకుంటు, నడుములో నొప్పి, చూపుమాంద్యము, తొడలో తిమ్మరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి పొడచూపును. పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నొడు యెండుట, నురదలు, కాళ్ళలో పగులు, తూకం తగడం, శరీరమంతా పొటు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొడలు, తీయ, గడ్డలు, ర చవుడు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును

"వీనస్ ఛార్మ్" మాత్రలు వాడి అనేక వేల మంది తమబాధలనుండి నివారణపొంది మృత్యు కరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ ఛార్మ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం ఆమూల్య ఓషధుల శాకపదార్థముల, స్వాభావిక ఔషధముల సారముతో తయారైనవి. "ఆమిత దాహముతో... పలుమారు మూత్రవిసర్జనచేయు అవసరము 2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరిన టనిపించును. "వీనస్ ఛార్మ్" కొద్దివ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా నేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక పథ్యము లేదు నిరాహారముతోనుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తినెందుకై ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ రకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములగు ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగిన వారికి ఉచితముగా పంపబడును.

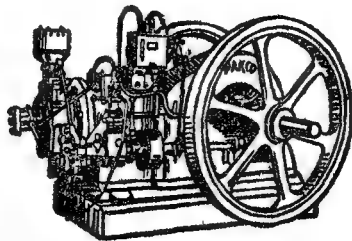
ధర : 50 మాత్రల సీసా రు. 6-75. ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము. లభించు స్థలము :

Venus Research Laboratory (A. P W) P O Box No 587, Calcutta

PAKCO పాక్ స్టో-స్పీడ్, కోల్డ్ ప్లాస్టిక్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు —

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన నడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * బాన్ స్క్రూయల్, ఇంజన్ పరికరములు

మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు విజెంటు :

Grams · LAMP

K. S. SHIVJI & CO., (Estd 1903)

Phone 3617

పోస్టు బాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాడ్వే, మద్రాసు-1

సతి వియోగం

“అటా అయితే నగలవిలువ తెలిసిపోదూ? అప్పుడు మరి ప్రమాదం. ఎవడికన్న నిజంగా కనిపించినా మనదాకా ఆ విణి తీసుకొన్నాడన్న నమ్మక మేమిటి? అంత మంచివాళ్ళన్నా కూడానా ఈ రోజుల్లో!” అన్నాడు నిత్య శింకితుడు గిరి.

“జోబోభాయ్! యహ్ తోబజే ముష్టిర్ కీబాత్ హై! లైకిన్. చూడు పెంకిరం. కాలం యిట్లా ఖర్చు పెట్టి ఫాయదారేమో! జై సాన సీజ్ మే లిఫూహె—చై సే హీ హోగా! ప ర మెన్ హోనేక్కి కోయీ జరూరత్ నహీ హై!” అగర్ కోయీ కామ్ కర్ నాచా హే, తో ధీరజ్ కీసాత్ కరం గే!” అన్నాడు జాన్.

ఆ బాప విశేసరికి నూరికి మండింది. “ఒరే సాయిబూ! మాటాడితే పూరిగా వుర్నూలో మాటాడు; మనసే—తేలు గులో మాటాడు. అంతేగానీ—ఉభయ భావలోనూ వాగావం లే పట్నూడ దంతాను!” అన్నాడు నూరి; తనకున్న చనువుకొద్దీ.

నూరి అంటే జాన్కు కొంచెం జంకు. శింకరం శిరణుబొచ్చిన వాడిలాగా; “చూడు భాయ్ పెంకరం; మాటకూ ముంగూ, జాతిపేరు హెంగుకూ? మెహరి గిజే సహీమా సతా!” అన్నాడు జాన్.

“అఫ్సోరించావులే పూగికో! వాడసలే భార్యపోయి ఏడుస్తుంటే—ఖుదా అంట గోంగూరంట” అన్నాడు నూరి.

“అరే—మాట—భేదంకానీ—మతలబ్ ఒకటేనోయ్!” అన్నాడు జాన్.

“మతలబ్, గిరిలబ్, సుప్తూరుకో కాస్సేపు! అంతగా స్నేహ గర్భంగా నువ్వే దైనా సాయం చెయదలిస్తే శారీరకంగా చేద్దువుగానీ, - భావతో మాత్రం చెయ్యకు” అన్నాడు నూరి.

ఇంతలో ఏదో పెద్ద ఆలోచన తోచిన వాడిలాగా; “శింకరం నువ్వేమీ అనుకో కుండావుంటే, మనం ఒక ప్రయత్నంచేసి చూడమని వుంది ‘చిట్టా’ ఏ అనుకో—ప్రమాదం లేంది!” అందరూ ఆశగా వినడం సాగించాడు జ్యోతిష్యం మీద నమ్మకం అని కాదుగానీ—పూరికే ఒక్క ప్రయత్నంచేసి చూద్దాం. ఏమిటంటే—ఆ చెట్టు క్రింద “చిల్క ప్రశ్న” ఒకటి తీసి చూద్దాం. అంతగా అయితే ఆఖర్కు నే పెళ్ళుకుంటాను ఇంగులో తప్పగానీ—అనుభవంగానీ ఏమీలేదు కదా!” అన్నాడు గిరి ఎంగో భయంగాను.

శింకరం కాదనలేదు. నూరి కుక్కడా యిడేదో ఆలోచనగానే తోచింది ఎండు

పండ్లను కాపాడుటకు రెమి

టూత్ పౌడర్

Remy TOOTH POWDER

రెమి హాస్యనాటకం—ప్రతి శుక్రవారం రెడియో సిలోన్—41 75 మీటర్ల మీద సా॥ 6-30 నుండి 6-45 గంటల వరకు వినండి.

కంటే పాముల మంత్ర గాళ్ళ దేశంలో ఎంకులో ఏ మహత్తుందో ఎవడికి తెలుసు. అవిడబాడ ఏదో చూచాయగా; కనీసం దిక్కునా తెలుసే అటుగాపోయి గాలించ వచ్చు అనుకున్నాడు; నూరి. అందుకని, ఆ ప్రయత్నానికి అడుపులు వెయ్యోడు.

ఏమంటే పిందూ ధర్మానికి విరుద్ధమే అని, జాన్ మెదలకుండా పూజకొన్నాడు.

నాలుగురు బయలుదేరి, ఆ రోజుకు తన జాతకం చూసుకుంటున్న చెట్టుక్రింద జ్యోతిష్కుడి దగ్గరకు వెళ్ళారు. పంజరం లోంచి చిలకలను రప్పించి “ముడుపు” తెలియజేసి; చిలక ముక్కుతో ఒక కాగితాన్ని లాగించారు. అందులో మిగతా విషయాలు - ముఖ్యం సంతాన సంకల్పి ఎంత ఆశ్చర్యంగావున్నా - పిడుగులాంటి విషయమేమిటంటే - శింకరానికి ద్వితీయ వివాహ యోగమున్నట్లు రూఢిగా వ్రాయబడివుంది. అది కళ్ళారా చూసి చదివిన తరువాత - అంత వరకు శింకరంలో ఏమాత్రమైనా ధైర్య మనేది వుంటే - అది కానా మట్టి గొట్టుకు పోయింది. ఇహ పోలే - శింకరం “స్కెలిటన్” గా మాత్రమే మిగిలిపోయాడు. కళ్ళలో నీగు వుండీ వుండీ నుళ్లు తిరుగుతుంది. ఎక్స్ కే క్షు లేవుగానీ - లేకపోతే అంతరాత్మ ఎంతగా ఘోషిస్తోందో కూడా తెలిసివుండేది. దిగాలు పడి కుప్పలా కూలిపోయిన శింకరాన్ని బలవంతంగా లేవనెత్తి; “చూడు శింకరం; యిటాంటి వాటిని కూడా మృత్యు; ఉన్నమతి పొగొట్టుకుంటే; మన గతేం కాను. ఇవన్నీ తీసి అవతలపెట్టు! మన వేదో ‘చిట్టా’ కార్యం చేసేవేకాని దీనికి కట్టుబడి వుండాలనుకోలేదు కదా! అయిందేదో అయి పోయింది. ఇక చెయ్యవలసిందేదో - త్వరగా త్వరగా చేస్తే మంచిది.” అన్నాడు నూరి కాగోస్టుఖుడే!

“ఎం చేద్దాం?” అన్నాడు గిరి.

“నా కేమనిపిస్తుందంటే; నాలుగురు నాలుగు వైపులకు పోదాం. సందు సందూజిల్లించేదాం. సాయంత్రం ఆరున్నర అయ్యే సరకలా తిరిగి అందరం యిక్కడకే చేరుకోవాలి. ఎవరు ముందువచ్చినా; మిగతా వాళ్ళో సరం వెయిట్ చేద్దాం. “సరేనా?” అన్నాడు నూరి.

ఇదేదో కాదగిన కార్యం గానే కనుపించింది అందరికీ! శింకరానిక్కుడా కాస్తంత మళ్ళీ ధైర్యం వచ్చింది. ఆ సందోషంలోనే - “అదీ అట్లా వుండాలి” అన్నాడు.

“అయితే యింతకీ మీ ఆవిడ చేరేమిటి? కుద్దేఖలో చూడమేగానీ సరిగ్గా జ్ఞాపకం లేదు” అన్నాడు నూరి.

“సీతామహాలక్ష్మీరా బాబూ!”

“నలుపు కదూ!” అనడిగాడు గిరి సరిగా గురులేక. పెళ్ళిలో తప్ప యింతవరకు వీళ్ళ వయో విడిగా చూడేను.

“నలుపుగాదూ; నీ తలకాయ కాగు; పచ్చగా దబ్బుపండులాంటి రంగు; బాగుగా వుంటుంది. ఇవాళ మాత్రం - ఆకుపచ్చ బార్దగన్న తెలచీర; ముదురు ఆకుపచ్చ రంగు ముఖమల్లాజా కట్టు తొడిగివట్టుకురు.”

“నగలా?” అన్నాడు గిరి.

“ఉన్న నగలన్నీ మెల్లనే వున్నట్లున్నాయిరా! రెండు మూడు రాళ్ళ హారాలు; రెండు మూడు సాదా హారాలూ; చేతులకు రాళ్ళ గాజులజతలు - కాళ్ళకు పాంజేబీ పట్టాలు కామోను పెట్టుకున్నట్లు గురు.”

“తలలో ఏం పూలు పెట్టుకుందీ?” అనడిగాడు మళ్ళీ గిరి.

“నీ తలకాయ! యివన్నీ ఎవడు చూశాడు పరీక్షగా; యిటాంటి ప్రమాదా లాసాయని నేనేమన్నా ముందుగా కలగన్నా వాళ్ళే రికా నంబర వో సహా నోట్ చేసుకోడానికి” అన్నాడు శింకరం విసుగ్గా.

“సరే! ఈ వివరాలు చాలెన్నా! ఇక మనం తలా ఒక్క దిక్కుకూ వెళ్ళిపోదామా?” అని - ఒక శింకరం! అన్నట్లు మరిచేపోయాను; అంతగా అదృష్టవశాత్తు ఆమె కనిపించిందే అనుకోకుండా; “అమ్మా! మోతయిన దగ్గరకు తీసు కెళ్ళతం రామ్మా!” అన్నానే అనుకోకుండా - అప్పుడావిడ నన్ను నమ్మేదెలా? “గిరి; దురాత్మా! ఏకాంత వనితయ్యానా - నీ జీవితం జీవితమేగాక!” అన్నదే అనుకో ఏమిటి గిరి? అని ఒక్కక్షణం ఆగి; మీ ఆవిడకు గురుగా; నీ “అంగుళీయాన్ని” యివ్వు. కార్యాన్ని జయప్రదంగా నెరవేర్చు కొన్నాను” అన్నాడు నూరి.

“కాదు; అది నాకీవ్వు! మైజారూర్ ఉన్ కా పతాలగావుంగా! హంజనే యుల్లా గానే పోతాన” అన్నాడు జాన్; తను స్వయంగా ఈ కార్యాన్ని సాధించాలనే దీక్షతో. కాని, ఆ ప్రయత్నాన్ని నూరి నెరవేర నివ్వలేదు. జాన్ సుదేశించి; అఘోరించావ్; నాయులు అంజనేయ లేమిటా? నీ పిండాకూడు. నీ భావమంటే సువ్వెన్ని గుర్తులు చూపించినా; చెప్పినా, రావడా సురుడి ఏ జెంటుజేననుకొంటుంది” అనేకాడు.

జాన్ మళ్ళీ ధైర్యం చెయ్యలేకపోయాడు. నూరి వుంగరాన్ని, గిరి కళ్ళ జోడునూ; జాన్ జేబులో కలాన్నీ తీసుకొని, శింకరాన్ని ఒక వైపుకు పంపి, వాళ్లు తలా ఒక వైపుకు వెళ్ళి పోయారు.

* * *

తిరిగి సాయంత్రం ఆరున్నరకు రావలసిన వాళ్లు - రాజాగారి పాలబిందెలాగా తలా ఒక అరగంటా అలస్థంగా వచ్చారు. వానూ వానూ - నూరి, ఒక యితిడి కాలిమెట్రెనూ; గిరి; పగిలిపోయిన పేనా మిల్ గాజు ముక్కనూ, జాన్ సగం చిరిగి - అరుపుమరకలున్న జేబు గుడ్డనూ తెచ్చారు. ఏ వస్తువు

* కుమారి మాత్రులు *

బహిను సమయంలో
అనేక బాగాలు పడే
ప్రీతిలకు బాగాలన్నీ తో.
గింపును పాదా : రు. 8

స్వదత్ : గు. 11 అదన స్వదత్ : రు. 1/-
ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.
P. Deves & Co (M-1) Calcutta-40

మందిర
దిగ్గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

స్త్రీల టూన్స్

అమర్త్యమంజులమమిన్
మధుమిత

మీకు కావలసినవి

జీవితరహస్యాలు :- ఈ పుస్తకంలో మీ దాంపత్యజీవితాన్ని పరిపూర్ణ ఆనందముగా చేసుకోడానికి మీకు వెంటనే తెలుసుకోవలసిన అనేక జాతరహస్యాలున్నాయి. వెల రు. 3-50.

యమివతి :- యువకులను గురించి మీ కష్టాలు కని విని ఎరుగని అనేక కుతూహల గ్రహణలకుయం. వెల రు. 3-50.

సంతానం :- దాంపత్యజీవితాన్ని గడుపుతూ కూడా సంతాననికోధానికి 22 వసిన గాగలు. వెల రు. 3-50.

అమృత రహస్యాలు :- మీ ఆహారాన్ని ఎక్కువ చేసుకోవటానికి అనేక కొత్తదాడు. వెల రు. 6.

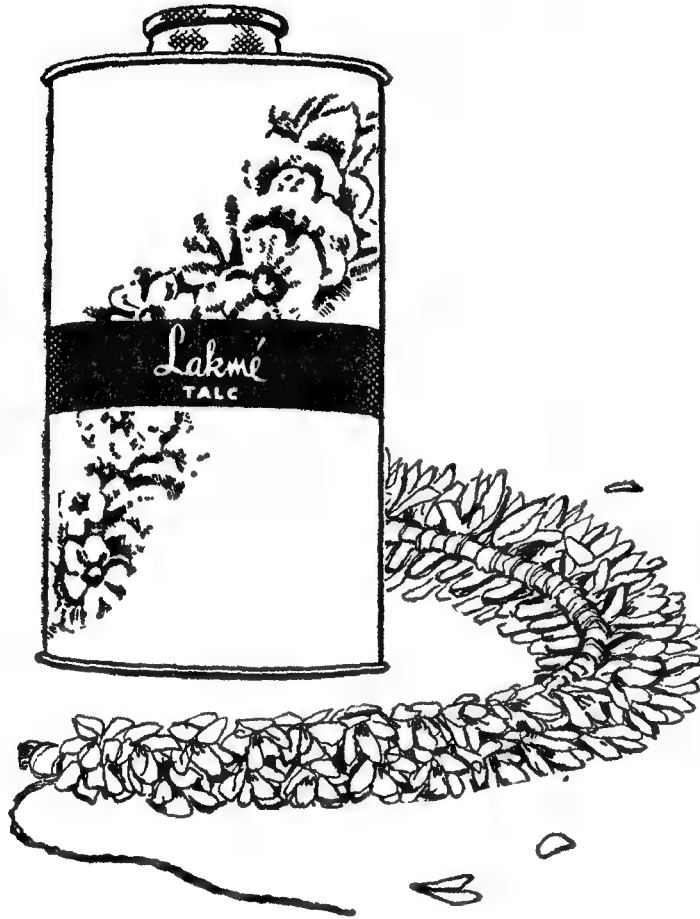
ప్రిత్యజ్ఞానము :- శిరిరాసంశరం ఆత్మనుగురించి, ఇదివరకెవరికీ తెలియనివి, పరికోసముల కొత్తగా నుగొన్న అద్భుత గ్రహణాలు. వెల రు. 2-50.

ఉద్యోగదర్శిని :- నువ్వేకేంలో గల అన్ని ంకాల ఉద్యోగాలు, కావలసిన అర్హతలు, పాంశమారాలు. వెల రు. 1/-

వెనాటి రచన ఎ ఎస్. మూ ఎం. ఏ. బిబ్బు ముంగుగా పంపవనసరిలేగు పొగు బిబ్బులు ఉచితం. కేకేసేన ప్రచురణలు ఏడాది (ఆంగ్లం) ఉ రంగువాస్తే వి.పి పోషదాగగా గా ముంబైసంపాదకును.

WASLIK

నవ నుమ నమ సౌందర్యం

వనంశ వన కుసుమంబులు మందయాన
అందానికి మందర కానుక. వీగ దురిమివ
మధుర మనాపిత నిరులు మరులు గొలిపే
మగువ పొలిగును యిమమడింపనే !
వనంశ వనసుమ వన వరిమళం - హను
పూరిత మందవద్యక విర్యలం - లక్ష్మి
టార్ కమ్ పొడర అల దినదా మేనెల్లా
వర్యకోటితం ! స్నానానంతరం లక్ష్మి
టార్ కమ్ పొడర శరీరమంతటా రాసు
కొని రోజల్లా చల్లగాను ఉత్సాహంతో
హాయిగాను ఉండగలరు.

సౌందర్యకర
హిమబిందువు

లక్ష్మి

లక్ష్మి ఒక టూటా ప్రోత్సాహకము

MC-117-TBL

గొంతు రాపిడా ?

అమృతాంజనము

కొంచెం రాయండి

వెంటనే గుణం కనిపిస్తుంది

మీకు అమృతాంజనము
ఎప్పుడు కొనలేనివస్తువు
దో మీకే తెలియదు.
ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఒక
బాటిని ఉంచండి. ఎం
రై నా వమ్మకపైవది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

14/15, లక్ష్మీ చర్మి రోడ్డు, మద్రాసు - 4

బొంబాయి - 1, కలకత్తా - 1. మ్యూ డిస్ట్రి

PWT-AM/ 1091

దొరకనిదలా ఒక్క శంకరానికి! ఈ విచిత్ర వస్తు సంచయాన్ని చూసి నవ్యాలో విడ వాలో కూడా శంకరానికి అర్థం కాలేదు. మానసికంగా బాధపడుతూ కూడా, శంకరం విడవలేక నవ్వి, “పోయినవాళ్లు పోతుండా; జటాయు ఈ కలగా ఈ వస్తువు సంచయా లేమిటా! మీ దొరిన మీరుపోతే, నాదొరిన నేను ఏ గోదావరిలోనో దూకి హాయిగా ఆత్మశాంతి చేసుకో నేవాణి!” అన్నాడు.

మరోక్షణం ఆగి; “నూరి! మీ శ్రమకు పానుభూతి చూపలేదని మీరేమీ అనుకో వద్దు. నామనస్సుంతా అలకలోల మైపోయింది. నాకు మనశ్శాంతి లేదు. ఏవడో అన్నట్టు భాగ్యోత్సవం ఎంత తీసికొని పోతావా అదంతా పోతున్నాను మేలకు నే నిద్రిపోతాడనేది నాపట్ల కూడా నిజమే అయింది. నాలంటి అభ్యాసానికి లక్ష్యదేవి లాంటి భార్య దొరికినా సుఖపడలేని దరి గ్రహించు!” అని వాళ్ళను వదిలేసి వెలిపోవడం ప్రారంభించాడు. వెంటనే నూరి అతన్ని వాటేసుకుని; “యిట్లాంటి పిచ్చి పిచ్చిపనులు చేసేవంటే బావుండదు. నామాట విను. పోనీ నీమాట ప్రకారం-ఆమెను ఎవరో ఎక్కడో హఠాత్తుగా వుంటారనేదే నిజమైతే-అది రూఢిగా తేలేవరకే నా సువీ అసూయిత్యపు పనులు మానెయ్యి. ఒక్క రెండు మూడు రోజులు ఓపికపట్టు. నాకేకొద్దీ తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తాను. అవసరమైతే పోలీసుల సాయంకూడా తెస్తాను. మనలాంటివాళ్ళను మనో పదిమందిని తయారుచేసి వూరూరు జరించేదాం. అప్పుడు నీ అభిప్రాయమే నిజమైతే-ఆ వియోగాన్ని సహించలేకపోతే-అప్పుడే ఆత్మహత్య చేసుకుందువు గానీ!” అన్నాడు.

“నాకు మనశ్శాంతిలేదు. దావానలంలాగా దహించుకు పోతుంది. నే బ్రతకలేను.” అన్నాడు శంకరం.

“అయితే కావచ్చు! ఒక్క నాలుగు రోజులు ఓపికపట్టు.”

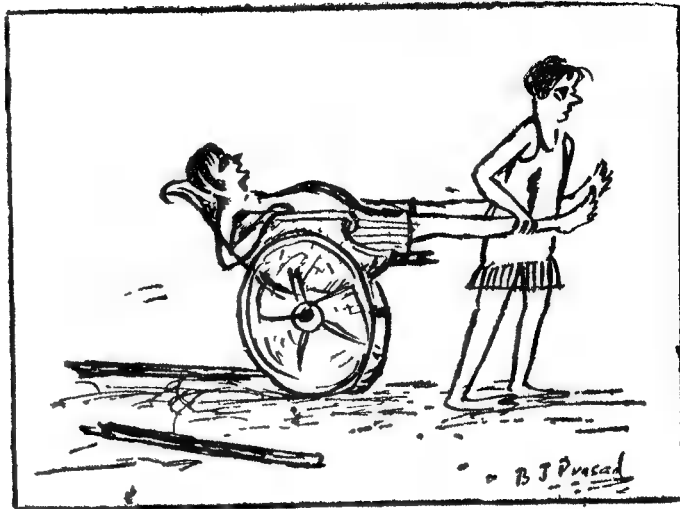
“అయితే నన్నెం చెయ్యమంటావు?” అన డిగాడు శంకరం.

“ఏమీ లేదు, తిన్నగా యింటికి పద : అక్కణ్ణుంగి ఎక్కడికి కదలకు. మిగతాపను లన్నీ నే చూస్తాను ఒరే! జాన్-ఈ రాత్రంతా శంకరానికి, నువ్వు కాపలా! రేపు ఉదయంనుంచీ, గిరి వుంటాడు. మీ యిద్దరూ శంకరాన్ని ఎప్పుడూ, ఎక్కడికీ ఒంటరిగా పోనివ్వవద్దు!” అని హెచ్చరిక చేశారు.

ఆ నిర్ణయం ప్రకారం; వాళ్లు నలుగురూ శంకరం యింటికి చేరారు. కానీ చిత్రమైన సంగతేమిటంటే; వీధి వాకిలికి న్యాయంగా తాళంవేసి వుండాలి. కానీ తాళం లేదు. లోపల గడియనేసి వుంది.

శంకరం ఆశ్చర్యపడి మిగతా వాళ్ళ ముఖాలవేపు చూశాడు. వాళ్ళకు మాత్రం ఏం తెలుసు?

“లోపల ఎవరో వున్నట్టున్నారు, పిలూ!”

చిత్రకారుడు : బి. జయప్రసాదరావు (కాకినాడ)

సతీవియోగం

అన్నాడు నూరి.

శంకరం; ఎంత ప్రయత్నించినా నోగు పెగలేదు. తలుపుతట్టాడు. లోపలుంచిఅతని భార్య, సీతా మహాలక్ష్మి తలుపుతీసి; భర్తను చూసి ఏదో అనబోయి మిగతా వాళ్ళను చూసి ఆగి లోపలికి వెళ్లింది. శంకరంతో పాటే, వాళ్లు ముగ్ధురూ; ఆశ్చర్యంతో సహా లోపలికి చేరారు.

కుస్తీలో తాపీగా జారగిలబడి; భార్య నుద్దేశించి; ఎక్కడ మునగడం-ఎక్కడ తెల డం? ఏమిటి కథ? అన్నాడు; శంకరం. భార్యగొంతు సవరించుకొని అసలేం జరిగిం దంటే—

అని ఆమె యిటా చెప్పింది. “మీరెక్కిన రికా ఏమో మేఘాలో రథమలే వెలిపో తుంది. నే నెక్కిన రికా యేమో, తొగిన వాడు తూలినట్టు తూలతూ నడుస్తుంది. ఏ కాగితో గోడకో గుడ్డపాతేమారా బాబూ అనుకునే సమయంలో వెనుకనుంచి ఒక పోలీసు వచ్చి రికా ఆపించాడు. “నీ లెనె స్సు విడిచాపించు” అనడిగాడు. రికావాడు తెల మొహం వేశాడు. “సరే పద పోలీసు స్టేషన్కు” అని దగ్గరలోవున్న పోలీసు స్టేష నుకు తీసుకుపోయాడు. నాకే తే గుండెలో రైళ్ళు పరిగె తినట్టుగా వుంది. సరే ఏమైతే అదవుతుందని మొండికేసి నెనట్లాగే కూర్చు న్నాను. పోలీసుస్టేషను దగ్గర కొచ్చిం తగు వారి, కాంపౌండులో రికా ఆపి; “ఏనుండి మీరు బండిదిగి లోపలికి రండి” అని మర్యా దగా చెప్పాడు. నాకంటే ముందే పోలీసు లోపలికిపోయి. ఏం చెప్పాడో, ఏమో; లోపలున్న ఎర్రటి ఆయన; యింత పెద్ద మీ సా లూ, అ డ్డ ం గా యి ం

పెద్ద తెల్ల వుం డి—ఆ య న నన్ను పిలిచి లెనె స్సు లేని రికాలో ప్రయాణం చేయడం తప్పు-ప్రమాదకరమూ అనే సంగతి కూడా తెలియకపోతే ఎటా! ఇట్లాంటి ప్రాథమిక న్యాయతాలను కూడా మీరు పాటించకపోతే మీరు ఇబ్బంది పడటమే గాకుండా, మమ్మల్ని కూడా ఇబ్బంది పెట్టి-ప్రమాదాలకు కారకులౌతారు” అని ఇంకా ఏమేమో చెప్పాడు.

అన్నీ విని, “ఏవోనండీ! ఇవన్నీ నాకు తెలియవు. మావారు ఈ రికాలో కూర్చో మన్నాళ్ళ; కూర్చున్నాను. అంతేనండీ” అన్నాను. మనసినీమా ప్రయాణం సంగతి కూడా చెప్పేశాను.

అంతా విని “ఐతే మీవారు ఏ సినిమాకు వెలిం డి కూడా తెలియదంటున్నారు. మరి ఇప్పుడు ఎక్కడికి వెళతారు?” అనడిగాడు.

“ఎక్కడికి లేదండీ. తిన్నగా యింటికి పోతాను. ఇదంతా చూసుంటే నాకేమిటో భయంగా వుందండీ” అన్నాను.

వెంటనే పాపం ఆయన మరో పోలీసును పిలిచి “వీరిని వార్నింగ్ తరకూ తీసికెళ్లి విడిచి పెట్టి” రమ్మన్నారు. “అంతే! ఇంటికొచ్చి తలుపు గడియనేసు కుక్కుర్చున్నాను.”

ఎంరా శంకరం, ఆత్మహత్య ఈపూటే చేసుకుంటావా? కాస్తంత పొటానియమ్ పై నేడ్ తెచ్చివ్వనా? అనడిగాడు నూరి. “ఆత్మహత్య! ఎందుకూ?” అనడిగింది శంకరం భార్య. “అదంతా ఒక కథలే! తరు వాత చెబాలే” అన్నాడు శంకరం. చెప్పాడో లేదో!—

గమనిక : ఆంధ్రదేశంలోని కొన్ని బస్టిలో ఒక్కొక్కరే ప్రయాణం చేసే రికాలు మాత్రమే అమలో వున్నయే. ప్రస్తుత కథలో వాటినే తీసుకోడం జరిగింది.

రైలుపట్టాల వెంబడి పోకిరి దూగంగా పరుగెత్తి మట్టా కిలనుమాతాగు జగపతి. పొలాలు, ఆ పొలాల మధ్యలోంచి పోతున్న రైలుపట్టాలు తప్ప మరేమీ కనిపించలేదు. దూరంగా ఎక్కడో పొలంలో పనిచేస్తున్న వారు తప్ప, సరసంచారం = దరిదాపుల్లో లేదు. చుట్టూ మరొకవారి చూసి జేబులో చెయ్యిపెట్టి పగ్గూరితాడు. అందులోని కొంత పదిరూపాయల నోటు లెక్కపెట్టాడు. ఇరవై పదిరూపాయల నోటున్నాయి. అతను నవ్వుకున్నాడు. అతిసునాయాసంగా రెండు వందలు సంపాదించాడు. ఎంత అద్భుత వంతుడు తను? ఎవరిదో? పర్య? డబ్బు పోగొట్టుకున్న నిర్భాగ్యుడిమీద ఒక్క నిమిషం జాలి వేసింది. ఆ దొంగవృద్ధులలో పాపపుణ్యాలమీద సంఘర్షణ జరిగింది.

తిలెలా దొంగయ్యాడు? అతని వృద్ధుల మేఘానికి గతాల అనుభూతుల చలని గాలులు తిగిలినయి. కళ్ళు జెప్పినయి. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మనసులో భద్రంగా దాచుకున్నాడు తన కథని. ఇవ్వాలి యెందుకో మనస్సు గోడలు బద్దలుకొట్టి తనకొంతి పాడు చేస్తున్నది. నూర్లు పైనలుదాకా చదివాడు తను. కాని విధి ఎదుగు తిరిగింది. తప్పాడు. అదే పేసయివుంటే దొంగయ్యేవాడా? పరువుగా ఎక్కడో నాలుగురాలు తెచ్చుకుని బ్రతికేవాడు. కాని ఈనాడు? పేదమోసిన జేబుదొంగ. ప్రతి పోలీసుకన్నా తనమీదనే. తను ఓంటరిగాడు. తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది. తండ్రి తాగుడుతో మాత్రమే పోయాడు. ఉన్నది ఒక ఒక చల్లెలు. అతని కనులలో పార్వతి మెదిలింది. పద్మాలుగళ్ళ నాటి సంఘటన చెరగని ముద్ర వేసింది. పార్వతికోసం తన బ్రతికాడు. తనకు లేక పోయినా అదితింటే చాలని అనుకునేవాడు. దాని అమాయకమైన ముఖం చూసి బాధ పడేవాడు. దాన్ని తన వృద్ధులమీద నడిపించాడు.

తనకి చిన్నప్పటినుంచి పార్వతీదేవి అంటే ఇద్దం. చెల్లికి ఆ పేరే పెట్టాడు. కష్టముఖాలు తెలియని పార్వతి ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండేది. ఆ నవ్వు అతని వృద్ధులంలో జాలిని మేల్కొల్పేది. వచ్చి రాని మాటలతో తనని చుట్టుకుకు తిరిగేది.

మిల్లులో పనిచేసి నెల తిరిగేసరికి నలభై రూపాయలు తెచ్చేవాడు. దానితో నెల గడిచేవాడు.

పార్వతి పెద్దదయింది. ఆది పదహారు వసంతాలు చూసింది. దానికున్న అభిమానం ఎవరికి ఉండదేమో? మేనమామని ఒప్పించి దాని వివాహం నిశ్చయం చేశాడు. బావ తన మెడలో మాంగల్యం కళతంపై పార్వతి వృద్ధులంలో పూవులు పూశాయే తన కరం కాలేదు గాని, అది తనని వదిలి వెళ్ళి పోతుందని భోరున ఏడ్చాడు. అంతఏడుపును దాని ముఖాన్ని తలుచుకుని వృద్ధులంలోకి

నెట్టివేశాడు. అది బ్రాసే ప్రతి ఉ తరన్నీ చదవబోయే ముందు దాని తియ్యని కల్లలను గురించి వ్రాసుం దనుకునేవాడు. కాని ఆనందబాష్పాలకి బదులు కన్నీరు నిండేది. ఉ తరం. ఆమె తనకి వ్రాసిన ప్రతి ఉ తరం లోనూ బాధతో విలపిస్తున్న వృద్ధునికీ కాంతి కోరేది. కాంతి నివ్వాలంటే నాలుగు వేలు కావాలి. ఎలా ఇవ్వగలడు?

కట్నం ఇవ్వలేదనే నెపంతో దాన్ని ఇంటాంచి వెళ్ళేసిట్టాడు. అభిమానవతి పార్వతి అన్నకు ముఖం చూపించలేక ఊరుబయట చెరువులో దూకి ఆత్మహత్య చేసుకుంది. ఆనాటినుంచి తనవృద్ధులం కరుడుకట్టుకు పోయింది. ముందు చనిపోదా మనుకున్నాడు. కాని తన చెల్లిల్లా ఏడి పించిన లోకాన్ని ఏడిపించిగాని తను చావ లేడు. చావకూడదు! దురదృష్టం. పార్వతి మృతి తరువాత కూడ చెల్లాడు నాలుగువేలు. పర్య పార్వతియ్యో అగిపోయాడు. నిర్భాగ్యుడిపేరు తెలుసుకోవాలని పించింది. పర్యలో చెయ్యిపెట్టి వెలికాడు. ఒకకాకితంమీద అతని అడ్రసు, మరో చిన్నకవరులో నాలుగైదు పైపు చేసిన కాకితాలున్నాయి. ఆ కాకితాలుతీసి చదివాడు. అతను కంగారు పడ్డాడు.

“అరె, నేనెంత పొరపాటు చేశాను? ఈ కాకితాలు చాలా ముఖ్యమైనవి. ఎవడో పాపం? ఉద్యోగం కూడా పోతుంది? ఎలా?”

అతను బాధపడ్డాడు. అడ్రసు చూశాడు. “అతని ఉద్యోగం నా మూలకంగా ఎందుకు పోవాలి? అతని కాకితాలు అతనికి అప్పజెబుతాను.” అనుకున్నాడు. కాని ఎలా చెప్పగలడు? లోకం తనకి ‘దొంగ’ అనే యశస్ కనువేసింది.

“ఉమాపతిది విజయవాడే. దగ్గరే. రాత్రికి వెళ్లి అతను చూడకుండా వార్గింట్లో పడేసి వస్తాను.” అనుకున్నాడు. కదలికలేని ఆత్మరాలు అతనిలో జాలిని, అవేదనని సృష్టించినయి. కరుడుకట్టినవృద్ధులం మెల్లగా కరిగింది.

అతను పర్యలో కాకితాలు పెట్టేసి, పర్యని జేబులో పెట్టుకుని బయలుదేరాడు. దారిలో అతని కనిపించింది.

“లోపల మనస్సుకీ, ఆత్మకీ సంఘర్షణ పారంభమైంది.

“బావగారు చేసినపనికి లోకుల నేడిపించటం న్యాయమా?” మనస్సు తీవ్రంగా వాదించి అంది.

“ఆ! న్యాయమే. అయినా ఈలోకంలో న్యాయాన్యాయాలెవరికి కావాలి? ఇది కలికాలం. న్యాయమే ఉంటే నీవివ్వలేని కట్నానికి నీచెల్లిని బాధపెట్టంసబబా?”

అతను ఒక్కక్షణం ఆలోచనలోపడ్డాడు.

“వళ్ళికు, ఆ ఉమాపతి ఎలాపోతే నీకం

దుకు?" అంది మరోసారి హెచ్చరిస్తూ మనసు.

కాని మనసు చేసిన ఈ హెచ్చరికను అతను లక్ష్యం చేయలేదు. అతనిమీద జాలి ప్రవంతిలా హృదయంలో పొంగి, పొంగి, సరసరాల్లో ప్రవహించసాగింది.

అతని మనస్సు చివరిప్రయత్నం చేస్తూ పెనక్కిలాగింది. కాని ఉత్క్లంఠ ముంగుకు లాగింది. అతని నెత్తనలో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం మనస్సుని నిమగ్న నిమగ్నానికి బలహీనురార్పి చేసింది. మనస్సు ఇంక పోరాడలేక "నే పోతున్నా బాబు. నీతో పోటాడి నే నెక్కడ గలవగలను?" అని కోపంతో చీకటిగదిలో శయ్య నలంకరించిన భార్యలా మూతి బిగించుకుంది.

మానవుడు దేవుడవుతాడా? మానవునిలో శాంతి, ధీక్తి, ఆహింస, త్యాగం మితిమీరి నప్పుడు మానవుడే దేవుడౌతాడు. అతన్ని అనుసరించి జగత్తు నడుస్తుంది. కాని వీటన్నిటినీ హృదయంలో చేర్చాలంటే సామాన్యమా? ఎంత సాధనకావాలి?

అతని ముఖం కేపురించింది. అతను పంజరంలోని చిలుకలా విలవిల కొట్టుకున్నాడు. ఊళ్ళోకి పోవటానికి త్వరత్వరగా అడుగులు వేయసాగాడు.

2

అతను విజయవాడ చేరుకున్నాడు. సన్నగా వర్షంజలు పడుతున్నది. విజయవాడ సేవనం తా ప్రయాణికులతో నిండి పోయింది. ఇంతమందిని మోసుకొచ్చాను గదా అన్న ధీమాతో సంతోషించిన ఇంజను వెర్రి శీత పెట్టింది. ఉన్నారుమని నిట్టూరుస్తూ నీరు నింపుకోటానికి వెళ్ళిపోయింది.

అతను ప్రయాణికులను త్రోసుకుంటూ సేవన బయట కొచ్చాడు. ఆ సమయంలో కొన్ని వందలజేబులు అతని కళ్ళలో పడ్డాయి. కాని బలవంతాన నిగ్రహించుకున్నాడు.

అతని మనస్సు ఆందోళనతో నిండి పోయింది. తనవారికి జబ్బు చేసిందని తెలి గ్రాంథ సే దారిపాడుకునా ఎటువంటి ఆలోచనలతో మనస్సు కంపిస్తుందో అటువంటి ఆలోచనలతో అతని మనస్సు కంపించింది.

అతను విచిత్రంగా నవ్వుకున్నాడు. ఒక దొంగ, ఒక మోసగాడు ఇలా అరెస్టాతి పిచ్చివాడిలా పోవట మేమిటి? కాని దానికి సమాధానం అతను చెప్పలేడు.

అడ్రసు ప్రకారం గవర్నరుపేట వెళ్ళు త్వరత్వరగా నడువసాగాడు. ఆ పిధిగా లెలు పోయినాయి. చీకటి నలగా దటంగా వుంది. టార్పిలైటు తీసే వెలిగించి నెమ్మదిగా నడుసున్నాడు.

మరో రెండడుగులు వేసేసరికి ఉమాపతి ఇలుకనిపించింది. ఈ ఒకవ్యక్తి ఆత్మతప్ప మిగిలిన అందరి ఆత్మలు నిద్రాదేవి ఒడిలో సేద తీర్చుకుంటున్నాయి.

లోపల నుంచి లాంతర్ వెలుగు గ్రుడ్డిగా

కిటికీలోంచి వచ్చిపడుతున్నది. అది చిన్న దాబా. వాకిట్లో వాలుగైదు బంతి మొక్కలు ■ వెలుగులో మెరుస్తున్నాయి. అతను చుట్టూ చూశాడు. ఇతని హృదయంలో తప్ప మిగతా అందరి ఇళ్ళలోనూ దీపాలు ఆరిపోయినాయి. నెమ్మదిగా ప్రవారి

గోడను మనివేళ్ళమీద దూకాడు. అతను దొంగలా చుట్టూ చూసి గది కిటికీని సమీపించాడు. అతనిర కం గడక కట్టించి. కిటికీ పక్కగా నిల్చుని లోపలికి తొంగిచూశాడు.

== తుణులలో అతను చూసిన దృశ్యం అతన్ని వివశపర్చి చెప్పింది. చిన్నపిల్లవాణ్ణి జో కొడుతూ మంచంమీద కూర్చున్నాడు ఉమాపతి. ఆ మంచంమీదే కూర్చుంది ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళ స్త్రీ.

తెడలేదు నల నిపాగను విశాల ప్రపంచంలోకి వదులుతున్నది. దాని వెలుగు వారి ముఖాలమీద కమ్మనుఖాలా పడుతున్నది. వారి ముఖాలు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి అతనికి. వారి ముఖాల్లో ఆందోళన, విచారము ప్రతిబింబిస్తూ ఉంది.

అతను శ్రద్ధగా వారిమాటలు వినసాగాడు. వారి మాటలు వింటున్న కొద్దీ అతని రకం నూటలయిదు డిగ్రీల జ్వరంతో వున్న రోగిత కంలా పరుగెత్తసాగింది. అతని హృదయం దడదడ కొట్టుకుంటున్నది. ప్రకృతి మాత పలనిచికట్లా ఆ దుఃఖిత హృదయాల్ని అర్థం చేసుకో ప్రయత్నించటానికి ఉత్తమించాడు.

“కేసు, పడుకున్నాడా?” అంది ఆమె. “అర! ఇప్పుడే పడుకున్నాడు” అన్నాడు ఉమాపతి. ఆమె కనుకొలకులలో కన్నీటిబొట్టు నిలిచింది. ఆమె అంధకారమయంగా చేసుకుంది ముఖాన్ని. ఆమె అధరాలు కంపిస్తున్నాయి. ఆమె గొంతు వణుకుతుంది.

“ఎక్కడన్నా దొరికిందా?” అతను బాధగా నిట్టూరుస్తూ “లేదు. ఎక్కడా దొరకలేదు. నూరు రూపాయల జీతగాడికి ఎవరిస్తారు. అప్పు?” అన్నాడు మరింత జోరుగా జోకొడుతూ.

అతను దీనంగా ఆమె కళ్ళలోకి చూశాడు. ఆమె భయంగా “ఎలా అయితే ఇప్పుడు? అంది. ఆమె గొంతు లోతుగా వున్న నూతి లోంచి వచ్చినట్లు ఉంది.

అతను మరింత భయపడుతూ, “ఏంచేదా? నాకూ ఏమీ లోచటంలేదు.” అన్నాడు.

ఆమె వణుకుతూ “మీరు ఈపని చెయ్యకుండా ఉండాలింది.” అంది.

అతను జాలిగా “మరేం చెయ్యన సుగుణా? ఆడపిల్లను ఇంకా ఎంతకాలం ఇంట్లో ఉంచుకుంటా?” అన్నాడు.

ఆమె నిట్టూర్చింది. అతను ఇంకా వ్యభిచకుతూ అన్నాడు.

“నువ్వే చెప్పే సుగుణా? నలుగురికి సమాధానం చెప్పలేక మన ప్రాణాలు విసిగిపోయినాయి. సాటివారు హాయిగా కాపురం చేసుకుంటుంటే, అది అలా ఆకలి ఆర్పుకుని కూర్చుంటే... ఎలా చూస్తూ వూరుకోను? అందుకే ధైర్యం చేసి ఆఫీసు డబ్బు తీశాను.” అతను ఆపుకోలేకపోయాడు దుఃఖాన్ని.

చేవుడైన మానవుడు

ఆమె జాలిగా ఉమాపతి బుజంమీద చెయ్యి వేసి అంది.

“ఎక్కడన్నా మళ్ళీ ప్రయత్నం చేయండి. లేకపోలే చాలా బాధపడతాము. పరువుగా బ్రతుకుతున్నాం. అది కాస్తా ఊడ్చి పెట్టుకుపోతుంది. నలుగురిలో నవ్వులపాలవుతాం.”

“నిజమే! పారపాటే చేశాను.” “కూతురి పెళ్ళికి డబ్బు తీశారంటే ఊరుకుంటారా?” అంది ఆమె.

అతను వ్యభిచకుతున్న హృదయంలో సుగుణనిచూసి, నిట్టూర్చి అన్నాడు.

“ఈగండం గడవటం చాలా కష్టం సుగుణా.”

ఆమె తెడలేదు సరిచేసివచ్చి అతని కెదురుగా కూర్చుంది. అతను దుఃఖపూరితమైన గొంతుతో “సుగుణా, నేనెలానూ జైలుకెళ్ళాను. తప్పుదు. నువ్వెలాగైనా వీడిని పెంచి చెద్దవాణ్ణి చెయ్యి” అన్నాడు.

సుగుణ భోరనవడుస్తూ “అమాటలనకండి” అంది.

“పిచ్చిదానా, నిస్వ తెలిసి ముట్టుకున్నా తెలియక ముట్టుకున్నా కాలుతుంది. తెలిసి చేసినా తెలియక చేసినా శిక్ష తప్పదు.”

“ఏమండీ!” అంది సుగుణ ఏడుస్తూ.

“ఒక దొంగకూతురు తనభార్యని తెలిసి దాన్నిం త బాధపెడతాడో?”

“మీరు దొంగకాదు.” అంది ఆవేశంతో.

“అ నీకు తెలుసు నాకు తెలుసు. లోకాని కేం తెలుసు?”

“లోకులు కాకులు, లోకానికి వెరిచి నన్ను ఏకాకిని చేస్తారా? మీకు న్యాయంగా ఉందా?” అంది ఆమె ఏడుస్తూ.

ఆమె జాట్టు విరబోసుకుంది. దుఃఖ

భారాన్ని భరించలేక అతని హృదయంలో తల దాచుకుంది.

“మీ బదులు నేను వెళతాను జైలుకి. నేను తీశానని చెబుతాను.”

“సుగుణా. అటువంటి పని చెయ్యకు. వాడు తలి లేనివాడవుతాడు. తండ్రి లేని వాణ్ణి పెంచవచ్చు కాని మాతృహీనుణ్ణి పెంచటం కష్టం.”

ఆమె చలనరహితంగా కూర్చుంది. ఆమెను చూసుంటే అశోక వనంలో శిశుంపా వృక్షచ్ఛాయలక్రింద కూర్చున్న జానకి జాపకం వచ్చింది జగపతికి.

ఆమె జీవం లేని నవ్వువచ్చి “అయితే నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను.” అంది.

ఉమాపతి బిగ్గరగా అరిచాడు. అతనికి తెలియకుండానే అతని గొంతులోకి ప్రార్థన స్థాయి వచ్చింది.

“సుగుణా, వాణ్ణి అన్యాయం చేస్తూ ఈ లోకంలో వదిలిపోతావా? అలా దారుణంగా మట్లాడకు సుగుణా?”

సుగుణ బాధగా విలపిస్తూ “మరేం చెయ్యను?” అంది.

“వాణ్ణి పెంచు.”

“ఈ అప్రతిష్టతో బ్రతకనా?”

“సుగుణా, మనకన్న హీనులు చాలా మంది ఉన్నారు. ఈ ప్రపంచంలో. అది గుర్తు పెట్టుకో. జీవితంలో ఒడుదుడుకులు లేకుండా ఉండటం అసంభవం కదా? నా మాట విను.”

జగపతి అక్కడ నిల్చులేకపోయాడు. అతనికంతా ఆయోమయంగా ఉంది.

ఇది స్వప్నమా? యధార్థమా?

అతని ముఖానికి ప్రకృతి విచారాన్ని పులిమింది.

“సుగుణా? వాడికి నా మాట జ్ఞాపకం చెయ్యకు అసలు నన్ను మరిచిపో. ఎప్పుడైనా వాడు “నాన్నేడి?” అని అడుగుతే ఏం చెబుతావు?”

ఆమె భోరన ఏడ్చింది.

“వచ్చి పోయానని చెప్ప. ఆత్మ వంచన చేసుకోలేక చేయరాని పనిచేశానని చెప్పకు” అన్నాడు ఏడుస్తూ.

జగపతి కిటికీవద్ద నిల్చులేకపోయాడు. భరించలేని నీరసంతో కుప్పకూలిపోయాడు. ఎటు చూసినా సుగుణమ్మ దీనవచనం అదం లోవలే కనిపిస్తున్నది. అతని మనస్సు పరితపించింది. ఒక స్త్రీ కన్నీరు ఇన్నాళ్ళూ కరుడుకట్టిన మానవత్వాన్ని మేల్కొల్పింది. అమరత్వానికి ఇన్నాళ్ళూ ఉన్న యవని కను లొలగించింది. ఆమె కనులనుండి రాలిన ప్రతి నీటిబొట్టూ శీతలంతో గడకట్టిన రక్తాన్ని కరిగించి ఉరుకు రెల్లించింది.

అతను పరిపూర్ణహృదయంతో “ఈ

ఒకడు — ఒరేయి, మానవుడు సాధించవలసిన ఘనకార్యం ఏమిటిరా? మరొకడు — కొత్త సినిమా విడుదల అయినరోజున టిక్కెట్ల సంపాదించడం. — వి. సీతారామరాజు (పద్మూరు)

త్యాగం నేనెందుకు చేయకూడదు?" అనుకున్నాడు.

అతని కనులకు జాలిగా, దుఃఖమూరి సుగుణరూపం కనిపించింది. దాని పక్కనే పార్వతిరూపం అశ్రునయనాలతో ప్రత్యక్షమైంది.

అతను వ్యభిచారి మాలిగాడు. అతని హృదయం బాధతో విలవిల తన్నుకుంది. ఈ త్యాగం చేసి వారి కుటుంబాన్ని రక్షించమని పార్వతి వేడుకుంటున్నట్లు నిపించింది. క్రమంగా అతని హృదయంలో పార్వతి కున్న చోటుని సుగుణ ఆక్రమించుకుంది.

అతను పిచ్చివాడిగా ఏడ్చాడు. జాట్లు పిక్కున్నాడు. సుగుణ మానస దీపమైన చూపులు బాణాలై కేహన్నంతనీ గ్రుచ్చుతున్నాయి.

అతను లేచి నిలుచున్నాడు.

"ఈ డబ్బు నేనిస్తాను." అనుకున్నాడు తనలో తాను. ఈ డబ్బు పార్వతి కిస్తున్నట్లే భావించాడు. ఈ డబ్బు ఇచ్చేగాని పార్వతి ఆత్మ కావాలి.

"ఇస్తాను. ఈ మాడుపేలు ఇస్తాను."

అతను మారిపోయాడు. అతని హృదయం మారిందనటానికి, పరిపూరత పొందిందనటానికి, నల్లని మబ్బులు రివ్వన పరుగెత్తే పవనమూదులు సాక్ష్యం.

అతను చివరిసారి తొంగిచూసి బయలుదేరాడు. వెంటనే తన వూగుబోయి డబ్బు తీసుకురావాలి.

జగమే విచిత్రం. అందులో ఎంతోమంది మానవులున్నారు. వారి ముఖాలు బట్టి దొంగలో, దొంగలో తెలుసుకోగలమా?

"నన్నీలా ఆ న్యాయం చెయ్యకండి?" అంటూ అతని పాదాలమీదపడి విడుస్తున్నది సుగుణ.

3

సహృదయానికి తగిలిన గాయం మానాలంటే చాలాకాలం పడుతుంది.

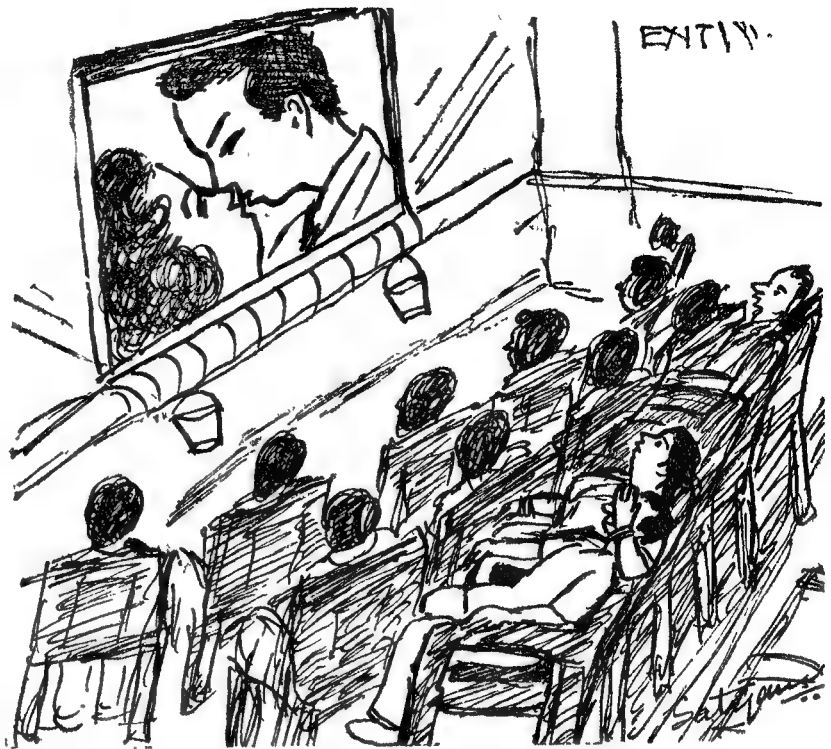
జగపతి తిరిగి అతిథి ఇంటికి వెళ్ళాడు. అతని ముఖం మానె ఆ మట్టు ప్రక్కల ప్రతివాడూ ఆశ్చర్యపోయాడు.

మాడుపేలు తీసుంటే "ఇంత డబ్బు రక్త సంబంధమైనా లేనివారి కెలా ఇవ్వను?" అనుకున్నాడు. కాని ఆ ప్రశ్నలు సుగుణ ముఖం ముందు పరాజితాలైనాయి. డబ్బు తీసుకుని తిరుగు బండికే విజయవాడ బయలుదేరాడు.

కథ గ్రహించుకున్న తోటి జేబుదొంగ నగును, "నవ్వ నవనీతి సమాన మనుకున్న ప్రైవేట్ లో ఇంత విలువవుందా?" అనుకున్నాడు.

జగపతి వెళుతూ దారిలో అనుకున్నాడు. "నేను అమరుణ్ణి అవుతున్నాను" అని.

తూర్పు తలుపులు తెరుచుకుని నూగ్గుడు ఈ ప్రపంచంలోకి ఒక్కసారి తొంగి చూశాడు. ప్రాగ్విశాలము పర్యతాగ్రముని క్రమిస్తుంది.

చిత్రకారుడు : కె. సత్యనారాయణరావు (విశాఖపట్నం)

అఫీసు అడ్రసు తెలుసుకుని అఫీసుకు పోయి అఫీసరీ ఎదుట నిల్చున్నాడు.

"సార్."

"ఎవర?"

"ఉమాపతిగారు ఈ డబ్బు ఇచ్చి రమ్మన్నారండి." అన్నాడు విషయంగా.

అఫీసరీ తలెత్తి "ఏం డబ్బోయ్?" అన్నాడు.

"నిన్న తాళంలేక, ఇంటికి తీసుకుపోయాడు. ఈ మాడుపేలు..."

పొగుపాటున నోగు జారింది. నిజానికి ఎన్నాళ్ళయిందో డబ్బు తీసి ఉమాపతికి అభినందనలుగానే "ఏమిటి?" అన్నాడు.

"అవునండి. ఈ డబ్బు నీసుకుంటారా?"

"అర! అలాగా." అన్నాడు నోరు తెరిచి అఫీసరు.

జగపతి మాట్లాడలేదు. ఏమంటే ఏ ప్రమాదమోసని భయంతో నిల్చున్నాడు.

"అయితే అఫీసుకు రారా?" అన్నాడు డబ్బు అందుకుంటూ.

"వంటి కులాసాగా లేదండి."

"ఏం?"

"జ్వరంగా ఉండండి. నా చేతికి చ్చి పండింది అందుకే."

"చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి." అన్నాడు డబ్బు లెక్కించి.

"వస్తానండి."

"మరిచిపోయానోయ్. కాఫీ తాగిపోదువు ఉండు."

"వస్తానండి. ఇప్పుడే తాగి వస్తున్నాను."

అతను తేలిగా ఊపిరిపీలునా బయలుదేరాడు. అతనికి చెప్పలేనంత సంతోషంగా వుంది. తన ఒక కుటుంబాన్ని నిలపగలిగాడు. లోకులందరి దృష్టిలో తన దొంగ. కాని సుగుణ, ఉమాపతిదృష్టిలో కాదు.

ఉమాపతిని చూద్దామనిపించింది. ఉమాపతి ఇంటివైపు ఆ ప్రయత్నంగా దారి తీశాడు.

ప్రాతఃకాలపు ఎండ బంగారు రంగుతో పచ్చిగడ్డిమీద పడి మెరుస్తున్నది. లోవాక్కిలో బంతిచెట్లు అటూ ఇటూ వూగుతున్నాయి.

శేష వాక్కిలో నిల్చున్నాడు. జగపతి మురుగాస్వరంతోగా ఎరుకు నిల్చున్నాడు.

కొన్ని గంటల క్రితమే ప్రదేశానికి వచ్చాడు. అప్పుడున్న తన హృదయానికి ఇప్పుడు హృదయానికి ఎంత భేదం? ఎంత వ్యత్యాసం?

"దొంగ, దొంగ"

జగపతి. కంగారుగా నాలుగువైపులా చూశాడు.

పది పదిహేనుమంది మనుష్యులు అతని చుట్టూ చేరారు. అతను సందిగ్ధవృత్తంలో పడ్డాడు.

"దింపరావాడి."

జగపతి దింపాడు.

"పగలేరా నీవని?"

సైనికదళ పతాక దినము

(డిసెంబరు 7)
నాడు

ధారాళముగా విరాళము లివ్వండి

ఈసొమ్ము మాత్రే సైనికులకు, వారి కుటుంబ సభ్యులకు సంతోషమునకై పూర్తిగా వినియోగింపబడును.

ఆయుర్వేదోషధిములు.

శాస్త్రీయముగాను. నమ్మక
ముగాను తయారుచేయు
సంస్థ.

వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయం.

చింతలూరు.

ఆలమూరు పోస్టు ★ తూర్పుగోదావరిజిల్లా

ఆంధ్రదేశమందంతటను బ్రాంచీలు. ఏజెన్సీలు కలవు.

హైదరాబాదు (బ్రాంచి: 712, పెంట్రల్ బ్యాంక్ బిల్డింగ్ ను,
సికింద్రాబాదు (బ్రాంచి: 7-2-148 హిస్సామ్ గంజ్, పాత పోలీసుస్టేషన్ ఎదుట,

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలిగు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నీ, మీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేది, కేళి వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్న వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన లేదీల గాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, విశ్వవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఆస్థాగం విషయంలో నుంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశమునను, తీరయాత్రలు, వివాహము, ప్రేమముఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్తదవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రగహము లేదయినా వున్న యెడల శాంతి చేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగటూ మీకు తృప్తిగా నుండునియెడల ప్రేమ వాపసు చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మా అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-18) Jullundur City.

దేవుడైన మానవుడు

అతను "ఏంపని?" అన్నాడు దడుసు.
"మేం లేకపోతే వాడిమెడలో గోలును కాజేసేవాడినే!"
"నేనా?"

అతని హృదయం మరింది. సుగుణ పాత హృదయాన్ని తీసి దానిసానంలోనే కొత్త హృదయాన్ని పెట్టిందని ఎవరికి తెలుసు? అతను బెల్లం కొట్టిన రాయిలా నిల్చున్నాడు.

సుగుణ లోపలినుంచి పరుగెత్తుకు వచ్చి కేపునిదగ్గరకు తీసుకుంది.

అతను వెనుదిరిగి వెళ్ళబోయే ముందు సుగుణని చూశాడు. దీని వదనంతో అలాగే నిల్చుంది సుగుణ.

ఉమాపతి వగరునూ పరుగెత్తుకువచ్చాడు. జగపతి నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు.

"సుగుణా నాపేరుతో ఎవరో బుబ్బు బ్రేకారు" అన్నాడు ఉమాపతి.

సుగుణ నిరాంతరిపోయింది.

"నిజం సుగుణా ఎవరోమరి? పెగా నేను పంపినట్లుగా చెప్పారుట." అన్నాడు సంతోషంతో ఉమాపతి.

సుగుణ ముఖంమీద ఆనంద జ్యోతిస్సు నృత్యించేస్తున్నది.

జగపతి సంతోషంతో పొంగి పొగాడు. తిను చేసినపని చెప్పాలని పించింది. కాని గొప్పలేకపోయాడు. అది తన మనస్సులో ఉంటేనే ఆనందం. ఆనందనాహిని తెరలు తెరలుగా హృదయపుగట్లు తెందుకుని ప్రవహిస్తున్నది.

సుగుణ మనస్సుగర్భిగా దేవుడికి నమస్కారం చేసింది.

"దేవుడు మనపాలిం ఉన్నాడు. అతడేవరో దేవుడేమనకు"

అతను సంతోషంతో సుగుణ కళ్ళలోకి చూసి, "సుగుణా నాకు ప్రమాదమేకూడా వచ్చింది" అన్నాడు.

సుగుణ పొంగిపోతూ "అలాగా మన మెంత అదృష్టవంతులం" అంది.

ఒకరికి ఆనందం ఇవ్వటంలోనే నిజమైన ఆనందం లభిస్తుంది.

"వెళ్ళివేగో?" అన్నాడు పక్కింటి సుబ్బారాయణుడు.

"వస్తాను పార్వతి" అన్నాడు సుగుణుని మాసి. అజాతంగిగానే సుగుణ హృదయంలో ఉంటాడు తను. అతను రైల్వే బోధా అనుకున్నాడు.

"నాపేరు తెలిదు. నాముఖం చూడలేదు. కాని జీవితమంతా నన్ను తిలుచుకుంటాను" అని.

-దైవజ్ఞ వాతూరి శ్రీరామమూర్తి

30-11-60 బుధవారం మొదలు

6-12-60 మంగళవారం వరకు.

మేఘం :

(ఆశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

కుటుంబ విషయాలలో సమయానుకూలత అవసరం. అనవసరమైన ఖర్చులు పైన పశుతివి వృత్తివ్యాపారాలకు సంబంధించిన కార్యక్రమాలు చురుకుగా చేయగలుగుతారు. అజాగ్రత్తగా ప్రయాణాలు చేయవలసి వస్తుంది. సంఘ కార్యాలలో ప్రస్తుతం నిమగ్నం రాగలవు. పిల్లల ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండటం అవసరం. ఈ సమయంలో మీ ఆలోచనలకు నిలకడ అంటూ ఉండదు. జాగ్రత్తగా ఉండమని అనుకుంటూ తొందరపడటం జరుగుతుంది. లోకుల వ్యవహారాలలో గాని, ప్రసంగాలలో గాని ప్రవేశించవద్దు. 5, 6 లలో ఆకాభంగం, కలహాలు.

* * *

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి,

మృగశిర 1, 2 పా.)

యుక్తిమాటలతో మిమ్మలను ఇబ్బంది పెట్టేవాడంటారు. ధనసంబంధమైన లావాదేవీలలో కలహప్రసంగాలు వస్తవి మీరు ఎగురు చూస్తున్న వార్తలు సకాలంలో వచ్చినా ఉపయోగం స్వల్పంగా ఉంటుంది. మీ ఆరోగ్యం చెబ్బుతినటం వల్ల వృత్తి ఉద్యోగాలలో నిరుత్సాహము, శ్రమతోచు వచ్చు దైవకార్యాలు మధ్యలో ఆటంకాలు వచ్చినా నెరవేరుతివి. ఆప్తులవద్దనుంచి కష్ట వార్తలు తెలియగల సమయం. శుభ కార్య ప్రయత్నాలు సులభంగా అనుకూలించవు. విద్యావ్యాసంగానికి, సాహిత్యకేమకు అను

కూలమైన కాలం. 28, తేదీలలో వహరవ్య జయం, విలాస ఖర్చులు.

* * *

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

శక్తికిమించిన పనులు ఆరంభించటం వల్ల ఉత్సాహం తగ్గుతుంది. కుటుంబంలో అనారోగ్యాలు, విపరీతమైన ఖర్చులు వీటివల్ల మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు ఏర్పడుతుంది. మీ ఆరోగ్యం బాగు పడుతుంది. బాహ్య పటాభిషేకం చేయవలసి వస్తుంది. మీ బుద్ధిబలంతో బాధ్యతగల పనులనుంచి తప్పుకోగలుగుతారు. దూరమందున్న

గ్రహస్థితి

మిథునంలో ఆంగారపుడు, సింహంలో రాహువు, కులా వృశ్చికంలో బుధుడు, వృశ్చికంలో నూర్పుడు, ధనుస్సులో గురు శివులు, ధనుర్వృకరాలలో శుక్రుడు. కుంభంలో కేతువు, మేష వృషభ మిథు నాలలో చంద్రుడు.

మిత్రులవద్దనుంచి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. సహాయంచేస్తామని చెప్పేవారిని నమ్మకొనటం వల్ల మధ్యలో శ్రమపడవలసివస్తుంది. సుబ్రహ్మణ్యస్తోత్రపారాయణం చేసుకొనటం వల్ల మనోబలము, కార్యసాధన, సంఘంలో ఉన్నతస్థితిని పొందగలుగుతారు. వారం తండ్రి ప్రయాణాలు చేస్తారు. 30, 1 లలో ధనప్రాప్తి, వృత్తిలో అనుకూలత.

* * *

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

స్వశక్తితో అన్ని విషయాలు సమర్థించుకోగలుగుతారు. స్నేహితులకు సహాయం

చేయగలుగుతారు. ఆదాయం బాగానే ఉంటుంది. వ్యవహారవిషయాలలో చిక్కులవచ్చేటట్లుతోచినా దేవానుగ్రహం వల్ల పరిష్కారమవుతుంది. సుఖం అనుభవించగలుగుతారు. పడమర దిక్కునుంచి ధన లాభం ఉంటుంది. అనుకున్న ప్రయాణాలు సక్రమంగా జరుగవు. రాజకీయాలలో స్వల్ప ప్రతిబంధకాలు వస్తూఉంటవి. విలువగల వస్తువులు కొంటారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో మీ మాటకు విలువ లభిస్తుంది. అయితే ఇతరుల నిమిత్తం మీ శక్తిని వినియోగించవలసి వస్తుంది. 4, 5 లలో శ్రమకరమైన పనులు, ఆరోగ్యభంగం.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

మీ యధార్థబుద్ధి, కార్యదీక్ష మీ విజయానికి కారణము అవుతుంది. విరోధులు కొందరు ఎదిరించటానికి ప్రయత్నిస్తారు. అధికారులతో పరిచయం లభిస్తుంది. శుభ పుణ్యకార్యాలు జయప్రదంగా నిర్వహించగలుగుతారు. మధ్యవర్తుల మాటలను నమ్మి స్నేహితులతో కలహించవద్దు. యంత్రాలు మొదలయినవి కొనటానికి అనుకూలమైన సమయం. వారం రెండవభాగంలో నరముల యందు బాధ కనుపించవచ్చు. వైద్య ప్రకోపం చేయగల అవకాశాలున్నవి. గ్రంథపరిశీలన, సంగీత, సాహిత్య పరిశ్రమలకు అనుకూలమైన సమయం. 1, 2 లలో సంఘ సన్మానము, వృత్తిలో అభివృద్ధి.

* * *

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, మాస్తి, చిత్తి 1, 2 పా.)

ప్రతిపనిలోను అంటి అంటనట్లు ప్రవర్తించవలసిన సమయం. ధనాదాయం బాగుంటుంది. మీవల్ల సహాయం పొందినా పరోక్షంలో హేళనగా ప్రసంగించేవారు ఉంటారు. వృత్తిఉద్యోగాలలో శ్రమ మాత్రం అధికంగా ఉంటుంది. ధన సంబంధమైన లావాదేవీలలో నిర్మోహమాటంగా ఉండటం అవసరం మీ ఆరోగ్యం ఇంతకు ముందుకన్నా బాగా ఉంటుంది. ముందుగా ఇతరులకు మాట ఇచ్చి వుండటంవల్ల శ్రమ పడి గౌరవం నిలబెట్టుకొనవలసివస్తుంది. వారం రెండవభాగంలో బంధు విరోధం వస్తుంది. ముఖ్యమైన లెక్కలు, వ్రాతలకు సంబంధించిన పొరబాటు రాకుండా చూచుకొనండి. 30, 1, తేదీలలో మనోవ్యధ, విలువగల వస్తువులుకొనుట.

* * *

తుల :

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ 1, 2, 3 పాదాలు)

తలపెట్టిన పని పూర్తిగా జరిగేవరకూ

లక్ష్మలాది గృహములలో ఆనందము సగునది

బ్రూక్ బాండ్
టీ

శ్రేష్ఠమైన తాజా టీ

బ్రూక్ బాండ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

TBB 3625A

రాశి ఫలాలు

ప్రతిబంధకాలు కనిపిస్తున్నే ఉంటుంది. ప్రతి పనీ లాభించేటట్లు తోచినా ప్రస్తుతం తొందరపడవద్దు. స్నేహితుల మూలంగా ఖర్చులు పెరుగుతవి. తీర్థయాత్రలు సుఖంగా జరుగుతవి. వృత్తి ప్రారంభంలో తిప్పట అధికం కావచ్చు. గృహహారం గల మి ఊహలు చాలావరకు నిజమి. మొత్తంమీద ఆదాయం బాగానే ఉంది. కానీ, మన్య మన్య శ్రమ, అనాధా పి కనుగొనడం ఉంటుంది. మనోనిబ్బంతో కార్యసిద్ధి పొందగలుగు తారు. విశ్రాంతి లేనిపనులవల ఆరోగ్యం లోపించగల అవకాశాలున్నవి. కుటుంబం లోని వారితో కలహాలు రాకుండా చూచు కొనండి. 3, 4 లలో ధన లాభం, వృధా ఆందోళన.

* * *

వృత్తికం:

(విశాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ)

మీ హోదాను నిలపెట్టుకో గలుగుతారు. మానసికంగా మిమ్ములను వేధిస్తున్న సమ స్యలు వాటంతట అవే పరిష్కార మవుతవి. స్నేహితులకు సంబంధించిన వ్యవహారాలలో అనుకూలత కలుగుతుంది. ధన విషయంలో ఇంతకు ముందుకన్నా మేలుగా ఉంటుంది. నాటివారిలో మీ పనులకు, మాటకు ప్రాముఖ్యత లభిస్తుంది. మీరు కావలయు నని ప్రయత్నించిన పనులు సులభంగా నెర వేర్చలేకపోతారు. స్నేహితులవల ఆదరాభి మానాలు లభిస్తవి. దుబారా ఖర్చులు పెరగ గల అవకాశాలున్నవి. విశ్రాంతిగా ఉండ వలయునని ప్రయత్నించినా సాధ్యంకాదు. బంధువులవద్దనుంచి శుభవార్తలు తెలుస్తవి. 5, 6 లలో నీచులతో కలహాలు, ధన వ్యయం.

* * *

ధనుస్సు:

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ)

(ప్రథమ పాదం)

మీ తోటి వారు మీ మనస్సును గ్రహించుకుని నడుచుకొంటూ అన్ని విధాలా సహాయం చేస్తారు. రావలసిన ధనం చేతికి వస్తుంది. అకారణంగా ఉండేకం రాగల నూచన లున్నవి. అధికమైన ఖర్చులవల్ల చికాకు ఏర్పడుతుంది. చిన్నచిన్న ప్రయాణాలు చేయవలసి వస్తుంది. మీరు ఇతరులకు చెప్పినమాటను నెరవేర్చలేక పోతారు. అధికారంతో అభిప్రాయభేదాలు ఉన్నవి. పిల్లల ఆరోగ్యం బాగుండదు. వారం రెండవ

భాగంలో అకస్మాత్తనలాభం ఉంటుంది. మిత్రుల ఎడబాటుకలిగే నూచన లున్నవి. భాగస్వామితో కలిసి చేయు వ్యాపార వ్యవహార లోని నిదానము, ముందుచూచిన అవసరం. డబ్బుగాని విలువగల వస్తువులు గాని పోగొట్టుకుంటారు 30, 1 లలో శుభ కార్యాలు, ఇతరులకు మన్యకర్తవ్యం చేయుట.

* * *

మృత్యుకం:

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం)

(ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

దైవికంగా లభించిన అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని ప్రకాంతంగా వుండటం మంచిది. వ్యవహారాలను సాధ్యమైనంత రహస్యంగా జరుపుకొనటం అవసరం. అనుకున్న ప్రయాణాలు నిలిచిపోవచ్చు. బంధుమిత్రుల కార్యభారం పెనవేజే అవకాశాలున్నవి. ఆరంభించిన ప్రతిపనీ పూర్తిగా నెరవేరు తుందని ఎదురు చూడతగిన సమయంకాదు. అయితే ధనసంబంధమైన చిక్కులు క్రమ క్రమంగా తీరుతవి. కోరు కచేరిలో పరిష్కారమార్గం లభిస్తుంది. శుభకార్య సంబంధ మైన ఖర్చులు పెరుగుతవి. వుత్తరదిక్కు నుంచి వచ్చేవార్తలు నిరుత్సాహకరంగా వుంటవి. ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా వుండండి. 5, 6 లలో కుటుంబకలహాలు, వస్తునష్టము.

* * *

కుంభం:

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం,

పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

క్రమంగా వృత్తి ఉద్యోగాలలో వున్నత స్థితిని సంపాదించుకోగలుగుతారు. ఇంతకు ముందు మీతో వ్యతిరేకంగా వుంటున్న వారితో తిరిగి స్నేహభావం లభిస్తుంది. వాహనాలు మొదలయినవి కొనటానికి అనుకూలమైన కాలం. అధికారుల సలహా సహాయము లభిస్తవి. పిల్లలకు అనారోగ్యం చేస్తుంది. కుటుంబంలో ఖర్చులు పెరుగుతవి. ఇతరుల కలహాలలో ఒకరిపక్షం చేరవలసిన స్థితి ఏర్పడుతుంది. పండితులతో మైత్రి లభిస్తుంది. యంత్రాలుగాని, కత్తులు మొదలయినవిగానిపుష్కయోగించడంలో జాగ్రత్తగా వుండండి. కలహప్రసంగాలు ముదరకుండా చూచుకొనండి. 3, 4 తేదీలలో బంధువుల రాక, సంఘకార్యాలు, గౌరవప్రాప్తి.

* * *

మీనం:

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి)

విసుగు, విరామము లేకుండా కార్యక్రమాలు కొనసాగిస్తూ వుంటారు. అయితే

ఈవారము ధరలు

బంగారు ధర ఈ వారంలో మంది అయ్యే అవకాశాలున్నవి. 2, 3 లలో కొద్ది లేజీ. వెండిధర వారం రెండవ భాగంలో లేజీ అవుతుంది.

నూపులనూనె ధర నిలకడగా ఉంటుంది. వేరుశనగపప్పు ధర కొద్దిగా లేజీ వస్తుంది. నూనె ధరలో మందీపచ్చి పెరుగుతుంది. మిర్చి ధరలో లేజీ కను పిస్తుంది. గోధుమలకు కొద్ది గిరాకీ రావచ్చు.

మినుములధర ముందుకన్నా పెరుగు తుంది. వారం రెండవభాగంలో మందీ రావచ్చు. కందులకు గిరాకీ వస్తుంది. నూలుధర పెరుగుతుంది

ప్రస్తుతం ఉపయోగం తక్కువ. పెద్దమును మ్యులతో మైత్రిలభిస్తుంది. మనస్సులోఒకటి పెట్టుకుని మైత్రి మరొకటి మాట్లాడేవారు తలపడతారు. మీ మనస్సుకు అసాధ్యమని తోచే పనులలో బలవంతంగా దిగవలసి వస్తుంది. కుటుంబంలో సుఖము కొంత లభిస్తవి. ఖర్చులు పెరిగినా ఆదాయంకూడా సంతృప్తికరంగా వుంటుంది. స్నేహితులతో కలహప్రసంగాలు వచ్చి సమసిపోతవి. గత వారంలో నిలిచిపోయిన పనులు ఈ సమయంలో క్రమంగా అనుకూలిస్తవి. అవసరం కొద్దీ నీచులతో మైత్రిచేయవలసివస్తుంది. 1, 2, 3 తేదీలలో ఆదాయవృద్ధి, వృత్తిలో గౌరవప్రాప్తి, దైవకార్యాలు. ★

నారసింహ లేహ్యం

బంగారుతో చేసినది. మేహము, వికార, విస్మయవ వగైరా హరించి బలము రక్తవృద్ధి కల్పించును. 20లు కచ్చి 3-8-0. పోస్టేజీ రూ. 1-1-0 పి. సి. పి అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద సమాజం, పెండ్లి (PO) నెల్లూరుజిల్లా.

RATNAM'S N-OIL

అంగరములు బలపానతి చెంది, చిన్న దినతో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూసాఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 పీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందు 1-4-0 పంపేది. ఇంగుల స్పెషల్ రకం అర్జంటునుగామునకు రూ. 25-0-0 లు.

కాక్టర్. రత్నం నన్నె (Estd 1904) చులక పేటబ్లింగ్స్, ఆజంపూరానూ రిట్ గెస్ట్ హౌస్ బాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

అపరాధిత

గత నాలుగురోజుల్లోను జరిగిన సంఘటనలు, చెలరేగిన సంఘర్షణలు, శంఖోభయం రాజాను పిచ్చివాణ్ణి చేశాయి. వీటిలో కూర్చుని యిసుకలో పిచ్చిగీతలు గీస్తూ పరిసరాలు మరచి తీరంగా ఆలోచిస్తున్నాడు. రెండు రోజులనుండి ఆఫీసు ఎక్కడి రాజా చేస్తున్న పని కేవలం ఆలోచించడం. చేని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడో, ఎందుకాలోచిస్తున్నాడో, పర్యవసానం ఏమిటో అతనికి ఇదిమిథంగా తెలియదు. కన్ను మూసినప్పుడలా అతనికి కనిపించేది, తవలాంటి ఒడూ, పొడవూ ఉన్న మనిషి. చుట్టూ తలలు విప్పి, బుసలు కొట్టి కింగ్ కోరాల మలే సవాలక్ష ప్రశ్నలు.

ఒక ప్రశ్నకు తావిస్తే, = ఒక్క ప్రశ్న జమెటికర్ ప్రాగమనలో పెరిగిలక్ష ప్రశ్న అవుతుంది, కలరాక్రిమి మలే. మనిషి మరణాన్ని జయించగలడేమోగాని, తన్ను తగించే ప్రశ్నలకు అతడు తాళేడు. ఒక్కొక్కప్పుడై, తన జీవిత కాలంలో సమాధానం సేకరించలేని ప్రశ్నలను తన తరం జారీకి, మానవాళికి స్థిర పరార్థులుగా వదిలి పెట్టి పోతుంటాడు.

రాజాకు అందరి మలేనే జీవితాశయం, జీవిత పరమావధి అంటూ ఏదీ లేదు. జీవితం మీదగాని, బ్రతుకుపైగాని ఎల్లాంటి దృక్పథం ఏర్పడలేదు.

తయస్సు గడుస్తున్న కొద్దీ జీవితానికి ఒక్కొక్కటి అవసరం అవుతాయి. ఈ అవసరాల సమూహాన్నే మనిషి ఆశయం. ప్రపంచంలో నునిర్మేనది ఏదీ లేదు. మనిషి తయస్సులో పాటు అతని ఆశయం ఆకారాన్ని మార్చుకుంటుంది. పరిణామాన్ని పొందుతుంది. యిదే రాజా తన తల్లి తండ్రుల నుండి తెలుసుకున్నది.

మనిషి పుట్టాడు. పుట్టాడు గనుక బ్రతుకు తున్నాడు. సాతాస్య మరణం ధృవం అంటూ నిర్ణయమైన కొగిరించుకొని అనంత విశ్వం లోనికి ఎగిరిపోతున్నాడు. అతన్ని గుర్తుకు తెచ్చేవి అతని ఆశికలు, స్మృతులు. = సికిలు కంటికి కనుపించని చోట్లలో రాగి బోణాయి. కాల ప్రవాహపు కదలికలో నున్నాడు. కెగిరి, కెగిరిపోతాయి. చివరకు మిగిలేది ఏదీలేదు.

జీవితపు యీ మాడు విభాగాలను ప్రధానంగా తీసుకుని 'ఎందుకు... ఏమిటి?' అని ప్రశ్నలు వేసే మనిషికి ముఖం లేదు. స్వప్నాద్రి నుండి వచ్చే యీ ప్రశ్నలకి సంతృప్తికరమైన సమాధానం దొరకదు.

బ్రతుకు గడుపుకొనే తాపత్రయంలో 'ఎందుకు?... ఏమిటి?' అన్న ప్రశ్నలు మరుపువస్తాయి. అవధానమైన అంకాలు ప్రధానమై, ఘండిమెంటర్ కొశ్చిన్న మరుగున పడిపోతాయి. బండినిగతుకుల్లోంచి, ముళ్ళకంచెల్లోంచి, గట్టు, పుట్ట మీదుగా లాక్కు పోవడం కర్తవ్యం అవుతుంది.

బండి మీద బరువు వెయ్యి! బరువు మీద బరువు వెయ్యి! లాగే ఎద్దును ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసి, ఊబిరి సలపనివ్వకండా వెయ్యి!

ఇదే రాజా తండ్రి వెంకట్రామయ్య చేస్తున్న పని.

రాజాకు అరు సంవత్సరాల వయస్సు రాగానే అతన్ని చదుకోమన్నారు తల్లి తండ్రి. చదువెందుకో తెలియక పోయినా, రాజా వారు ప్రవేశపెట్టిన బడిలో చేరి పగువుకున్నాడు. అప్పుడతని లక్ష్యం చదవడం, పరీక్షలు పాస్ అవడం.

చదువు పూర్తయింది. 'ఉద్యోగం చూసుకో' అన్నారు తల్లి తండ్రులు. ఉద్యోగం సంపాదించడమే తన లక్ష్యంగా తీసుకుని, చెప్పలు అరిగి పోయేలా తిరిగి చివరకు ఉన్న ఊళ్లోనే నూటయ్యై రూపాయల జీతం మీద రాజా ఉద్యోగం సంపాదించాడు.

'ఇహ పెళ్లి చేసుకో' అన్నారు అతని తల్లి తండ్రులు. ఇంతవరకు రాజా తన తల్లి తండ్రులు చెప్పిన వాటిని చేస్తూ కొనసలేడు. వారు చెప్పినది వేదవాక్యంలా తీసుకుని ఆచరణలో పెట్టాడు. ఇప్పుడు రాజా కాస్త ఆలోచించసాగాడు.

"పెళ్లెందుకు? పెళ్లి జీవితానికి ఏవిధంగా అవసరం? పెళ్లి చేసుకోకుండా మనిషి బ్రతకలేడా?"

యీ ప్రశ్నలకు సరియైన సమాధానం దొరకలేదు.

రాజా, అతని తండ్రి వెంకట్రామయ్య ప్రబల శక్తుల మలే కనిపిస్తాడు. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ దూరిదూరిగానే ఉంటారు. ఒకరి నొకరు చూసుకోరు. చూడటం కోరుకుంటారు. ప్రమాదవశాత్తూ ఒకరి కోకరు ఎగురైతే వచ్చిన ప్రోవే పుచ్చుకుంటారు.

లేకపోయింది సుందరమ్మ.

అరాత్రి భోజనాల దగ్గర వెంకట్రామయ్య తనంతట తానే యీ విషయం ప్రస్తావనకు లీనం కావచ్చుడు.

“నీకో అమ్మాయిని చూశామోయ్” అన్నాడు వెంకట్రామయ్య.

నములున్న ఆ న్నం బుగ్గ క్రింద శొక్కిరాణ్ణ శ్రద్ధగా వింటున్నాడు.

“నీకు తెలిసే ఉంటుంది... లాయరు రాజేశ్వరం. పెద్ద పేటలో ఉంటున్నాడు. వాడూ నేనూ చిన్ననాటి స్నేహితులం. సహాధ్యాయులం కూడా. అతని గాడి రెండో కూతురు పిల్ల. మేటి పిల్ల వరకూ చదివింది. పిల్ల వాయిస్తుంది. స్వరజతుల వరకూ నేర్పింది. పాట భేషుగ్గా పాడుతుంది. వంట వార్చు వచ్చు. రంభా, ఉత్తరసీ కాక పోయినా పిల్ల సంసారపక్షంగా బాగా నేర్చుంది. నాడో అమ్మకూ యీ సంబంధం అన్ని విధాల వచ్చింది. మూనియమే నీ నిర్ణయమని రాజేశ్వరానికి

యిద్దరూ, వీనిద్దరూ కలుసుకునేది రాత్రి భోజనాల దగ్గర.

పెళ్లి విషయంలో రాజు కనపరుస్తున్న నిల్ల ప్రతి వెంకట్రామయ్యకు అర్థం కాలేదు.

తండ్రి కొడుకుల మధ్య రాయబారిని సుందరమ్మకూడా రాజు అంతర్యమేమో తెలుసుకోలేకపోయింది. భర్త తరచి తరచి వేసిన ప్రశ్నలకు ఎల్లాంటి సమాధానం యివ్వ

మాట యిచ్చేకాను.”

“అదేమిటండీ? పిల్లను వాడు చూచుకో నక్కర లేదా?” సుందరమ్మ ప్రశ్నించింది వెంకట్రామయ్య తర్రీ సుందరమ్మ కళ్ల

లోనికి నూటిగా చూశాడు. అతని ముఖంలో ఎలాంటి భావం ద్యోతక మవటం లేదు. "నీన్ను నేను చూసే పెళ్లి చేసుకున్నావా?"

సుందరమ్మ చిన్నగా నవ్వింది. "మీ మాట మరీబావుంది! ఆరోజులు వేరు. యీ రోజులు వేరు. పిల్ల ఎంత అప్పురసేనా చేసుకోబోయేవాడు మానుకోకండా ఎట్లా?"

వెంకట్రామయ్య గట్టిగా నిట్టూర్చాడు.

సరే, రేపు వెళ్లిండులే. బుధ వారం, తిథివార నక్షత్రాలు బాగానే ఉన్నాయి. ఒక రాజా, రేపు పిల్లని పెళ్లిచూడు. అమ్మ కూడా నీతోవస్తుంది. యీ తంలేదో పూర్తియేలే వచ్చే పదిహేనో తారీఖుకే పెళ్లి. నో

సుందరమ్మకు ముహూర్తం విశ్వయం చేశారన్న సంగతి తెలియదు. నిసుపోయి భర్తకేసి చూస్తూ భామ్యలా ఉండిపోయింది.

రాజా శిల్పప్రతిభలా చలనంలేకుండా కూర్చున్నాడు తల్లి పాదాలకేసి చూస్తూ. తండ్రిగా కొడుకు అభిప్రాయం తెలుసుకోక పోవటం అటుంచి, జీవితాన్ని గురించి ఆలోచించి ఒక నిర్ణయం చేసుకోగల సంతానాన్ని ఆదేశించడం, నిర్దేశించడం రాజాకు గర్వ్యంగా కనిపించాయి.

"యింకా పాతికేళ్లు నెత్తికి రాలేదే : పెళ్లి విషయంలో నాకులేని తొందర నీళ్ళ కొడుకు?" కోడె త్రాచులాంటి ప్రశ్న రాజా ముందు సాక్షాత్తిరించింది. తండ్రికి విం సమాధానం చెప్పాలో తెలియక, తన మనోభిప్రాయం ఏ విధంగా వ్యక్తం చెయ్యాలో లేక తుణం సతమత మయ్యాడు రాజా.

చివరకు తండ్రి భోజనం ముగించి చేయి కడుక్కునే వేళకు అన్నాడు.

"యిప్పుడు నా పెళ్లి కం తొలదరలేదు."

చేయి కడుక్కునేందుకు మరచెంబు ఎతి కంచబోతున్న వెంకట్రామయ్య ఆగి పోయాడు. రెప్పవాల్యకండా చూశాడాయన తలవంచుకుని అన్య మనస్కంగా భోజనం చేస్తున్న రాజాని.

"వయసులో ఉన్న వాడివి నీకు పెళ్లి తొందర లేకపోయినా, వయసులు మీరి, ఆరోగ్యాలు హరించిపోయిన మాడే తొందర. మీకు ఎప్పటికీది అవసరమో ఆలోచించి, మీజీవితాలు ఒక ఒడుకు చేర్చడమే యిప్పటి మా కడ జీవితాల కర్తవ్యం. మా బాధ్యతలు సక్రమంగా నిర్వహించి సాధ్యమైనంత మేరకు సమస్యలకు దూరంగా వైదొలిగి మా చివరి బ్రతుకులు గడుపుకోవాలనే మా నిశ్చయం."

రాజా తండ్రిని క్రిగంట చూశాడు. కను బొమ్మలు ముడిచి సమాధానం కోసం నిరీక్షిస్తున్న రాజా కేసి తడేకంగా మాన్సున్నాడాయన. రాజా చటుక్కున తలదించాడు.

అపరాధిత

"నేను కొంతకాలం ఒంటరిగానే ఉండదలచాను.

వెంకట్రామయ్య గొంతులోని కటువుతనం కట్టు తెంచుకుంది.

"ఎంతకాలం ఒంటరిగా ఉండదలచావు? ఒకరోజు, నెలా సంవత్సరమా? ఎంతకాలం?"

జవాబు దొరక్క రాజా ముఖమీద కూర్చున్న బాధపడసాగాడు. కొడుకు పెండ్లిగావ్వకని పెళ్లి వెంకట్రామయ్య బాకాయించాడు.

"ఏం? ఎంతకాలం బ్రహ్మచారిగా ఉంటావా?"

రాజాలో నిద్రాణంగా ఉన్న మొండి తనం, పట్టుదల తొంగిచూశాయి. తండ్రి అంటే ఉన్న భయంపోయి కోపం మొలకెత్తింది. కలుపుకున్న మజ్జిగ అన్నం ముట్ట నేనా ముట్టక బొడ బొడ నీళ్ళుపోసి కంచంలో చెయ్యి కడుక్కుని లేచి పీటమీద నిలబడ్డాడు రాజా. అతనికి ఎరు పెక్కయి, మాట తడబడి అస్పష్టమైంది.

"యిప్పుడు నాకు పెళ్లి అవసరమని తోచలేదు. నేను పెళ్లికి సుముఖంగా ఉన్నప్పుడు మీ బాధ్యత మీరు నిర్వహించినా బాధ్యతలు యి తోధికంగా పెంపు చెయ్యవచ్చు."

వెంకట్రామయ్యకు యీ జవాబుతో వెల్లువగా కోపమొచ్చింది. నిగ్రహించుకుందికి ప్రయత్నం చెయ్యలేదాయన.

"అయితే నీదేనా నిర్ణయం?"

రాజా మాట్లాడలేదు.

"ఊ. యింతవరకూ వచ్చావన్నమాట! మరేం. తొండముదిరి ఊసరవిలి అయింది. కనిపించినవారే మమతలు, మమకారాలు ఉంటాయిగాని, చేజీతులా నీ చెడుకోరికల కూట విషాన్ని తినిపించం. మా జీవితానుభవాలు వెనకేసుకుని చేసిన నిర్ణయం యిది. నిర్లక్ష్యం, ఉద్రేకాలు మనిషి సుఖపడేందుకు దోహదం చెయ్యవు. యీ రెంటికీ

లాంగిపోయే వయస్సులు మీవి. నీ అవివేకపు ఆలోచనలతో, నిరయాలతో నీ జీవితం గుణభాజనం చేసికొని, మాకడజీవితాలు కచ్చపూరితం చేసే అధికారం నీకు లేదు.

రాజేశ్వరం నా ఆప్తమిత్రుడు. డొక్క శుద్ధి, చిత్రశుద్ధి ఉన్న మనిషి. సంస్కారం సన్నిహిత్యం ఉన్న సంసారం అతనిది. నామాట కాదనవని అతనికి మాటయిచ్చాను. ఈ సంబంధం జరిగి తీరాలి. తల్లి తండ్రులని ఏమాత్రం గౌరవమున్నా నువ్వు మాకు ఎదురు చెప్పకుండా ఉండడమే నీ భర్త్యం. రేపు పెళ్లి చూపులకు మారుమాట్లాడక వెళ్ళు."

వెంకట్రామయ్య అదేరా బాదరాగా చెయ్యి కడుక్కుని వెళ్లి పోయాడు. కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతం అయి రాజా తన గదిలోనికి నడిచాడు.

నిమనాలు గడుస్తున్న కొద్దీ రాజాలో జడతత్వం ఎక్కువైంది. ఏకారణం చేతనో ఒంటరిగానే, సాధ్యమేలే జీవితాంతం బ్రహ్మచారిగానే ఉండిపోవాలన్న పట్టుదల అతనిలో ఘనీభవించింది.

మర్నాడు సాయంత్రం వేళకు సుందరమ్మ కొడుకును బలనంతంగా పెళ్లి చూపులకు తీసుకువెళ్లింది. రాజా దృష్టి ఎటుంకో తల్లికి తెలియలేదు. పిల్లను చూడలేదేమో అన్న అనుమానం పీకుతోనే సుందరమ్మ యింటికి తిరిగి వచ్చింది.

"పిల్లను చూశావా? నచ్చిందా?" అని సుందరమ్మ పడేపడే వేసివ్రష్నెలకు రాజు సమాధానం యివ్వలేదు. బండరాయి మలే ఉలుకూ పలుకూ లేక వాలుకుర్చీలో కూర్చున్నాడు; కిటికీ మవ్వలగుండా కూన్యంలోకి చూస్తూ.

ఆరాత్రి తండ్రికంటే ముందుగానే భోజనంచేసి రాజా తనగదిలో కూర్చున్నాడు. వెంకట్రామయ్య సుందరమ్మ ముఖమాసి విషయం గ్రహించి రాజు గదిలోనికి నేరుగా వెళ్ళాడు. తండ్రిరాక గమనించి కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు రాజా.

"పిల్లను చూశావా?"

రాజా చూశానని తలూపాడు.

"పిల్ల నచ్చిందా?"

రాజా ప్రత్యుత్తర మివ్వలేదు. వెంకట్రామయ్య రెండోసారి ప్రశ్నించాడు.

"నచ్చలేదు"

రాజా జవాబు వెంకట్రామయ్యను ఏవిధంగానూ ఆశ్చర్యపరచలేదు.

"ఎందుకు నచ్చలేదు? పిల్లలో ఏంబోలు?"

"నాకు తెలియదు"

"అయితే నీకు తెలిసిందేమిటి? పిల్లనచ్చక పోవటం అంతేనా? నీ తత్వం నాకేంకొక పోలేదు. పెళ్లి జరక్కండా ఉండేందుకు నువ్వు వేస్తున్న ఎత్తులివి. వీటికి సమాధానం వివిధంగా చెప్పాలో నాకు తెలుసు" వెంక

వెద్దమనిషి—ఏమండి, 'ఆదివారం సెలవు' అని బోర్డు తగిలించి దుకాణం తెరిచారేమండీ? దుకాణం యజమాని-సెలవు ప్రజలకుగాని దుకాణానికి కాదండీ. ఆల్ ఫ్రెడ్ జాన్ సుందరం (అనంతపురం)

(ట్రామయ్య పెలుబికివచ్చే కోపాన్ని దిగ మింగుతూ వెలిపోయాడు.

ఆ రాత్రి కొడుకు పెళ్లి విషయంలో భార్య భర్తలకు మాటా మాటా పెరిగాయి. రాజును సమరించబోయిన సుందరమ్మ వెంట్రామయ్య కోపానికి గురి అయింది. తల్లి పడేతిట్టు విని రాజు విపరీతంగా బాధ పడ్డాడు. తండ్రి ఆంతర్యం తెలియక ఆరోజునుండి నిద్రకు దూరమై పోయాడు రాజు.

ఆ సోఠనుండి వెంకట్రామయ్యసుందరమ్మల మగ్గ మంటలులేవు. యిద్దరిమధ్యా గాధ మేర్పడి ఎడముఖం పెడముఖంగా తయారయ్యారు. సుందరమ్మ రాజుతో కూడా పూర్వంలా ఉండడంలేదు. యిద్దరిమధ్యా మాటలు అవసరాన్ని బట్టి ముక్తసరిగా జరుగు తున్నాయి. ఇల్లు నీరసమైంది. కాంతికి దూరమైంది.

యాసితి నాలుగురోజులు వైదొలగకండా ఉండిపోయింది.

యింట్లో, మనసుల్లో చెలరేగిన అకాంతిని భరించలేక తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకుందికి ప్రయత్నించాడు రాజు. కొని తండ్రి వైఖరి అనుచితంగా, క్రూరంగా కనిపించింది. తండ్రి అన్న మాటలకు అభిమానం చెబ్బతిన సంతత ధారాపాతంగా ఏడుస్తూ కుమిలి పోతున్న తల్లి దీనవదనం రాజుకు తండ్రిపై గల గౌరవ భావాన్ని పూడ్చి, అతని పట్టు దలను ద్విగుణీకృతం చేసింది తాచెటలా ముగుచుకుపోయాడు రాజు.

చీకటి పడుతోంది. వీధి దీపాలు వెలి గాయి. దివి వెలిగే చంద్రునికి కిలకలానవ్వే నక్షత్రాలకు స్వాగతం పాడుతూ, యినుమ డించిన ఉత్సాహంతో చెయ్యెత్తు కెరటాలు విసురోంది సముద్రం.

రాజు సిగరెట్ ముట్టించి ఆరిన అగ్గిపుల్ల పారెయ్యబోతూ, దాపున వినబడే గాజుల సవ్వడి విని ఆగి, చప్పడు వినబడే దిక్కు తల తిప్పి చూశాడు. ఎవరో అమ్మాయి. పడు నెనిమిదేళ్ల పడుచు అతనికేసే చూస్తోంది దాపున కూర్చుని. రాజు గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. ఆమెకేసి పరీక్షగా చూశాడు. చొరవగా ఆమె నమస్కారం చేసి చిన్నగా నవ్వింది. రాజు ఉక్కిరిబిక్కి రయ్యాడు. చీకటికి అలవాటుపడ కళ్ళు వెలుగు చూడగానే గ్రుడ్డి అయినట్లు రాజు కళ్ళు బెరు కమ్మాయి.

“మీ... మించాలి! మీరవరో... నాకు తెలియదు” వయసులో వున్న వాడి కత్తితో మాట్లాడడం రాజుకది మొదటిసారి.

“అబద్ధం ఆడుతున్నాడు” ఆమె నవ్వుతూ అంది.

“యధారం అది.”

“అదే నిజమేనే మిమ్మల్ని మీరు తెలుసు కునే సీటిలో లేగని నే నమహావాలి. నేను రాశేర్పిరింగారి అమ్మాయిని. నా పేరు జ్యోతి.”

“నాకు తెలిదమ్మా! ఒక వేళ నాన్నే మన్నా పావలాను గణపతి బొడ్డులాంచి తన బొడ్డులోకి దోపుకున్నాడేమో చూడు!!

చిత్రకారుడు : నాగరాజ (పొద్దుటూరు)

రాజు క్రుల్లిపడ్డాడు. ఆమె నే తను పెళ్లి చూపులు చూసేంసుకుని వెళ్లి నది

“వెన్నెలో మిల మిలా మెరిసిపోతూ ఎంత అందంగా వుంది! యీమే నా భావికి జ్యోతి! ఒంటరిగా వచ్చినట్టుంది? ఎంత సేపటి నుండి యిక్కడ కూర్చుంది? ఏం చేస్తోంది? కావాలని యిక్కడ వచ్చి కూర్చుందా? ఉరుములేని పడుగులా యీ రాకేమిటి? సిగ్గు పడటంలేదు? చాలా చనువుగా మాట్లాడు తోంది! గొంతు ఎంత మధురంగా ఉంది!” రాజు మేధస్సులో యిలాంటి ప్రశ్నలు, అశ్చర్యార్థకాలు వందలాగా మెరిశాయి. తనమే మరుగుపడిపోయాయి.

“మన్నించండి... చీకట్లో...”

“వెన్నెల వుంది?” జ్యోతి వినిపించేటట్లు నవ్వింది.

రాజు సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయాడు.

“మీరూ అపారంచేసుకోరంటే ఒక టడుగుతాను సమాధానం చెప్పారా?” జ్యోతి దిక్కులా చూస్తూ ప్రశ్నించింది.

“తప్పకుండా.”

“మొన్న మీరు పెళ్లి చూపులకి వచ్చారు. నవ్వలేదని.. అన్నారని విన్నాను. నాలోని లోపం దయచేసి చెప్పారా?” జ్యోతి గొంతు అభిమానంతో, స్వాతిలేయంతో, కోపంతో గద్దడం అయింది. ఆమె కన్నులనుండి నేడి కన్నీటిబొట్టు క్రిందకు జారి పడాయి.

రాజు ఆమె ప్రశ్న విని గాలిలో పల్లెలు కొట్టాడు. పటాపంచలై న స్థిమితాన్ని కూడ దీసుకుని బిడియపడుతూ, తన్ను తాను చీద రించుకుంటూ అన్నాడు

“మీరక్కడ విన్నారోగాని అది గుడ్డా

బద్దం.”

జ్యోతి ఊకిల నవ్వింది. మరుక్షణంలో ఆమె ముఖంలోని నవ్వు మాయమై గంభీర మైంది.

“నేను మిమ్మల్ని యిట్లా నిలవదీసి అడుగు తున్నందుకు మన్నించండి. మీ అభిప్రాయం తెలియకముందే నేను మిమ్మల్ని నవ్వలేదని అని, ఆ కబురు మీరు వింటే మీ మనో భావాలు ఎట్లా వుంటాయి?”

యా ప్రశ్నితో రాజుకు ముచ్చెనుటలు పోశాయి. తన్నెవరో క్రిందపడదానీ కుమ్మ తున్నట్లు బాధపడసాగాడు. అప్రయత్నంగా అతని కన్నులు చెమ్మగిల్లాయి.

“మీ భావం నాకు అవగతం కాకపోలేదు.

యారోజుల్లోపెళ్లి భూహ్యసాందర్యాన్ని, అలంకారాన్ని బట్టి జరుగు

తున్నాయిగాని వ్యక్తి సంతాన రాన్ని, హృదయసౌందర్యాన్ని పరీకించి కాదు. మనిషిని అరం చేసుకు నేండుకు కలయిక అవసరం. అది పాశ్చాత్యదేశాలో సాధ్యంకాని, యీ పవిత్ర భారతదేశంలో దుస్సాధ్యం. మీ విషయంలో అలాటి నిర్ణయానికి నేను రాలేదు. కాగించుకోబోయే కాంతిపుంజాన్ని చెటికి నెట్టి చీకటిలో ముడుచుకుపోయే మనిషిని కాదు. పుతడి బొమ్మలా వున్న మిమ్మల్ని కాదని ఆత్మ వంచన చేసుకోలేను.”

“అతిశయోక్తుల్లో మాట్లాడుతున్నారా?”

“నిజం చెప్పాను. మీరు గ్రహించినా, కాదన్నా నా నిర్ణయం ఒక్కటే!”

“ఏమిటో నిర్ణయం?” జ్యోతి చీర చెంచులో ముఖం దాచుకుని ప్రశ్నించింది.

రాజు నవ్వుకండా ఉండలేకపోయాడు.

“నా హృదయారామంలో కాస్త చోటు
యివ్వమని అరిచడమే..”

జ్యోతి సిగ్గుపడుతూ అన్నది “నా హృదయం
ఎవరో దొంగిలించారు!” అని ఉబికివచ్చే
నవ్వును అతికష్టమొద దిగమిండుకుంది
జ్యోతి.

“ఎవరో ఆ దొంగ?” రాజు ఆమె కళ్ళ
లోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు.

“ఆ రాజు నడగండి” జ్యోతి చంద్రుని
వంక చూపించి, నవ్వుతూ లేచి నెలపు
పువ్వుకుని వెళ్ళిపోయింది.

దిగులు పటాపంచలై, రాజు
అడుతూ, పాడుతూ యిల్లు జేరుకున్నాడు.
వంటింట్లోవున్న తల్లి దగ్గరకు సేరుగాపోయి
ఆమె నెనిగో విహ చేప్పాడు.

అపరాధిత

సుందరమృ నవ్వుతూ “అమ్మ దొంగ
భడవా!” అని రాజు బుగ్గమీద చరిచింది.

రాజు, జ్యోతిల వివాహం అనుకు
న్నట్లుగా వెంకట్రామయ్య నిశ్చయించిన
మహారానికి అయింది.

యానాశ నాటివిందులో వెంకట్రామయ్య
వియ్యంకుడు రాజేశ్వరంతో అన్నాడు.

“యీ గోజులో కుర్రాళ్ళు తమకు ఎదురు
చెప్పేకే కి లేదని, తాము చేసుకోవ్వ నిర్ణయాలే
గొప్పవని భ్రమలోవుంటారు తల్లిదండ్రులపై
నున్న గౌరవం, భక్తిపూరిత వారికే ఎదురు
తిగుతున్నా. కాని పిల్లను పిడికెల్లా బిగించి

దోపిరి సలపనివ్యవహారాచేనే శక్తి ఉందని,
ఆ శక్తినుండు మహా సామ్రాజ్యాలే మంట
గలిగియుని, ధీగులు, ధీమంతులు బానిసలై
తలలు వంచారని, పాపం! యీ కుర్రకొడుకి
తెలియదు.”

సరస సే హుగ్గుని విందు భోజనంచేసున్న
జ్యోతి మామగారి తోపాటు నవ్వింది.

“వెళ్ళి పెదాకులు చేసుకోక భగోటక
బ్రహ్మచారిలా వుంటానన్నవాడి ముక్కుకి
తాడు కట్టి దారిలోకి తీసుకొచ్చావ్. మరి
నాలుగు లద్దాలు తీసు” సుందరమృ కోడలు
వద్దంటున్నా పశ్చింలాని లద్దండ్లు ఆమె
విస్తరిలో పడేసిపోయింది.

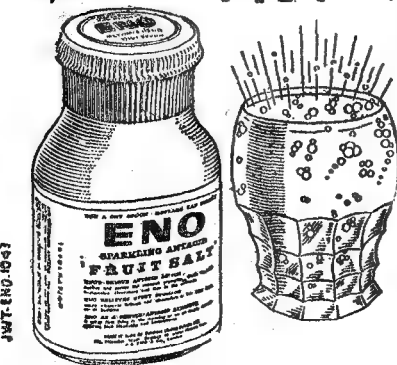
రాజు విసుపొయి నవ్వే జ్యోతికేసి
చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అతని సందేహాలు
సార గదిగోగాని తిరలేదు.

ఆమె, విండు భోజనము ఎందుకు చేశాను అని విచారించింది...

ఒక చిన్న చెంచాడు ఈనో ఒక గ్లాసు నీళ్ళలో కలిపివ అది మిక్కిలి రుచికరముగా నుండును. అంతటను పోగొట్టి
వికారత్యమ విచ్చును. పెరయుదు పొంగే ఈనో 'ట్రాడ్ మార్క్' బొమ్మముగా పనిచేయును. అది కడుపులో
అస్వస్థతను వేగముగా పోగొట్టి జీర్ణశక్తిని క్రమవరచి, దీర్ఘ ఉపశమనమును కల్గించును.

ఈనో ఆమెకు వెంటనే గుణమిచ్చింది

ఈనో
'ట్రాడ్ మార్క్'

ఈనో మరియు 'ట్రాడ్ మార్క్' అను మాటలు
రిజిస్టరు చేయబడిన ప్రేడు మార్కులు

బీరమ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మనదేశము

ఇన్ ఫ మే ప న్

గ్రామారం ఇన్ ఫ మే ప న్ ను గురించి కొంత వరకు తెలుసుకున్నాము. శరీరం లో అనేక టిష్యూలు ఉన్నవనీ, ఏ అంగమైనా కొన్నిరకములు టిష్యూల కలయికవలన ఏర్పడుతుందనీ, ఒక టిష్యూ ఒకరకము జీవ కణముల సముదాయమనీ ఇదివరకే తెలుసుకున్నాము.

టిష్యూను మందమైన ఆకుతో పోల్చవచ్చును. టిష్యూలో రక్తనాళము కాఖింప కాఖులు, నరములు, ఆకులో ఈ నెలవల గాగా అల్లకొని ఉంటుంది. రక్తనాళములే కాక లింపునాళములు కూడా టిష్యూలలో విరివిగా ఉంటుంది.

జీర కోశంలో జీర్ణముయిన ఆహారం, పోర్టల్ వెయిక్ ద్వారా లివరులోకిపోయి, అక్కడినుంచి హృదయంగాకి పోతుందని తెలుసుకున్నాము. హృదయాన్ని గురించి, దేహంలో రక్తప్రవాహాన్ని గురించి విపులంగా ఆ కోశవ్యాసాలను గురించి వివరిస్తున్నప్పుడు చిర్చిస్తాను హృదయంనుంచి కొన్ని రక్తనాళములు శరీర భాగములలోకి రక్తాన్ని తీసుకొని వెళుతవి. వీటిని ఆర్టరీలు అంటారు. రక్తంలో (ఎర్రని కణములు) రెడ్ బ్లడ్ కార్పస్కిల్స్; (తెలని కణములు) లూకోసైట్స్; ప్లాస్మా అనే ద్రవపదార్థము; ఆహారపదార్థములు ఉన్నవి శరీరభాగముగములనుండి పురోకరికమైన రక్తనాళములు రక్తాన్ని హృదయంలోకి తీసుకుని వస్తువి. వీటిని వెయినులు అంటారు. ఉబ్బిరి తీపులలో ప్రవహించి వచ్చిన రక్తంలో ఎర్రని రక్తకణములనిండా ఆక్సజన్ (పాణ వాయువు) ఆవరించి ఉంటుంది, ఆర్టరీ రక్తంలో ఆహారపదార్థములు ఉంటువి. వెట్టు కోమల్లగా ఆరీర్ కాఖింప కాఖులుగా ఫలిచివరకు, ఉలిపూ కొగితంవంటి, గోడ కలిగిన కేపిలరీ అనే రక్తనాళ విశేషంగా మారుతుంది. ఆ కేపిలరీ రోంపవ కొననుంచి చిన్న వెయినులు ఏర్పడి, ఒకదానితో ఒక కలిసి పెద్ద వెయినులుగా ఏర్పడి, రక్తమును హృదయంలోకి తీసుకుని వెళ్ళుతవి. ఆర్టరీ గోడ మందంగా ఉంటుంది. వెయిక్ గోడ పల్చగా ఉంటుంది.

కేపిలరీలో ఉన్న రక్తంలో నుంచి ప్రాణ వాయువు, ఆహారపదార్థములు కేపిలరీ గోడలోనుంచి బయటికివచ్చి కేపిలరీని చుట్టే

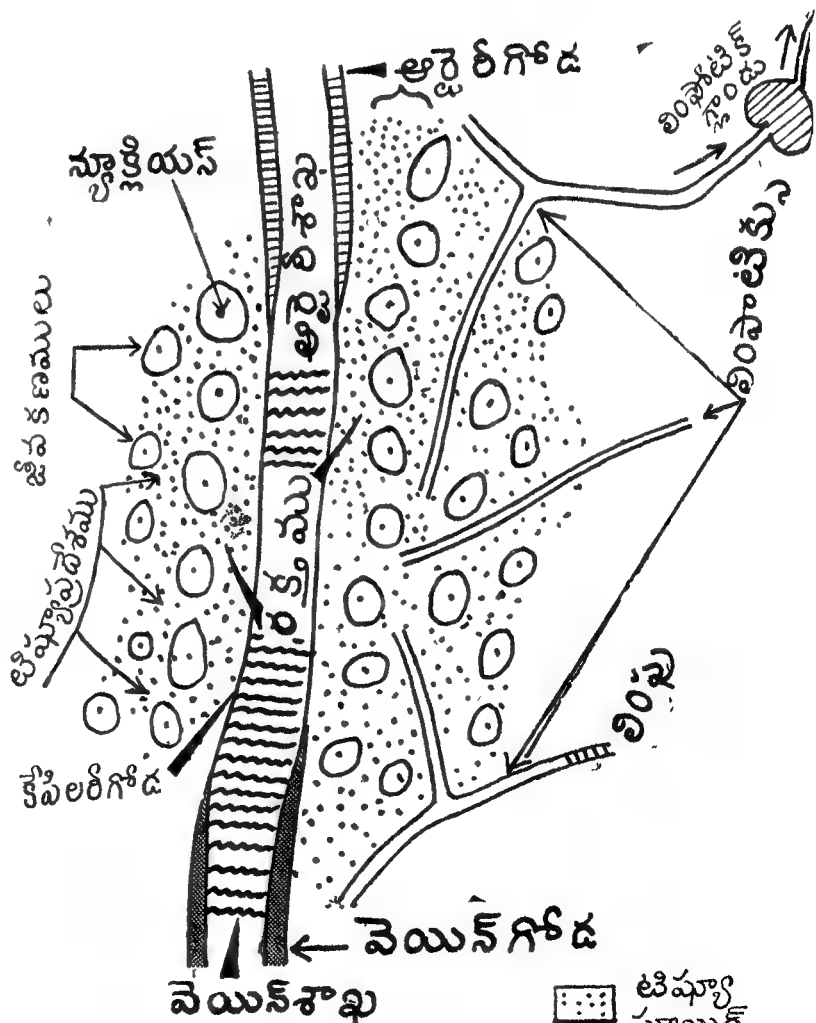
ఉన్న టిష్యూలో జీవకణములను, పంట కాలవ చేనును తడిపింట్లుగా తడిపి చేస్తుంది. ఆక్సజన్ సంపర్కంతో ధాతువులు దహనమై శక్తి పుడుతుంది. కాని కార్బన్-డై-

డా॥ గాలి బాలసుందరరావు

ఆక్సిజన్ అనే బొగ్గుపులుసు గాలి యూలి యావంట వర్ష పదార్థములు కూడా ధాతు దహనానికి ఫలితంగా ఏర్పడుతుంది.

జీకాను కోలుపోయిన ఏరర కకణులు, కొంత ప్లాస్మా మళి వెయి ను ల ద్వారా హృదయాన్ని చేగొంటువి. కాని టిష్యూ లోకి ప్రవహించిన ప్లాస్మా అంతా కేపిలరీ లోకి తిరిగిరాదు.

పంటములో చూపించబడినట్లుగా ప్రతి టిష్యూలోను, జీవకణముల మధ్య ఖాళీ ప్రదేశములుంటువి. ఈ ఖాళీ ప్రదేశములలో టిష్యూ ప్లాస్మా అనే ద్రవపదార్థం ఉంటుంది. ఈ ద్రవపదార్థములో జీవకణములు మునిగి ఉంటవన్నమాట. ఈ ఖాళీ ప్రదేశములనుంచి సన్ననిలింపునాళములు బయలుదేరుతవి. వెయినులుగా కేచిన్న కాఖులు కలిసి పెద్ద కాఖులై పెద్దలింపునాళం ఏర్పడుతుంది. దీనినాళం, హృదయంలో ప్రవేశించే పెద్ద వెయినులో కంఠం సమీపంలో కలిస పోతుంది. ప్రతి లింపునాళము, తనగతిలో, చిక్కుడు గింజలవంటి గింజులలో ఒక ప్రక్కనుంచి ప్రవేశించి మరొక ప్రక్క నుంచి బయటికి పోతూ ఉంటుంది. ఈ చిక్కుడు గింజలవంటి నిర్మాణము లింపు గాండులు అంటారు. కేపిలరీ గోడ ఉలిపూర కొగితం గలది. అందులోనుంచి ప్లాస్మా,

టిష్యూ ప్లాస్మా

టిష్ఠాప్తాయుడలోకి, టిష్ఠాప్తాయుడ పాస్కాల్లోకి ప్రవహిస్తుంది. ఎప్పుడు పాస్కాల్ టిష్ఠాప్తాయుడలోకి పోనాలో, ఎప్పుడు టిష్ఠాప్తాయుడ కేపిలరీలోనికి రవాలో, మెదడు నిర్ణయిస్తుంది. ఆ నిర్ణయం ప్రకారం కేపిలరీ గోడలో రంధ్రములు చిన్నవి పెద్దవి అయి ఈ వినియోగము సాధ్యమాతున్నది. కేపిలరీ ఆరెరీకాళు చివర భాగమనీ, కేపిలరీ చివర భాగమే చిన్నది అయి ఆరంభమనీ ఇదివరకే తెలుసుకొన్నాము. టిష్ఠాప్తాయుడలో పోయిన పాస్కాల్ కోంతభాగము ధాతుదహనం వల్ల ఉచ్చించిన వస్తువులలో కొన్ని చిన్న కణుముల ద్వారా హృదయానికి పోతవి. కాని, టిష్ఠాప్తాయుడ జీవకణముల ప్రదేశముల నుండి లింఫాటిక్స్ అనే స్నైని నాళములు బయలుదేరి, ఒకదానితో ఒకటి కలిసి పెద్ద లింఫునాళములై కంఠ సమీపంలో పెద్ద కణుములలో కలిసిపోతవి. లింఫాటిక్స్ అన్న ద్రవపదార్థాన్ని లింఫు అంటారు. టిష్ఠాప్తాయుడ కన్నా లింఫు చిక్కగా ఉంటుంది. శరీరంలో రక్తం పుష్కలంగా ప్రవహించే లివరు, ఊపిరితిత్తి ఇటువంటి అవయవములలో లింఫాటిక్స్ తక్కువగా ఉంటవి. ఇతర ప్రదేశములలో ఎక్కువగా ఉంటవి. క్రిములు ఒక ప్రదేశంనుంచి మరొక ప్రదేశమునకు పోవడం ఎక్కువగా లింఫు నాళముల ద్వారా జరుగుతుంది. ఈ నాళములలో ఉన్న క్రిములను, హానికర పదార్థములను లింఫుగ్రాండులు, జలించి తమలో నిలుపుకొని పెక్కి పోనివ్వవు. అందుకే ఇన్ ఫ్లేం అయిన ప్రదేశానికి పరిసరములలో ఉండే లింఫుగ్రాండులు పెద్ద పాతవి, చేరిమీద గజిలేచినప్పుడు చుంకలోను, కాలిమీద తురుపు లేచినప్పుడు గజలలోను విళ్ళలు కట్టడానికి ఇదే కారణం. ఒక్కొక్కప్పుడు లింఫుగ్రాండులే ఇన్ ఫ్లేం అయి, నశించి చీమ వీర్పడవచ్చును.

శరీరభాగం ఇన్ ఫ్లేం కాగానే అక్కడ అయిదు మార్పులు జరుగుతవి.

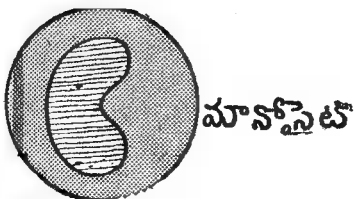
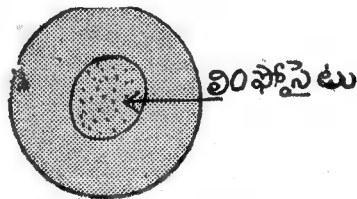
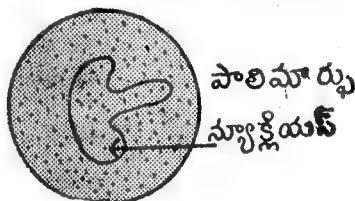
- (1) ఆ భాగం పెద్దది కావడం.
- (2) ఆ భాగంలో రక్తసాహం అధికమై అది ఎర్రబడడం.
- (3) ఆ ప్రదేశములో బాధ యేర్పడడం.
- (4) ఆ ప్రదేశంలో క్రిములనుండి యొచ్చే టాక్సినులు అనే వస్తువుల వల్ల శరీరధాతువులు రసాయనిక విచ్ఛేదముపొంది, అక్కడ వేడి యేర్పడి, ఆ భాగం వెచ్చబడడం; జ్వరం రావడం.
- (5) ఆ భాగం నిర్వహించే విధులకు అటంకం కలగడం. శరీరభాగం పెద్దదయినప్పుడల్లా ఇన్ ఫ్లేం అయిందనుకోవడం పొరపాటు. పుగురు కుట్టినప్పుడు, శరీరానికి పడని పదార్థములు తిన్నప్పుడు, నీగు గొప్పవప్పుడు, శరీరభాగములు పెద్దవి కావచ్చు ఈ భాగం

మనమూ-మనదేహస్థితి

ఇన్ ఫ్లేం అయింది అని నిర్ణయించడానికి సై లక్షణములలో మొదటి నాలుగై నా ఉండాలి.

రక్తంలో లూకోసైటులు అనే తెల్లని జీవకణములు ఉన్నవి అని ఇదివరకే చెప్పాను. ఇందులో చాలా రకములు ఉన్నవి. అంగులో పాలిమార్గు అనే లూకోసైట్ మంచి తర్ఫీగు పొందిన సైనికుడు వంటిది "పాలీ" అంటే అనేకమయిన "మార్పు" అంటే ఆకారంగలది; అని అరం. ఈ లూకోసైట్ తనంతటానే, తన శరీరం ఆకారమును వానపాములాగా మార్పుకుంటూ ఒక చోటినుంచి మరొక చోటికి పోగల శక్తి కలది. ఇంతేకాదు దీనిలో ఉండే న్యూక్లియస్ కూడా రెండు మూడు కొమ్ములు కలిగి ఉంటుంది. జీడిగింజ ఆకారంగల న్యూక్లియస్ కలిగిన లూకో

లూకోసైటులు

సైట్ ఉన్నది. గుండని ఆకారంగల న్యూక్లియస్ ఉన్న లూకోసైట్ ఉన్నది. వీటన్నింటిలోను, "సై" అంటే "పాజము" అంటే సైల్ లో ఉండే గుడ్డు-మురైలాగా నిర్మలంగా ఉంటుంది. కాని పాలిమార్గు ఇయోసిన్ సైట్ అనే లూకోసైట్ లో సైట్ పాసం కణములు, ఇవకలాగా వీడి వీడిగా పెద్దవిగా ఉంటవి. ఇయోసిన్ ఫిల్ న్యూక్లియస్ లో రెండు కొమ్ములు మాత్రమే ఉంటవి. కొన్ని పరిస్థితులలో ఇయోసిన్ ఫిల్ లూకోసైట్లు విపరీతంగా పెరిగి, అతి శీఘ్రంగా నశించి, అందులోనుంచి వచ్చే పదార్థములవల్ల క్యాన్సర్ కేం చెట్టి, స్వభవరం, జలుబు తిరుచు ఉబ్బడం వస్తవి. ఒక శరీర భాగంలో క్రిమి దోషం వీర్పడగానే ఆ ప్రదేశంలో రక్తసాహం అధికం అవుతుంది. రక్తంలో లూకోసైట్ల సంఖ్య అధికంగా పెరిగిపోతుంది. సాధారణంగా ఘన మిలిమీటరు పరిమాణం గల రక్తంలో 5000 నుంచి 10,000 దాకా లూకోసైట్లు ఉంటే క్రిమి దోషం వీర్పడవచ్చు 20,000 నుంచి 1,50,000 దాకా పెరిగిపోవచ్చును. ఇంగులో పాలిమార్గుల సంఖ్య అధికంగా ఉంటుంది. క్రిమిదోషం లేకుండానే లూకోసైట్ లో కొన్ని రకములు విపరీతంగా పెరగవచ్చును. సందర్భము వచ్చినప్పుడు ఆ విషయం చర్చిస్తాను.

ఈ పాలిమార్గు లూకోసైట్ కు క్రిములను సమీపించి వాటిని తమశరీరంలో చుట్టుముట్టి, దిగ్మింగి, జీర్ణం చేసుకునే శక్తి ఉన్నది. ఆ ఉద్యమంలో లూకోసైట్ వచ్చిపోవచ్చును. అంటే దేశ సంతక్షణక సైనికులు ఉన్నట్లే దేహమును క్రిముల ధాటి నుండి కాపాడడానికి లూకోసైట్లు ఉన్నవన్నమాట.

ఇక ఇన్ ఫ్లేం అయిన భాగంలో రక్త సాహం అధికం కాగానే కేపిలరీలు చిన్నవియ్యములు ఉబ్బిపోతవి. వాటి గోడలు చిట్టి. టిష్ఠాప్తాయుడ, లూకోసైట్లు ఎర్రరక్తకణములు విరివిగా ప్రవేశిస్తవి. క్రిములతోను క్రిములుతయారచేసే విష పదార్థములవల్ల నశించిన జీవాణువులతోను, క్రిములను దిగ్మింగి నశించిన, నశిస్తున్న లూకోసైట్లతోను, ఇక ఇన్ ఫ్లేం అయిన భాగం ఉబ్బిపోతుంది. అప్పుడు ఆ టిష్ఠాప్తాయుడ ఉన్న వరములమీద ఒత్తిడి వీర్పడి నొప్పి వీర్పడుతుంది. కొద్ది ప్రదేశం మాత్రమే ఇన్ ఫ్లేం అయినప్పుడు, అంగము తన ధర్మమును పూరిగా మనివేయదు. కాని ఇక ఇన్ ఫ్లేం తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు... శరీరాంగములు తమ విధ్యుక్తధర్మములను నిర్వర్తించలేవు. ఒకభాగం తన పని మనివేయగానే, దానిప్రభావము ఇతర భాగములమీద కూడా ప్రసరించుతుంది.

శరీరంలో టిష్ఠాప్తాయు క్రిమిదోషానికి గురి అయినప్పుడు, ఆ పరిస్థితిని "ఇన్ ఫ్లేక్షన్"

(Infection) అంటారు. అయితే ఇన్ ఫెక్షన్ ఏర్పడప్పుడల్లా లూకోసైట్లు వృద్ధి కావు. టైఫాయిడ్, ఇన్ ఫ్లయెంజా, మలే రిక్సావంటి కొన్ని పరిస్థితులలో లూకో సైట్లు ఉంచవలసిన సంఖ్య కన్న తగ్గిపోతవి. ఈ లూకోసైట్లు ముఖ్యంగా బొమికలలోపల ఉన్న మాంసం నుజ్జలలో తయారవుతవి. లింఫా సైట్లు లింఫుగ్రాండ్లలో ఉత్పత్తి అవుతవి. ఈ లూకోసైట్ల తగ్గదల, వాటి ఉత్పత్తి తగ్గినందు వల కౌవచ్చును. లేక అవి విపరీతంగా నశించినందువల కౌవచ్చును.

క్రిములు టాక్సినులు అనే విషపదార్థము లను ఉత్పత్తి చేస్తవి. టిఫ్యూలు ఇన్ ఫేషం కావడం ఈ టాక్సినులవలనే. ఈ టాక్సినులు విపరీతం అయినప్పుడు టైఫ్యూలో కొంత భాగం చచ్చిపోయి, అది కరిగిపోతుంది అలా కరిగిన భాగము, ఘనీభవించిన టిఫ్యూ ఫ్లూయిడ్ చచ్చిన లూకోసైట్లు, ఎర్ర రక్త కణములు, క్రిమిదోషములు, ఇవన్నీ కలిసి చీము అవుతుంది.

క్రిమిదోషం ఏర్పడగానే రక్తంలో లూకోసైట్లు వృద్ధి కావడమే కాదు. అగ్ని క్రిములను మాత్రమే మ్రింగివేయగల ప్రత్యేక కణములు రక్తంలో విరివిగా ఏర్పడతవి. వీటిని “గ్రాంటి-బాడీలు” అంటారు. ‘గ్రాంటి’ అంటే వ్యతిరేకమైన బాడీలు అంటే శరీరాలు అని అగ్నిముఠకొక్కప్పుడు జన్మతః ఈ యాంటిబాడీలు శరీరంలో ఉంటవి. అటువంటి వారికి కొన్ని వ్యాధులు రానేరావు. ఒక్కొక్కప్పుడు కృత్రిమంగా టీకాలవల ఈ యాంటిబాడీల సంఖ్యను దేహంలో అధికం చేయవచ్చును. అప్పుడు వ్యాధి రాకపోవడమో, వచ్చినా ప్రాణాపాయం కలిగించకుండా తేలికగా దాటిపోవడమో జరుగుతుంది. ఈ విషయం చాలా ముఖ్యమైనది. సందర్భం వచ్చినప్పుడు ఇంకా విపులంగా చర్చిస్తాను.

శరీర ద్రవీకరణలో, లూకోసైట్ల అధి కొత్తిత్తివల శరీరంలో యాంటిబాడీల ఉత్పత్తి, ఉనికివల్ల క్రిమిదోషం యేర్పడడం అతి క్షీణకాలంలోనే అవి అంతరించి టిఫ్యూలు తిరిగి పూర్వస్థితికి రాగలుగుతవి. కాని ఆరోగ్యనిరోధకశక్తియో, రోగసంహారక శక్తియో శరీరంలో లేనప్పుడూ, క్షీణించినప్పుడూ, టిఫ్యూలు పూరిగా తేరుకోవు. వాటిలో కొన్ని మార్పులు జరిగి ఇన్ ఫేషం మేషం రూపాంతరం పొంది మిగిలిపోతుంది. దాని ఉధృతం తగ్గి పోయినా పూరిగాపోదు. అప్పుడు కొన్ని దీర్ఘవ్యాధులు ఏర్పడతవి. అటువంటి పరిస్థితిలో టిఫ్యూలలో కొన్ని మార్పులు జరిగి ఆ ఇన్ ఫేషం మేషం ఒకచోటనే పరిమితమై విస్తరించడానికి వీలులేకుండా ఉంచడానికి శరీరరక్షణవిధానం ప్రయత్నిస్తుంది.

టిఫ్యూ ఇన్ ఫేషం కాగానే ఆ భాగం ఉబ్బుతుంది అని తెలుసుకున్నాము. ఈ అధిక ద్రవములన్నీ ఏమవుతవి? కొంత నెయినుల ద్వారా రక్తప్రవాహంలోకి పోతుంది. కాని క్రిములు ఇతర విషపదార్థములు, లింఫా సైట్లలోకి పోతవి. వాటి దారితో వున్న లింఫు గ్రాండులు వలల లాగా ఆ క్రిములను పట్టి పైకి పో నివ్వక, తమలోనే ఉంచు కొంటవి. అందువల వాటి శరీరం పెద్దదౌతుంది. అంతకు ముందు చిన్నవిగా ఉన్న గ్రంధులు పెద్దవై శరీరో పరిభాగంలో చేతికి తెలుస్తవి. ఒక్కొక్కప్పుడు వాటిలో కూడా ఇన్ ఫేషం మేషం ఏర్పడి బాధ కలుగుతుంది. కొన్ని పరిస్థితులలో వాటిలోనూ చీము ఏర్పడుతుంది శరీరంలో ఒకచోట చీము ఏర్పడితే ఆ చీము గూడును “ఎబ్జెస్” అంటారు. ఇన్ ఫేషం మేషంవల ఈ ఏర్పడే లక్షణములు అల్లా ఏర్పడిన టిఫ్యూనుబట్టి ఏర్పడతవి.

శరీరాంతరాళములను అంటే మూడు రకముల పొరలు ఉన్నవి. అవి (1) శ్వాస కోశము, శీర్షకోశము, గర్భాశయము, మూత్రాశయము మొదలయిన అంగములను క్రమ్మి ఉన్న మ్యూకస్ మెంబ్రేను. (2) వృద్ధ యమును ఊపిరితిత్తులను, అబ్డోమెంట్ లోపలి భాగమును మెదడును చుట్ట ఉన్న సీరస్ మెంబ్రేనులు. (3) కళ్ళలోపల భాగమును కప్పి ఉన్న నైసోవియల్ మెంబ్రేనులు. ఇందులో మ్యూకస్ మెంబ్రేను, మ్యూసిక్ అనే జిగురువంటి పదార్థమును సృష్టిస్తుంది.

సీరస్ మెంబ్రేను సీరమ్ అనే గంజివంటి పదార్థమును సృష్టిస్తుంది. నైసోవియల్ మెంబ్రేను నైసోవియల్ ఫ్లూయిడ్ అనే మానవంటి పదార్థమును సృష్టిస్తుంది. ముక్కులో ఉండే మ్యూకస్ మెంబ్రేను ఇన్ ఫేషం అయితే జలుబు చేసింది అంటాము. ఊపిరితిత్తు నొప్పి వచ్చినప్పుడు ముందు పట్టుకొని తీర వాత ఊపిరితిత్తుల పొరలలో నీరు చేరుతుంది. కంటిలో ఉన్న మ్యూకస్ మెంబ్రేను ఇన్ ఫేషం అయినప్పుడు వుసికడుతుంది. పంటి చుట్టూ వున్న చీనశ్చ వాచినప్పుడు నెత్తుగు కారితవి. అది ముదిరి పయోరియా అయితే దుర్గంధముతో కూడుకున్న చీము వస్తుంది. పంటికి వచ్చే పయోరియా అయినా కంటికి వచ్చే కంజెక్టివైటిస్ అయినా, కడుపులో యేర్పడే గాస్ట్రైటిస్ అయినా ఇన్ ఫేషం మేషం యొక్క రకములే. ఏ టిఫ్యూలలో ఇన్ ఫేషం మేషం ఏర్పడడం జరిగే కార్యక్రమం ఒకటే. ఆ కార్యక్రమం అర్థం చేసుకుని ఆయా అవయవముల ధర్మములను తెలుసుకుంటే అవి ఇన్ ఫేషం అయినప్పుడు ఏం జరిగేదీ, ఏం చేయవలసిందీ సకారణంగా ఎవరికి వాటి నిర్ణయించుకోవచ్చు. ఇన్ ఫేషం మేషం అతి ముఖ్యమైనా సాధారణమైన అయిన కారణం ఇన్ ఫేషం అంటే క్రిములు టిఫ్యూలలో ప్రవేశించడము-చాలా ముఖ్యమైంది. ఇదే అనేక జ్వరములకు కారణము. ఆ విషయం ప్రత్యేకంగా సందర్భం వచ్చినప్పుడు చర్చిస్తాను. ★

హనీతాలాపకం

విద్యార్థిని - గృహిణి

విద్యార్థి దశలోని స్వేచ్ఛాజీవితాన్ని గార్హస్థ్యంలో ప్రవేశించిన గాని ప్రశంసించలేము. వివిధ మైన బాధలు లేకుండా బోయిగా కాలం గడచిపోతుంది విద్యార్థి దశలో. 'ఈరోజు ఈ పని చెయ్యలేకపో' అని కారాలు మీరియాలు మారేవారండరు. ఆ రోజుల్లో మనల్ని చూస్తే ప్రతివారూ గౌరవిస్తారు.

'అబ్బ! దాన్ని చదువుకోనివ్వవే. దాని కొండుకు పనులు చెప్పావు. నీవు చేసికోలేవా? పనిమనిషి లేదా?' అంటూ కూతుర్ని సబార్లు చేస్తాడు తండ్రి.

'అది కాదండీ! యీదొచ్చిన పిల్ల ఇంటి పనులు నేర్చుకోకపోతే ఎలాగ. 'శేపు' = చేసుకోన్నవాడు అమ్మాయిని కూచోపెట్టి అన్ని పనులు తనే చేస్తాడా?' అని తన్ను తాను సమర్థించుకోబోతుంది తల్లి.

'పనులు నేర్చుకునే రోజులు ముందున్నవిలే. దాన్ని చదువుకోసీ. ఇక ఎప్పుడూ దానికి పనులు చెప్పకు' అని కాసిస్తాడు ఆయన. ఇక చూసుకో నాతథాకాఅన్నట్లు బోజు పెట్టి తల్లివైపు ఒక చూపు విసురుతుంది ఆ అమ్మాయి.

ఈ విధంగా తల్లిదండ్రుల చాటున గారాబంగా పెరుగుతుంది భావిజీవితంలోని ఒక ఇంటి కోడలు.

అమ్మాయి బి. ఏ. పూర్తిచేసేసరికి పండొమ్మిది నిండి యిరవై ఏండ్లూ వస్తాయ్. నాన్నా ఎం. ఏ. లో చేరుతా నంటుంది కూతురు. వద్దు లేవమ్మా ఈ చదువు చాలు. నీవు యం. ఏ. చదివితే యం. ఏ. చదివిన ధర్మి కావాలంటావు. ఒకవేళ నీవు బి. ఏ. చదివినవాణి చేసుకుంటానన్నా ఎవడూ చేసికోడు. ■ పైన వచ్చే కష్టాలు పసిదానివి నీకేం తెలుస్తాయి, అంటూ ఆమె శరద్రువుకు ఫుల్ స్టాప్ పెడతాడు ఆమె తండ్రి.

ఈదొచ్చిన పిల్ల యింట్లో వుంటే ఇంకేముంది. అందరి కండ్లూ ఆ యింటిమీదనే. మరి యీ వెధవ ముండలు, పెద్దనాపసానులు

—మీరి క్రిటిసిస్మస్ వినడము ఎవరివల్లా కాదు.

'అయ్యోయ్యో! ఈదొచ్చిన పిల్ల ఆ పరాయి మగవాడితో ఎనిమిదా కిచికేచలు, పక పకలానూ. మా కాలంలో మేము ఎరుగ మమ్మా. నా చిన్న కొడుకు పుట్టేవరకు కూడ నాకు మా ఆయన తో మాట్లాడాలంటే అదేదోగా ఉండేది. కాలమమ్మా కాలం. ఏం చేసాం?'

[అంటే ■ ఆవకాశం తమకు లేకుండా పోయిందే. ఇప్పుడు పిల్ల అనుభవిస్తున్నా రేమో అని అనూయ.]

'అనా. నాకు తెలియక అడుగుతాగాని వాండ్ల నాయన కూడా అట్లా చూస్తూ ఊరు కంటాడేం?'

నీ తారామమృ

'ఆ. తగలబడనీ. ఎవరెట్లా పోతే మన కొండుకు? సాగదీసుకుంటుంది మరొక నాప సాని. ■ మాటలోనే వుంది ఎక్కడలేని ఈసు!

ఇవన్నీ విని తల బట్టకట్టి కూతురికి మను ములు వెతుకుతాడు - తుదకు ఎవడికోయిచ్చి ఆ మూడు ముళ్ళూ పడాయనిపిస్తాడు - ఇంతలో తన భారం తీరిందని సంతసిస్తాడు - తండ్రి.

వరుణ్ణి ఏరుకోవడం ■ నేది వధువుమీద కూడా ఆధారపడి ఉంటుంది. పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్ల కొందరు తమకు బోతుగ యిష్టంలేనివాణ్ణి కూడ చేసికొనవలసి వస్తుంది. వారి గార్హస్థ్యజీవితం ఎలా ఉంటుందో ఊహించవచ్చు. ఏమంత కష్టం కాదు.

పెండికుమారుని గుణగణాలు ఆ పిల్ల తండ్రికి మటుకు ఎలా తెలుస్తవి? పిల్లవాడు మంచివాడు, (కాస్సేటిలోనే ఆయన కెలా తెలుస్తుందో) చక్కనివాడు, ఒక్కడు, ఆస్తి పరుడు, బుద్ధిమంతుడు (ఇది ఆయన ఎద్యు

కేషనల్ క్వాలిఫికేషన్ నుంచి డిగ్రీ వ చేయ బడుతుంది, అని అనుకొని ఉన్నవి, లేనివి కొన్ని (ను)గుణాలనే అతనికి కల్పించి పిల్ల నిచ్చి పెండి చేస్తాడు.

అటువారికి, ఇటువారికి ముచ్చటలూ, మురిపాలూ అంటూ కొన్నాళ్ళు వేడుకలు జరుగుతాయి. "వివరమోయ్ వియ్యపరాలా మా కోడల్ని పేం తీసుకొని పోతాం" అంటుంది ■ పిల్ల అత్త కోభనం అయిన మర్నాడే.

'పూలలో పెట్టి పెంచుకున్నా మమ్మా నిన్ను. పుట్టినంటికి మెట్టినంటికి పేరులేవాలి. మరి ఇకఉంటానమ్మా. మమ్మలనందరినీ విడిచి ఒక్కదానివి ఎట్లావుంటావో ఏమో? అంటూ గాద్దిక స్వరంతో వీడ్కోలు చెప్తుంది తల్లి.

నాటితో ■ యువతికి గార్హస్థ్య జీవితం ఆరంభమవుతుంది. అందరూ కోతే. ఎవరితో మాట్లాడితే ఏమి తిప్పు వస్తుందోనన్న భయం ఆమెను బాధిస్తుంది.

కోడలు ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే పని మనిషిని బర్రర్స్ చేసుంది అత్త. కొత్తలో మొదటి రెండు రోజులూ అత్తెగారే 'కాఫీ కూడా అందిస్తుంది కోడలికి. ఆలవాటు ప్రకారం 7 గంటలకు నిద్రమంచం నుండి లేసుంది బద్దకంగా ఆ యింటి కొత్తకోడలు.

'ఏవిటమ్మా యీ విడ్డూరం? సగం పొద్దు ఎక్కెవరకూ నిద్ర లేవకుండాడము? ఎక్కడి పని అక్కడ విడుసున్నది—మంచి పెంపక మే. మా ఖర్చుకొద్దీ దొరికొచ్చు. నేను నాడికి అవుతే చెప్పా. చదువుకన్న పిల్లలు పని పాటా చెయ్యరురా అని. బి నా ఈ కొంపలో నా మాటకు విలువేమున్నది? . ' అంటూ అప్రోతరం జపిస్తుంది అత్తెగారు. తన తప్ప తెలుసుకొని గ బ గ బ పనిలో నిమగ్నం లవుతుంది కోడలు. ఇంటిపనులు ఎన్నడైనా చేస్తేగా యిప్పుడు చెయ్యగలగ టానికి. ఏ పని చేసే నా అవకాశం గ నే ఉంటుంది. ప్రతి చిన్నదానికీ సరియైన మోతాదులోనే చీవాట్లు అందుతూ ఉంటాయి.

'దీని దుంపతెగ! ఇన్నాళ్ళూ మెత్త మెత్తగాఉన్న ఈ అత్తెముండ కొరకరాని కొయ్యగా తయారైందో అని విచారిస్తుంది ఈ విద్యవతి. తిన్నగా పనులుచెయ్యడం

నేర్చుకుంటుంది. కొడలిపై తనకు ఏర్పడ్డ తొలి అభిప్రాయం ఆవిధంగా ఉండిపోయి అవకాశ మొచ్చినప్పుడల్లా ఆమెను ఏడిపించాలన్న దురుద్దేశం కలుగుతుంది అతిగారికి.

ఇంటిపనంతాచేసి భోజనం దగ్గరకు వచ్చేసరికి ఏ చింతకాయపచ్చడో, గొడుకారమా కళకళలాడుతూ కంచంలో చేరిఉంటుంది. గారాబంగా పెరిగిన ఆమెకు అనుపాకాన్ని చూచేసరికి దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంటుంది. అతిసు ఎక్కడికన్నా పొనిచ్చి సావకాశంగా ఏడ్చి ఏడ్చి అలసి పాలసి నిద్రపోతుంది.

అతి రాకాసి ఏనాధర సరముడైతే ఈ కపాలు ఆమెకు లెక్కలోకి రావు. భర్త ఆ ఆమ్మచేరి కీలుబొమ్మ అయితే ఇక చూచుకోండి, ఆమె ఆ యింటో సరకాన్ని అనుభవిస్తుంది. కొడుకూ, కొడలు ఒక చోట ఉంటే చూచి హింసలేని తల్లులు చాలా మంది ఉన్నారు.

ఈ మధ్యనే జరిగిన ఒక పెండ్లి ఉదాహరణంగా చెప్పాను. నా స్నేహితురాలాకామె కొత్తగా కాపురానికి వెళింది. ఆమె కాపురానికి వెళ్లేవరకూ, వారిమీద వీరికి, వీరిమీద వారికి ప్రేమగనే ఉన్నది.

ఆమె ఆ తల్లిదండ్రులకు ఒక్కలే (పెంపుడు) కూతురు. ఎంతో గారాబంగా పెరిగింది. ఆమెను ఒక ఇంజనీరుకు ఇచ్చి వివాహం చేశారు. సంబంధం కూడ ఏమంత కొత్తది కాదు. ఆమెకు ఇంటిపనులుకూడ బాగానే చేతనను. అతిగయ్యాలి. ఒకరోజున 'ఈ పచ్చడి కూడు ఎటు తినను? అన్నదట అతిగారితో. ఇంకేముంది. రెండురోజులు బోతుగ అన్నం లేకుండా మాడ్చింది ఆ అతి. ఆ విషయం భర్తతో చెప్పితే మాఇంట్లో ఉండదలచుకొంటే మా అమ్మ మాట జవదాటకూడదు, అన్నాడట.

తల్లిని గౌరవించవలసినదే. ఆమె పూజనీయయే. కాని, గౌరవించడానికేనా ఒక వాడు ఉంటుంది. కొడుకు తనమాట కాదనడు అనేది ఆమెకు నిజంగా గర్వకారణమే అవుతుంది. ఆమెకూడ అ అవకాశాన్ని దుర్వినియోగం చేసికోకూడదు. వాడు మీరినపుడు - ఆమీరినది ఎవరె నా సరే వారు దండ్రులు - తల్లికదా అని కొంపకు నిష్ఠ పెడుతుంటే చూస్తూ ఉండుకుంటే కొడుకు ఎటూంటినాడె వుంటాడు? అతను కలకలే అయినా ఉత్త Muff అని చెప్పలేవు. లొక జ్ఞానానికి, చదువుకు ఏలాటి సంబంధమా

లేను. పరిస్థితులను అరం చేసికొనడం. అనేది చాల కొద్దిమందికిమాత్రమే సాధ్యము. చదువు కొన్నవారిందరికీ వీలగుననుకొనడం చాల పొరపాటు.

దాంపత్య జీవితం పూలపాన్సుగ ఉండాలి అంటే తల్లికి భార్యకు మధ్య ఏలాటి పొరపాట్లు రాకుండా చూడాలి తెలివైన భర్త.

నేటి అతిసు నాటికొడలే కనుక వాడు అవును ఎంత కష్టపడాగో వారి కొడలు కూడా అలాగే కష్టపడాలని వారి ఆశయం. కొడుకు ఎంత మొత్తుకున్నా కొడల్ని కష్టపెట్టడం మానదు ఆ అతి. ఈ విధంగా సరకాన్ని అనుభవించే కొడలికి ఎప్పుడెప్పుడు పుట్టింటికి పోదామా అని అనిపిస్తుంది. రాను రాను తన జీవిత భాగస్వామి అయిన భర్తపై కూడ ఈర్ష్య, ద్వేషం జనిస్తాయి.

ఆమె అంతగా కష్టపడేటపుడు భర్త అనునయంగా మాట్లాడితే ఆమెకు తన గుండెల మీది భారం అంతా తీరినట్లుంటుంది. అతిని మీద గౌరవం, ప్రేమ కలుగుతాయి. ఆమెకు అతిడు చాల సన్నిహితుడౌతాడు. ఆ యింటిలో ఆమె అనుభవిస్తున్న ఒంటరితనం పారిపోతుంది. అతిగారి గోల ఉన్నా ఆమెకు అయిల్లు స్వర్గంగానే ఉంటుంది. ★

పెసరపూర్ణముతో బొబ్బట్టు

కొవలసిన వస్తువులు:—

పెసరపప్పు (పొట్టులేనిది) ఒక శేరు.

మొదాపిండి, ఒక శేరు.

పంచదార ఒకపీశ (శేరుంపావు)

కొంచము ఎలకులు.

ఒక పచ్చికొబ్బరిచిప్ప.

సాధారణముగా బొబ్బట్టు రెండు విధములుగా చేస్తారు. ఒకటి పెసరపూర్ణము, రెండు పెసరపూర్ణము. ఈ పెసరపూర్ణముతో బొబ్బట్టు ఎక్కువగా తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో చేస్తారు.

చేయువిధానము:— మొదట మొదాపిండిని శుభ్రముగా జలించుకొని ఉంచుకోవాలి. పెసరపప్పునుకూడ శుభ్రముగా బాగుచేసుకొని ఉంచుకోవాలి. బొబ్బట్టు చేసుకునేందుకు రెండుగంటలు ముందుగానే మొదాపిండిలో కొంచము ఉప్పువేసి నీళ్ళతో మరిగట్టిగానూ కాకుండా, మరి అంత పల్చగానుకాకుండా ముద్దమందిరిగా అయేలాను కలుపుకొని ఉంచుకోవాలి. ఈపిండి ఎంతనానితే బొబ్బట్టు అంత బాగా వసాయి.

తరువాత పచ్చికొబ్బరిచిప్ప తురుముకొని కొంచము నెయ్యివేసి, ఎర్రగా వేయించుకొని ఉంచుకోవాలి. ఎలకులు మెత్తిగా నూరుకొని ఉంచుకోవాలి. పొయ్యిమీద దళసరి, వికాలమయిన గిన్నెతో నీళ్ళు ఎక్కువగా ఉండేలాగున ఎసరు పెట్టవలెను. నీళ్ళు ఎక్కువగా లేకపోయినా, లేక గిన్నె దళసరిలేకపోయిన పప్పు మాడి పోతుంది. నీళ్ళు బాగా మరిగితే పెసరపప్పు ఎసరులో పోసి బాగా అయిదు, లేక ఆరుపాంసులు వచ్చాక అంటే పెసరపప్పు కొంచము పలుకుగా ఉండగానే నీళ్ళు శుభ్రముగా వార్చవలెను. ఇక్కడ కొంచెము శ్రద్ధచూపాలి, ఎందుకంటే ఏమాత్రము అశ్రద్ధచేసినా మొత్తమంతా పాడైపోతుంది. కనుక బద్ధకొంచెము ఎక్కువ ఉడుకువచ్చినా, లేక కొంచెము తిక్కువవచ్చినా కూడా బొబ్బట్టుసరిగారావు. కనుక సమమైనపాళ్ళను చూసుకొని మనము నీళ్ళు వార్చుకోవాలి. నీళ్ళు వార్చాక ఆగిన్ని సన్నని సెగమీద పొయ్యిమీద వుంచవలయును. ఎందుకంటే గిన్నెలో కొంచెము కూడా నీళ్ళు ఉండకూడదు. నీళ్ళు బాగా యింకిన తరువాత పొయ్యిమీదనుండి గిన్నె

దించి గరిటతో బాగా కుమ్మరి. అంటే విడవిడలాడుతూ ముద్దమందిరిగా అయిపోవాలి. అప్పుడు ఒక పెడల్పాటి యిత్తి లేక స్టీలు పళ్ళెములోకి ఈ ఉడికిన పిండిని తీసి బాగా ఆరనియాలి. కొంచెముకూడా తడిలేకుండా ఆరనతరువాత పంచదార, ఎలకుల పొడి, కొబ్బరికోగు ఇవన్నీ, ఆపిండిలోవేసి బాగా కలపాలి. అప్పుడు ముద్దలాగ పూర్ణము అవుతుంది. పెసరపప్పు కొంచము చిమిడినా, లేక తడి ఆరకుండా పంచదార పోసినా, పూర్ణము పాకములాగ అవుతుంది.

వి. సుగుణ

తరువాత మొదాపిండిలో కొంచము నూని వేసి బాగా కలపాలి. కలపిన తరువాత మొదాపిండిని ఉసిరికాయలంత సెజాలో ఉండలుచేసుకొని ఉంచుకోవాలి. తరువాత పూర్ణమునుకూడ నిమ్మకాయలంత సెజాలో ఉండలు చేసుకోవాలి. మొదాపిండి ఉండలు ఎప్పటిఉండ అప్పుడు చేసుకుంటేనే బాగా

ఉంటుంది. మొదాపిండి ఉండని అరచేతిలో అరచేయికన్నా కొంచము చిన్నవిగా అప్పుడముమాదిరిగా కుడిచేతితోచేసి, అంటే చేతిమీదే చేయాలి, తరువాత పూర్ణపుండని ఈ అప్పుడమునకు మధ్యలో పెట్టి పూర్ణము చుట్టూరూ మూసేలాగున, మొదాపిండితో మూయాలి. అలా మూసినఉండని ఒక అరిటాకుకి నూని రాసుకొని ఉంచుకొని, ఆకుమీద ఈ ఉండని ఉంచి, దగ్గర ఒక గిన్నెలో నూని పోసుకొని ఉంచుకొని, చెయ్యి ఆ నూనెలో ముంచుకొని అంటే చేతికి పిండి అంటుకోకుండా ఉండదానికి ఆకుమీద ఆ ఉండని గుండముగా అప్పుడముమాదిరిగా వత్తుకొని ఉంచుకోవాలి. తరువాత బొబ్బట్టు పొయ్యిమీద కంటే కుంపటిమీదనైతే సన్నని సెగమీద బాగా కాలి ఎర్రగా ఉంటాయి కనుక ఈ అప్పుడము వత్తుకొనేందుకు ముందుగానే కుంపటిమీద పెసము బాగా కాలేలాగున ఉంచవలెను. పెసము కాలినతరువాత వంకాయ ముచికతోనో, లేక అరటికాయ ముచికతోనో పెసముమీద నూని రాసి, ఈ వత్తి ఉంచుకున్న అప్పుడమును పెసముమీద వేయాలి. ఎలావేయాలంటే, ఆకును, అంటే ఈ అప్పుడము వత్తి ఉంచుకున్న ఆకును పెసముమీద బోర్లావేయాలి. అంటే మొదట పెసము, పెసముపైన అప్పుడము, దానిపైన ఆకు వస్తాయన్నమాట. బొబ్బట్టు చితికి పోకుండా పై ఆకును మెల్లగా పైకితీసి వేయవలెను. అప్పుడు రెండుప్రక్కలా ఎర్రగా వేగినతరువాత తీసి విడిగా ఆరినతరువాత, అంటే వేడిగాఉండగా ఒకదానికి ఒకటి అంటుకుంటే చిరిగి పోతాయి. బొత్తుగా పెట్టుకోవాలి. నూనిపెసముమీద మొదట ఒకసారిమాత్రమే అంటే ఒక్కొక్క బొబ్బట్టుకి ఒక్కొక్కసారిమాత్రమే పెసముమీద నూనిరాయాలి. అంటేగాని ఎక్కువ నూని వేయకూడదు. ఒక వేళ పిండి పల్చన అయితే ఒక శుభ్రమైన తెల్లనిగుడ్డమీద ఈ పూర్ణాన్ని బాగా పల్చగా గుడ్డమీద పర్చి కొంచముసేపు ఆరనిచ్చిన కొంచము గట్టిపడుతుంది. ఒకపూర్ణము విషయములో తప్ప మిగతా విధానము మామూలు బొబ్బట్టుచేసే విధానములాగానే చేయాలి. ఇవి ఒకసారి అంటే యింకోసారి తినినాని ఉంటుంది. కమ్మటి నెయ్యి వేసుకుని అంటే వాటిరుచి వేరేచెప్పాలా? కనుక ఒకసారి చేసుకుని, తినిమాడండి.

స ర శ స ల హా!

అరువు అడగరానంటే కరువు చాటుకోరాదు. ఇంటికరువు పరాయికంటికి పోరాదు. అదీ పరువుకు లోపమే. అరువుతోనూ అడగలేక కరువుచూల చెప్పకున్నట్లు భావిస్తారు సాటివారు.

ఇంటిగుట్టు లంకకుచేటు. గుట్టు, గుంభనలేని సంసారం నడిపిధిలో భాగోతం. నిండుతనంలోనే నీటు, స్వీటు రెండూ ఉన్నాయి. మనస్సులో మరిగేది హాలాహలమైనా, జరిగేది కోలాహలమైనా ముఖం చిరునవ్వులే విరుబూసి, హాయినే ఆకట్టుకోవాలి. ఇవి నిత్య జీవితంలో ఆడదానికి యెంతో అవసరం! పక్కయింటి పిన్ని పక్కలో పిన్నినుకొనకూడదనుకున్నా, నట్టింటి గుట్టు రట్టుకొరదన్నా, పరువు బజారుకు పోరాదన్నా ఆడది నోటిని కట్టుకోవాలి.

అతిసన్నిహితులూ, ఆవులూ అలాగే ఉండి మిమ్మల్ని గౌరవించాలంటే ఒకరిగుట్టు అడ్డకండి. మీగుట్టు చెప్పకండి.

వనితా వాణి

కమల లక్ష్మిగారు వ్రాసిన ఆడపెత్తనం అను వ్యాసం కోచినీకుం గా ఉన్నది మరీ మాకు తెలిసిన ఒక కుటుంబమున్నది. అంటూ వివరించిన విషయం ఘోరంగా ఉన్నది. నిజంగా భారత పతీత్వం ఇంతగా దిగజారి పోలేదు. ఇకమిడట పొదుకూడా. ఎంత అఫీ సరు భార్య అయినా ధనిక స్త్రీ అయినా దాసీల చేత వంట చేయించుకుని తన దర్పం చూపుతుందిగాని భర్త చేతనే వంట చేయించుకుని దౌర్భాగ్యురాలు ఉండదు. భారత ఘృమిలో అసలు ఉండదు. మాచిరాజు రాజేశ్వరమ్మ (అలూరుపాడు)

అభివందనాలు

26-10-60 వారపు పత్రికలో కుమారి పులిపాక అంజనాదేవిగారి “పాసిక్ పేపర్ లో హేండ్ బాగ్” చాలా బాగున్నది. నేను అందులో కొంత మార్పు చేసి కుటాను. చిక్కుగా కుదిరింది. తాడు అలడం కొంచెం శ్రమతో కూడినపని. కానీ ఓపికతో అలాను. ఇలాంటి నేతిపనులను ఆంధ్రపత్రిక ద్వారా తెల్పిన ఎంతో బాగుండును. అంజనాదేవి గారికి మీ (మా) పత్రిక ద్వారా నాన్నదయ పూర్వక అభినందనలు తెలుపుచున్నాను. ఎస్. ఎం. లక్ష్మి (విల్లివాక్కం)

డి. వికలాక్షిరావుగారు వ్రాసిన చిన్ని పాపలకు ఊలు డ్రెస్సులు, మాసి బోసి అలి నాను. బాగానే వచ్చింది. వికలాక్షిరావు గారు! చిన్నదిగా వచ్చింది. మీరు ఏడాది వయసు పాపలకు సరిపోతాయన్నారు. అది మాసంపిలలకు సరిపోయినట్లు ఉన్నది మీరు వ్రాసినట్లే అల్లి నాను. ఎందువల్లనో దయచేసి తెల్పదరని ఆశిస్తున్నాను. పెట్టర్ న్నడికైన్ తెలియజేయవలెను.

చందూరి సుగుణ (హైదరాబాద్)

చాలా దినాలుగా, పేసిక్ పేపరుతో హేండ్ బాగ్ ని చేయాలనుకుంటూ, చేసే విధానం సరిగ్గా తెలియక ఊరుకున్నాను. కానీ 26-10-60 తేదీ పత్రిక వనితాలోకంలో ఇచ్చిన హేండ్ బాగ్ చూచి అల్లి నాను. చాలా బాగా కుదిరింది. పులిపాక అంజనాదేవిగారికి నా “థాంక్స్” పత్రికాముఖంగా అందచేస్తున్నాను.

ఎం. ఎస్. దేవి (కలకత్తా)

ఇదో కథ :

“ఆడపెత్తనం - అఘాయిత్యం” వ్యాసం చదువుతుంటే నవ్వాగలేదు ... అటువంటి భార్యారత్నాలు మనకు అక్కడక్కడాకని పిన్నానే ఉంటారు. మాకు తెలిసిన ఓ వంట

గురించి చెబుతాను.

ఆమెగార్కి వంట చేయుట చేతకాదు. ఆయనే చేసుంటారు. ఆయన ఎక్కడికైనా క్యాంపు కల్గినప్పుడు ఏ ఛెండు ఇంటి దగ్గరో ఆమెగార్కి భోజనం ఏర్పాటు చేసి (హోటల్ భోజనం సరిపడదనో ఏమోమరీ) మరీ వెళుతుంటారు. ఎవరికైనా కొన్ని కొన్ని వాడులనే ఉంటాయి. అవి పాటిస్తూ స్వంతకాలం వారు సహజగౌరవానికి దూరం కారు. కాని వాటి నతిక్రమించి ప్రవర్తించి అర్థంలేని అధికారాలను చలాయించటం అసభ్యకరంగానూ, జాగుప్సాకరంగానూ ఉంటుంది.

కుమారి ఆచంట కృష్ణనేణి (పేరవరం)

9-11-60 వ తేదీన వెలువడిన సంచిక లో కమల లక్ష్మి విరచితులుగు “ఆడపెత్తనం - అఘాయిత్యం” అను వ్యాసము చాలా బాగుందని చెప్పడానికి సంతసించుచున్నాను. ఈ నవీన కాలములో ఆడపెత్తనం ఎక్కువై పోయిందనడంలో సందేహం లేదు. కానీ దానికిని హద్దుపడ్డు ఉండవలెను. పై వ్యాసం ద్వారా కమల లక్ష్మిగారు చాల విషయాలను వెల్లడించారు. ఈ విధంగానే సోదరి మణులు ఇటువంటి వ్యాసములు ఎక్కువగా వ్రాసి స్త్రీ జాతికి వోడ్పడతారని ఆశిస్తూ, పై వ్యాసం వ్రాసిన కుమారి లేక శ్రీమతి కమల లక్ష్మిగారికి మీ పత్రిక ద్వారా మృదయపూర్వక అభినందనలందజేయుచున్నాను. పెల్లం సరోజానాయుడు (మద్రాసు)

మీ (మా) ఆంధ్రపత్రిక చాలా బాగుం

తేజులు కాతు డిజైను

Suhasini R.J.V.

—సుహాసిని (రాజమండ్రి)

టున్నది. ఎక్కువగా 'డిజేను' బాగుంటున్నాయి. ఆ డిజేను మీ ప్రితికు పంపి అవకాశం ముగవారికూడా ఉన్నదా..? ఒక్క స్త్రీలకేనా?

కొండపల్లి బ్రహ్మానందం (సాలూరు)
ననితాలోకం స్త్రీలకే అవకాశం ఇస్తుంది.

* సీతమ్మ కథ - నాకథ *

మా అభిమాన ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక యందు ప్రచురించబడు వ్యాసములలో ఈ వారపత్రిక యందు ప్రచురించబడిన "సీతమ్మ కథ - నాకథ" అను వ్యాసము చాల బాగా ఉన్నది. వ్యాసం తెలి ఒక క్రొత్తపంథాలో నడిపించిరి ఇటువంటి వ్యాసములతో పత్రిక అభివృద్ధి పొందవలెనని ఆశించుచున్నాను. రచయిత్రీ నా ధన్యవాదములు.

కట్లా కృష్ణకుమారి (తిరువూరు)

వనితావాణి

వరుసలూ . నెరసులూ

నిత్యజీవితంలో కనబడుతున్న అమృత లక్ష్మల నిజస్వరూపాలు నందూరి రాజ్య లక్ష్మీగారు 'వరుసలూ-నెరసులూ' అన్న వ్యాసంలో చక్కగా వివరించారు. అందరూ అలాంటివారే ననుకోవటం ఎంత పొరపాటో అందరూ అలాంటివారు కొరనుకోవటం కూడా అంతే పొరపాటు. ఇరుగు పొరుగు అమృతలక్ష్మలలో మంచివారూ ఉన్నారు; చెడ్డవారూ ఉన్నారు. ఎటొచ్చి మంచి వాళ్ళి సంగతి స్వల్పంగా ఉన్నది. ఆంధ్ర పత్రిక ద్వారా చక్కని వ్యాసాన్ని అందించిన రాజ్యలక్ష్మీగారికి అభినందనాలు.

క. లలితాదత్తు, (అప్పికట్ల)

అజీర్త బాధను మీ వ్యాపారానికి అడ్డు రానియ్యకండి

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్
బోజనానంతరం అజీర్తాన్ని నివారించి
కలిగే కడుపు నొప్పిని
పూర్తిగా పోగొడుతుంది

కడుపులో మంటవట్టించే అప్లములనుంచి రక్షించి కడుపు నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తగ్గిస్తుంది ప్రపంచ మంతటా 11 ఏకలక్షల డాక్టర్లు విపరీతము చేస్తున్నారు

ఏల్లంక. ఏల్లం కడుపువొప్పంతుకూడా హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ దివ్యంగా పనిచేస్తుంది.

అజీర్త విరేచనాంకు వల్లమందు కలపిన హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ వాడండి.

ఎ. జి. హ్యాలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

86/A, నైనియప్పనాయక్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-9

ఉమ ఉవాచ

మీ సలహాలు నిజానికి చాలా బావుంటున్నాయి. కానీ చదివేటప్పుడుండే సరదా తీరా ఆచరణకు ఉపక్రమించేసరికి నీరసించి పోతున్నది. ఆచరించాలన్న కోరిక కొస్తామంటువడే పోతున్నది. ఆ సేకంగా ఎదురవుతున్న సమస్యలను ఎదుర్కొనటం చాలా కష్టమనిపించుచున్నది. మీ వ్యూస్ టూ మోడరన్ గా ఉన్నాయి. నున ప్రస్తుత సాంఘిక పరిస్థితులు మారనిదే మీ సలహాలకు ఎంతమాత్రమూ విలువ ఉండదు.

నున ప్రస్తుత సాంఘిక పరిస్థితులలో అనేక అవకతవక లున్నాయి. ఈ లోస్వలను ఒక్కొక్కటిగా పైకివీటి చూపవచ్చును. చక్కటి విమర్శతో కూడిన ఏ కథానికా రూపకం గానో ఈ లోపాలను చిత్రించవచ్చును. ప్రపంచజ్ఞానం కల మీవంటి విద్యావంతులు ఈ పనిని నిర్విఘ్నంగా నిర్వహించగలరు. కనుక ఇహముందు ఆంధ్రపత్రికముఖంగా పై చెప్పబడినటువంటి కథానికలు మా పాఠకలోకానికి అందజేయగలరని ఆశిస్తాను.

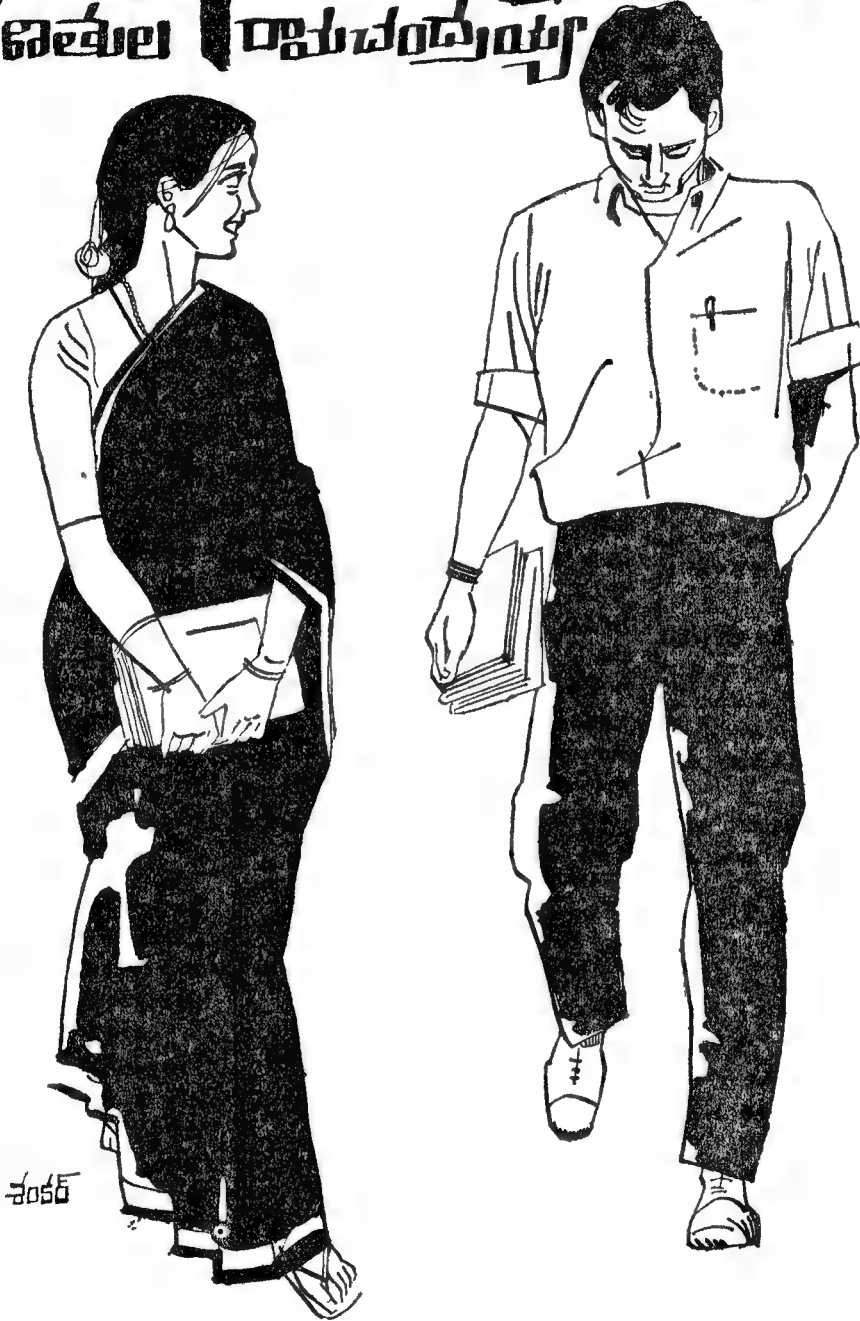
వామోద్ ఉమ (నర్సిపల్లం)

* * *
పి. సుచరిత్రగారు నాటి అ తిలు, నేటి కోడళ్ళు అని వ్రాసిన అంశములు యేమాత్రము యదార్థములు కావు. పూర్వకాలములో అ తిలు కోడళ్ళను చాల హింసపెట్టేవారని వివేకిడి. ఈ కోజులలో అలాటి అ తిలు లేరనే నా ఉద్దేశ్యము. ఒక వేళ అలాటి అ తిలు ఉన్నప్పటికీ కొడుకులు భార్యలనే వెనకేసుకొచ్చి తల్లితో పోట్లాడేవారు యెందరులేరు? రచయిత్రీగారు కొడుకు కోడలు బాగుంటే సహించలేనని అ తిలు ఉన్నారని వ్రాసినారు. తల్లి నవమాసములు మోసి బిడ్డను కని ఆ బిడ్డను అల్లారుముద్దుగా పెంచి పెద్ద చేసి ఆ మెకున్న దాంట్లోనే చదువు సంస్కలు చెప్పించి వానినో, ఇంటివాని చేసికొడుకు వల కోడలివల తాను ముసలితనములో సుఖ పడెదామని ఎన్నో కలలు కంటుందికాని కొడుకుమాత్రం పెళ్ళి కానంతవరకు తల్లి యడ యెంతో ప్రేమగావున్న వాడు భార్యలాగానే తల్లి విదా ప్రేమ అంతా పోయిభార్య చేతులో కీలుబొమ్మ అవుతున్నాడు. భార్య ఏది చెబుతే అది పని ఆ తల్లిని ఎన్నో హింసలు పెట్టిన కొడుకులను మనము చూస్తూనే ఉన్నాము. అలాంటప్పుడు ఆ తల్లి బాధ పడుతుంది గాని, కొడుకు, కోడలు బాగా ఉంటే సహించలేరనటం యెంత మాత్రము నిజము కాదు. కోజులు మారాయి అ తిలు కోడళ్ళ వుతున్నారు. కోడళ్ళే అ తిల వుతున్నారు.

ఎస్. కమల (బందరు) ★

మనమల్ల మనమల్ల

పరిశీలన రామచంద్రయ్య

(గత సంచిక తరువాయి)

బ్రెలు చేయకునేటప్పటికి ఎనిమిదయింది. గుర్తమ్మ ఎక్కడో పురాణం విసేందుకు వెళ్లింది. దంపతు లిసరూ నిద్రపోతుంటేగా, పదింటికి వచ్చి తలుపు తట్టాడు కాంతారావు.

రమణకు మెలకువ వచ్చింది. అతడు హేమను నిద్రలేపి, తను మల్లి నిద్రలో

పడ్డాడు. అప్పటికిగాని గురు రా లేదు హేమకు, అన్నయ్య సినిమాకు వెళ్లిన సంగతి. కంటి నిండా పట్టిన నిద్రపాడైంది. ఛీ! తుణుంసేపు తన ప్రాణం హాయిగా వుండ నిచ్చేట్టు లేదు ..

తలుపు తట్టడం ఆపి, “చెల్లాయ్, చెల్లాయ్” అంటున్నాడు కాంతారావు.

“ఏం రోగం, చెల్లాయికి!” అని గోణు

మక్కుంటూ వెళ్లి తలుపు తీసింది. ఇవా గంట సేపు జూయనకు వడ్డిస్తూ జాగరణ చెయ్యాలి గావును !

కాంతారావు చెప్పాడు—సినిమా యేం బాగులేకుంటుంది. పూర్తవక ముందే లేచి వెళ్లారే. అనూరాధా వాళ్ళ ఇంటి కెళ్లితే, వాళ్ళంతా అక్కడే భోంచేయమని బలవంతం చేశారట.

వరే కానిమర్రిని అక్కడే భోంచేసి వచ్చాడట.

చురక తిన్నట్లుగా వుంది హేమకు. ఒక ఊణం క్రిందట ఈయనకు వడించాలేమోనని విసుక్కున్న మనస్సు, అతడు అనూరాధ యింటో భోంచేసి రావటాన్ని హరించలేక పోయింది. ఎందుకని హరించలేదు? దీనికి నికరమైన సమాధానం ఆమె దగరలేదు. తన స్వంతమైన వసువును ఇంకో పరియి వ్యక్తి బలవంతాన లాక్కోబోతున్నట్లుగా వుంది. ఈకోశే అనూరాధ యింటో తని రావలసిన అగత్యమేమిటి? పొద్దుపోయి నే అన్నం పెట్టరనా? అసలే పడుతున్న ఊభ చాలక, ఇదొక పేరా తనకు?

“చాలా మంచి పని చేశావు!” అంది, అన్నయ్యకు సమాధానంగా. ఇంతకు ముందు ఆమెలో అకారణంగా జనించిన విసుగును, ఇప్పటి పలువిధాల భావనలన్నీ కలిసి అర్థవంతం చేశాయి.

ఈకోశ ఈయనకు అనూరాధ ఎక్కువైందన్నమాట!

కాంతారావు మేడమిదికి వెళ్లిపోయాడు. హేమ తలుపు వేసి వచ్చి పడుకుంది. చాలా సేపటి దాకా నిద్రపట్టలేదు... ఆలోచనలు. మర్నాడు పొద్దున కాంతారావు అన్నాడు:

“రాత్రి చాలా మంచు కురిసింది చెలాయ్! ఒళ్ళంతా గడ్డకట్టుకుపోయి చాలా బాధపడ్డాననుకో! రస్తి కూడా తీసుకోలేదయ్యో... నిద్రలో వుంటారని మిమ్మల్ని లేపలేదు. చలి భరించలేక కాసేపు బెడ్డు కప్పుకు పడుకున్నాను.”

“ఆ మాత్రం కాసి కావలసిందే,” అనుకుంది హేమ, రాత్రి సంగతి మనసులో వుంచుకుని.

3

గోజులు దొర్లుతున్నాయి.

ఆకోశ మొదలు కాంతారావే నిత్యమూ మార్చెట్టుకు వెళుతున్నాడు. ఓ గోజు వారాయానం వెళ్ళిరమ్మంటే, “ఆ డ్యూటీ బావది. నే నెండుకు వెళ్ళాలి?” అని మొండికేళాడువాడు.

మునుపటిలా అనూరాధ రావటంలేదు. మరీ బోధిగా మానేసే బావుండదని, వారం వదికోజులకోమాట వచ్చి పది నిమిషాల పాటు కూచుని వెళుతోంది. తరచుగా కాంతారావే వారింటికి వెళ్ళొస్తుంటాడు.

వూరినంత కాంతారావు తొండి నెలసరి సామానంతా నెలతప్పకుండా ఆకుటుంబానికంతా సరిపడేట్లు పంపుతున్నాడు. పంపినప్పుడెలా జాబులు రాస్తున్నాడు. ఓమాగు జాబులో—అది అల్లుడికి రాసింది—దానో, తన ప్రాణానికి ప్రాణమైన ఏకైక పుత్రుడి యోగక్షేమాల్నిగురించి అడిగా

మ ను ఘ లూ- మ న సు లూ

దాయన. “వాడు తి వెర్రినాగమ్మ; వాణ్ని ప్రేమతో చూచుకోవలసిందని రాశాడు. ఆయన దాన్ని ఏ పుణ్యేంతో రాశాడో ఎవరికీ తెలియగాని, దాన్ని చదివి రమణ కోప్పడ్డాడు.

“మేమేం వాళ్ళ బ్యాపిచేత గడ్డపార పనులేమి చేయించటం లేదే! ఆయన ఎందుకిలారాయారీ? వాళ్ళంతా కుకుమారమైన మనుషులైనప్పుడు వాళ్ళ బ్యాపిని మాలంటి బీదవాళ్ళింటో వుంచటం దేనికంటే?” అంటూ నిష్కారపడ్డాడు రమణ.

అది విన్న హేమమనస్సు చివుక్కుమంది.

నిజానికి రమణ అలా నిష్కారపడటంలో అర్థంలేదు. మామగారు రాసిన యాదాలా పుట్ట మాటలకు ఆవిధమయిన వ్యాఖ్యానం చెయ్యవలసిన అవసరమూలేదు. ఈ నిష్కారానికి వెనక దాగివున్న మనస్తత్వాన్నీ గురించి ఆలోచించితే, కాంతారావు తమ యింట్లో వుండటం రమణకు సుతరాయువులం లేదేమో ననిపిస్తుంది. ఈవిషయాన్ని అందరికీన్నా ముందు అర్థంచేసుకున్న వ్యక్తి అనూరాధ. అందుకే ఆమె ఒకటికి రెండు సార్లు అతణ్ని మావన ప్రాయంగా హెచ్చరిస్తూ వచ్చింది. కాని దాన్ని వెంటనే

గ్రహించేపాటి విచక్షణా, నైతికతూ కాంతారావులో లేవు.

కోపంలో రమణ నాలుగుకోజుల పాటు బావమరిదితో మాటాడలేదు. ప్రతిదీ మనసులో పెట్టుకు సాధించే తత్వం రమణది. కాంతారావు అలాకాదు. మనసులో వున్న ఏమాట అయినా అప్పటికప్పుడు బయటికి కక్కి వేయవలసిందే. కడుపులో పెట్టుకు పిసుక్కు చావటం అతడికి గిట్టదు. అందుకే, బావగారి ‘ముసుగులో గుడ్డలాట’ వ్యవహారాన్ని భరించలేక, చెల్లెల్ని అడిగాడు.

“ఎందుకో యీ ముగ్ధ బావ చాలా ముభావంగా వుంటున్నాడు చెలాయ్!...”

హేమ మాటాడలేదు. ‘అయితే యే’ మన్నట్లు చూచింది.

“కోరణం నీకు తెలుసేమోనని...”

“తెలిదు.”

బావసంగతి సరేసరి, చెలాయ్ కూడా ఇలా ముక్తపరిగా మాటాడుతోందేమిటి?—దుర్బరంగా వుంది కాంతారావుకు. ఈ దుర్బర సీతికి కారణంఏమిటో అతడు తెలుసుకోలేక. ఈ ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు ‘అంతా మనవాళ్ళే’ నన్న భావంతో వున్నాడుగదా తాను! ఇప్పుడిదేమిటి? వీళ్ళంతా తనని కేటాయించేస్తున్నారా?... తనేం చేశాడని?

అసలు సంగతేమిటో వెలుగులోకి తెచ్చి మనసును శాంతిపరచుకుండా మనుకుని, హేమను అడిగాడు.

“నామీదేమన్నా కోపంగా వుందా చెలాయ్?” ఇంతకన్నా కున్నీతంగా ఎదుటి వాళ్ళ మనస్సుకు బాధకలకుండా వుండేట్లు ఎలా అడిగాలో కాంతారావుకు తెలియలేదు. అతిసున్నితమయిన మనస్సుగల కాంతారావు జీవితంలో కాస్తంత కఠినంగా ఏదీ కనిపించినా చాలా బాధపడతాడు. అలాగే ఇతరుకూడా బాధపడతారేమోనని, వాళ్ళకా బాధ కలగకుండా వుండేట్లు చూచేందుకు అనవసరమయిన యాతనా పడతాడు.

“ఎవరికీ కోపం?”

అహ... నీగాని, బావకుగాని...” హేమ ఎక్కడ నొచ్చుకుపోతుందోనని జంకుతూ అన్నాడు. కాని ఆ జంకునంతా పటాపంచలు చేస్తూ, తానలా నొచ్చుకునే మనిషి ఎంత మాత్రం కాదని నిరూపించుకుంటూ, హేమ నాలుగు మాటలూ అనేసింది.

“నాకెందుకూ కోపం? తిన్నది అర్కనా?... ”

ఆయనకుమాత్రం కోపం ఉనికి? వేళకీ నాలుగుమెతుకులు గతికి ఆఫీసుకు పోయ్యే మొహానికి కోపం చేసుకునే ప్రజ్ఞ కూడానా? ... మర్రిలూ వున్న వీలేనీవీ కల్పించుకుని మాటాడితే బాగుండు దన్నయ్యా! అసలే నేను ఊభపడుతున్నాను. దీనికితోడు నిన్ను మేమంతా ఏదో రంపపుకోత పెడు

ప్రయాణికుడు - (రైలు బండిలో పోలీసుతో) నాపెట్టె పోయిందండీ.

పోలీసు - ఎటువంటి పెట్టెండీ.

ప్రయా - పసుపురంగుది.

పో - ఆనవాలు ఏమైనా చెప్పగలరా?

ప్రయా - పెట్టెమీద చార్ మినార్ బొమ్మ ఉంది.

పో - పెట్టెలో ఏమున్నాయండీ.

ప్రయా - నాలుగు చార్ మినార్ సిగరెట్లండీ.

—పి. త్రినాథ్ (తాడేపల్లిగూడెం)

కున్నాను నీ అందరూ అనుకోవాలనా నీ వుద్దేశం? "

మాటలు ఈ టెలా తగిలాయి కాంతా రావుకు. ఇలాంటి మాటల్ని ఆశించివున్నా అతడంత బాధపడేవాడు కాదు. ఇక్కడ తనకూ పేళ్లకూ మధ్య గీతంందుకు గీయబడిన వివరించి, మనసుకు నేడదీర్చే మాటలు చెప్పి, చెల్లాయి తనవేపు మాట్లాడుతుంది ను కున్నాడు. ఆ కేసేల మట్లం చేసి గుండెల్ని కోతపెట్టింది చెల్లాయి.

అతడిమొహం కండగడలే అయింది. దైన్యం మూర్ఛివించినట్లుగా అక్కడ నుంచి మెల్లగా లేచి వెళ్ళాడు. చెల్లాయి కేమీ జవాబు చెప్పలేదు. మనోవ్యభ మరంత దుర్భరమయింది. చిన్నతనంలో ఎకోదరుల అనుబంధాలను సుదృఢంగా ముడి దిగించే చెల్లాయిలా లేదప్పుడు హేమ. రక్త బంధాలన్నీ తెంపేసుకుని దూరంగా జరగ ముట్టుంది.

మరికాస్తేపు అక్కడేవుంటే ఇంకెన్ని కరోరభాషణలు వివరాలి వసుందో నని, అక్కణ్ణుంచి కదిలాడు. అనూరాధ ఇంటికి వెళ్లి ఆగాడు.

కారేజీ టెమయినందు వల్ల, ముసాబే పుస్తకాలు సద్దుకుంటోంది అనూరాధ. కాంతారావును చూడగానే కొంచెం ఆశ్చర్యపడ్డది.

అంతకు ముందుగోజే, కారేజీలో అటా మిక్ ఎవరి మీద అనూరాధ రాసిన వ్యాసానికి సజ్జప్తయింప వచ్చింది ఈ సంగతి కాంతారావుకు చెప్పి, కంప్యూటర్లను అందుకోవాలని నిన్నట్లుంచి తహకీహ పడు తున్నది. అలాంటది, ఇప్పుడే తీరులో కాంతారావును మానేసరికి ఆ ఉత్సాహ మంత అణగారి పోయింది ఆమెలో.

"ఇకేమిటి? ఈ పూట యూనివర్సిటీకి రారా?" అంది

వస్తానన్నట్లు తలపాడు. అతడి వివక్ష వదనాన్ని చూసి, ఏదో అవాంఛనీయ సంఘటన జరిగివుండాలని వూహించింది అనూరాధ.

"మరి టైమైంది గదా!... భోంచేశారా?"

"ఇంకా లేదు."

"అయితే లేవండి, ఇక్కడే భోంచేద్దుగాని."

"అహ. అక్కరేదు."

"ఘరవారేదు. మాయింట్లో అన్నం ఇంకా చలారిపోలేదు లెండి. నే నింతకు ముందే భోంచేశాను. లేవండి. స్నానంచేశారా?"

"ఉహా."

ఇక్కడే చేదురుగాని మీరిప్పుడింటికి వెళ్లి రావాలంటే గంటకూడా వ్యవధి లేదు. లేవండి. టవల్నూ, సబ్బూ ఇస్తాను."

అక్కరేంటూ లేచాడు. 'ఇప్పుడే వస్తాను, ఓ అరగంట వెయిట్ చేయ్య' మని

అనూరాధకు చెప్పి ఇంటి మొహం పట్టాడు. అనూరాధ ఎంత వేపు చెప్పినా వినిపించుకో లేదు. ఇప్పుడిక్కడ అన్నంతంటే చెల్లాయి కోపంతో భగ్గుమంటుంది. మండే నిష్కమిడ నెయ్యిపాయ్యం అతడికివ్వం లేదు.

ఇంటికి వెళ్లి, స్నానంచేసి భోజనాని కూచున్నాడు. ఇంట్లో వాతావరణ మంతా చాలా నిశ్శబ్దంగా వుంది. గుర్రమ్మ కూడా చాలా మానంగా వడించింది. అతడికి అన్నం సరిగా సయించలేదు. హృదయంలో కలత—మెత్తటి పూలమీద మదగజాల పాద ఘట్టనలు.

భోజనం పూరించే పుస్తకాలు తీసుకొని బయల్దేరాడు. అనూరాధ వాళ్ళ ఇంటిదగ్గర కొచ్చేసరికి, అక్కడ గుమ్మంలో అనూరాధ ఎదురుచూస్తావుంది. అతణి చూడగానే వాచి చూచుకుంటూ, "అమ్మయ్య, బలికిం చారు. జట్కా చేయించుకొడదాం రండి త్వరగా—" అంది అతడు వద్దన్నాడు. గుండెలు బరువుగా వున్నయి. నడిస్తే ఆ బరువు కాస్త తగ్గుతుందేమనని ఆశ. అనూరాధ ఎదురుచెప్పలేదు.

నడక పొగించారు. దారిలో అతడన్నాడు.

"మా హేమకు కోప్పడటమయితే తెలుసు గాని, ఎదుటి వాళ్ళను అర్థంచేసుకోడం తెలీదు."

ఈమాటల వెనక వున్న అనుభవాలను లీలగా వూహించుకుంటోంది అనూరాధ. అతడిపట్ల అద్దరి భావమేదో పొంగుకు వచ్చింది.

"చాలా కష్టపడి ఆ మాత్రం కనుక్కున్నాడు లెండి—ఈ నాటికి" అంది.

ఆ అర్థంచేసుకోలేని వాళ్ళ పట్ల కాంతారావు చూపుతున్న మెతకదనాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఈ మాటలన్నది అనూరాధ. అయితే అతడు మాత్రం, తన స్నేహితురాలి మీద నేరాకోపణ జరగటం ఇష్టం లేక అనూరాధ అలా మాట్లాడుతున్నదనుకున్నాడు. మళ్ళీ మాట్లాడలేదు. అనూరాధ కూడా కోపం వస్తుందనీ, ఆవిడ మనసుకు తను గాయం కలిగించినవాడవుతాడనీ.

4

ఒక ఇంగ్లీషు సామెత చెప్పినట్లుగా, కాలం అన్ని గాయాలనూ మాస్తేస్తుంది. కాంతారావు హృదయానికి తగిలిన ఘాతం పెద్దది. కాని నాలుగుదురోజుల్లో దాన్ని చాలా వరకు మరచిపోయి మామూలుమనిషే నాడు. గతంలోని చేదును ఎక్కువకాలం మనసులో వుంచుకోవాలన్నా అతడికి కష్టంగానే వుంటుంది.

హేమకూడా బాధపడుతోంది, ఆనాడం కటువుగా మాట్లాడినందుకు. హేమలో దుడుకుతనం పాలు ఎక్కువ. మనసు మెత నిది. ఒక్కకొడుకూ ఒక్కకుమరూ కావ

చిత్రకారుడు: చెరుకూరి గురవయ్యనాయుడు (పాకాల)

టంవల అన్నా చెల్లెళ్ళందరూ పుట్టిభూమిపై పడవట్టుంచి కలవారితో ఎత్తుబిడ్డలుగా అతిగారాబంగా పెరిగారు. ఆ గారాబం హేమలో మంకుతనం పెంచింది. ఈనాడూ కూడా ఆమంకుతనం పోలేదు. అయితే గియితే ఆమంకుతనంచిన తనంలోలాగా కాకుండా యిప్పుడు ఆనవసరకొపం, చిరాకు, ఉక్రోషం మొదలైనవూపాలో బహిర్గత మవుతుంటుంది. ఆక్షణం దాటిపోయి, ఆ కోవద్రవం అవిగ్న పోయినప్పుడు తిరిగి మనసులో మిగిలేది ఆత్మీయతా పశ్చాత్తాపాల మిత్రమకజాలు.

దీనికితోడు ఓసంఘటన జరిగింది. ఒక రాత్రి హేమకేదోపీడ కలవచ్చింది, అన్నయ్య మీద. అతడిపట్ల కటువుగా ప్రవరించిన సందర్భాలన్నీ ఆనమయంలో మనస్సులో మెదిలి దుఃఖం పొంగుకొచ్చింది... అన్నయ్య! పసిపాపలాంటి అన్నయ్య! యీ ప్రపంచ మంతా పణంగా యిచ్చినా మళ్ళీ తన అన్నయ్యను సంపాదించుకోగలదా? దుఃఖం ఆగక పైకి పెద్దగా విజ్ఞేసింది. అప్పుడూ మెలకువొచ్చింది. చూస్తే ఎదురుగా రమణ—ముఖంలో ముఖంపెట్టి ఆదుర్దాగా ఏంజరిగిందని అడుగుతున్నాడు. ఆయన్ను తలనిమిరి ధైర్యం చెప్పింది. మంచంపక్క అన్నయ్య భయంతో రెండుచేతుల్లోనూ ముఖం కప్పకు నిలబడివున్నాడు! ఆచేతులు రెండూ చేతు లోకి తీసుకుని గుండెల కదుముకోవాలనిపించింది. మళ్ళీ ఎందుకో అలా చెయ్యలేదు.

కాంతారావు యాంత్రికంగా యూనివర్సిటీకి వెదుతూ వస్తున్నాడు ఇదివరకులా గతాభిలాషుని మాట్లాడుతూ కాకుండా యిప్పుడు కొంచెం ముభావంగా వుండటం అలవాటు చేసుకున్నాడు కేరీరానికి ఏభాగా

(53-వ పేజీ చూడండి)

ఒక అడవిలో నొక యేనుగు చచ్చి పడియుండెను. ఒకనక్క దానిని జూచి తనకు కొన్ని వారముల వటకు ఆహారము దొరకెనుగాదా యని సంతోషించెను.

అది దగ్గటకు బోయి తన వండ్లతో ఏనుగు చర్మము చీల్చుటకు యత్నించెను. కాని, చర్మము గట్టిదగుటచే దాని ప్రయత్నము

వ్యర్థమయ్యెను.

ఇంతలో ఒక సింహమచ్చటికి

బంగారు శ్రీనాథ సుధాకరబాబు

వచ్చుచుండెను. జంబుకము దాని కెదురుగపోయి “ప్రభూ! మీకొకటై ఎదురుచూచుచున్నాను. ఏనుగు

మాంసము దొటకుట యదృష్టము గదా!” అనెను. దానికి మృగరాజు, “ఛీ, ఎంగిలి కూడు నే నెన్నడును తినను. నేను చంపిన జంతువును నేను తినదనేగాని చచ్చిన దానిని నే నెన్నడును ముట్టను” అని వలుకుచు వెడలి పోయెను.

కొంత సేపటికి ఒక పులి ఆదారిన వచ్చుచుండెను. నక్కదానిని చూచి “ఓహో, ఇది నీచపు మృగము. ఇది ఏనుగును తినుటయే గాక, నన్ను కూడా తినును” అనుకొనుచు దాని కెదురేగెను. పులిని జూచి నక్క, “ఓ! పులితేడా! ఇటు రాకుము. మృగ రాజు ఏనుగు నొకదానిని జంపి నన్ను కావలిపెట్టి స్నానము చేయుటకై వెళ్ళినాడు. త్వరలో రాగలడు. నిన్ను జూచినచో నిన్ను కూడ

చంపివేయ" నని తెడరించెను.
వ్యాఘ్రము నక్కమూటలు నమ్మి
కాలికి బుద్ధిచెప్పెను.

ఏమృత నొక చిటుతపులి ఆ నక్క "మృగరాజా!
వైపునకు వచ్చెను. నక్క ఎదురేగి, మృగరాజువచ్చుచున్నా
"ఓ వన్నెలమొకమా! ఇచ్చట నొక డడిగో" అని కేలు
సింహము ఏనుగును చంపి వడవైచి వేయజేయెను. పాత
నది. నీవు చాలా ఆకలిగొన్నవాని ముచిటుతపులి భయపడి
వలె నున్నావు. సింహము వచ్చు పారిపోయినది. నీక్క ఏను
వలకు మాంసము భక్షింపుము. నేను
సింహము జాడ తెల్పెదనులే అప్పుడు
నీవు పారిపోవచ్చును," అనెను.

ఆ చిటుత పులి నక్క వాక్య
ములకు లోబడినది. ఏనుగు చర్మ
మును తన వాడి గోళతోను, పండ్ల
తోను చీల్చివైచి మాంసము తినుట
కారంభింపజేయెను. అది కూచి

గుమాంసమును కొన్ని వారములు
సంతోషముతో భక్షించెను.

నక్క తన బుద్ధి బలముచేత తన
కోరిక నెరవేర్చుకున్నది. బుద్ధిబల
ముతో ఎంతటి కార్యము నైననూ
సాధింపవచ్చును. అందుకే పెద్దలు
దేహబలముకంటె బుద్ధిబలము గొప్ప
దని నుడివిరి. ★

హరి వంశము

వృతగోపైః కతివయైః
 జలదేవ జనార్దనా
 రంగం వివశతూ రాజన్
 గజదంత వరాయుధేః
 మల్లానాం అశనిః
 నృపాం సరవరః
 శ్రీదాం స్మరః
 మూర్తిమాన్ గోపానాం స్వజనః
 అసతాంక్షి తిమజాం శాస్త్రా
 స్వప్రీతోశ్చికుః
 మృత్యుర్వృజవతేః
 విరాట్ అవిమషాం
 తత్త్వం పరం యోగినాం
 వృష్టినాం పరదేవతేతి విదితో
 రంగం గతస్సాగ్రజః

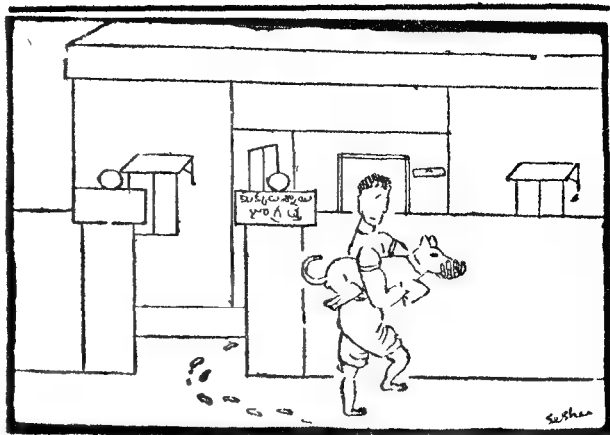
—భాగవతం.

మదాస్యగనులిప్తాంసులు, హ సిదంతవరాయుధులు, రామకృష్ణులు, గర్వలీలావలోకనులై, మృగమధ్యంలో ప్రవేశింపమని సంహారముగా, కంససమాజవాటంలో ప్రవేశించారు. వారిని చూడగా రంగం అంతా సంకులతరంగకల్లోలితమైన సముద్రాన్ని పోలి జయ జయనినాడ సంకులతరంగములను అయిపోయింది. కంసునకు భయము, భయముతోపాటు కోపము, రెండును కలాయ అతడు ఆవస్థను అన్నదమృల నిద్దరను చూచినాడు. అతనిదృష్టి అందులో నల్లనివానిపై నిల్చింది. కువలయాపీడయొక్క కొమ్మల పోటుల వల కలిగి ర కం దాని మధ్యకుతులతో యెరసి, కన్నురికొమ్మితోకొత్తొకరి చుట్టికొలిలితమై అతని భుజములను అలంకరించి వుంది. అంసవ్యస్తమై వున్న కరినాధునియొక్క దంతం, కాలాభతిటసమై వున్న దుర్భి కోత్యంతకృతువును పోలి తనకు భయంగా కన్పిస్తున్నది. ఆ వస్తువు వాడు కృష్ణుడే అయివుంటాడు. వాడు నీలనీరదసభాంసుడు. పుండరీకాక్షుడు. ప్రజ్వలజ్వలనార్కవిభాసిమూర్తి. విక్రమ వ్యాప్తభువ నుడు. అతి రౌద్ర ప్రకృతుడై రంగంలో ప్రవేశిస్తున్నాడు. పూర్వ జాడు ముందుగా కువలయాపీడన కృష్ణుడు రంగంలో ప్రవేశిస్తున్నాడు. మారుతావలీతాంబరంగా, గజదంతకృత్వోలేఖంగా, కువలయాపీడ గండగంధిని సుతమైన మదంచేత, రుధిరంచేత బాహువులు లీలములు కొగా, తత్పరిలి పభాగములు లీలాకృతాంగదముల ధైఖరిని వహించగా, సింహమువలె వలమానుడు, మేఘమువలె వ్యూహమానుడు, బాహుశబ్దప్రవహములచేత వసుంధరను చలింపజేస్తున్నవాడు, దంతిదంతోద్యోతాయుధుడు, శ్రీకృష్ణుడు కంసునకు సాక్షి, మృత్యువును పోలి కన్పించినాడు. ఆ కృష్ణుణ్ణి, కంసుడు, మధురేశ్వరుడు, భృశాయ ప్రముఖుడై, మానముఖుడై, సరోముడై, చూచినాడు. కృష్ణుడు ఇంకా ఎట్లా వున్నాడు? ఈ కృష్ణుడు

శశిమధునుడు. వాని భుజములపై ఆసక్తమైవున్న గజదంతం శుభిమై ప్రకాశిస్తున్నది. ఆదంతంతో, ఆ కృష్ణుడు, చంద్రాద్ధింబ సంసక్తమైన గిరిశిఖరాన్ని పోలి కన్పిస్తున్నాడు. రంగంలో అంతా ఆ రామకృష్ణుల వంశ చూచినారు. ముల్లులు అతనిని చూచినారు. వారికి అతడు అశినిని పోలి కన్పించినాడు సర్వ ప్రాకృతజనులు అతణ్ణి చూచినారు. వారికి అతడు సరవరుడై, పురుషోత్తముడై కన్పించినాడు. పురస్త్రీలు అతనిని చూచినారు. వారికి అతడు మనస్థమనస్థుడై కన్పించినాడు. పరమమాధుని అతణ్ణి చూచారు. వారికి ఆయన పరమవికటుడై, బీభత్సయొక్క మూర్తియై కన్పించినాడు. రాజులు అతణ్ణి చూచినారు. వారికి అతడు శాస్త్రవోలై కన్పించినాడు. గోపకులు అతణ్ణి చూచినారు. వారికి ఆయన హాస్యంగా కులజుడై వోచినాడు తల్లిదండ్రులు అతణ్ణి చూచుకున్నారు. వారికి అతడు పుత్రుడై కన్పించినాడు. బంధువులు అతణ్ణి చూచినారు వారికి అతడు ప్రేమభాసిలుతున్న వేలుపై కన్పించినాడు. రౌద్రాద్భుతశృంగారహాస్యవీరదయోధి యానక బీభత్సశాంతప్రేమభ కిరసాలు వికమూర్తియై శ్రీకృష్ణదేవుడు సాగ్రజుడై, రంగంలో ప్రవేశించగా అంతా అద్భుతాకాంతులై పోయినారు. ఇతడా కృష్ణుడు? ఇతడా రాముడు? వీరా రామ కృష్ణులు? వీరా వాసుదేవులు? సర్వప్రేక్షకజనం దృష్టి అప్పుడు దేవత వసుదేవులమీదకు పోయింది. ఆ దేవత ఆ పుత్రుణ్ణి చూచుకొని చన్నులు చేపునకురాగా సర్వాంగ పులకిత శరీరయై, ఆనందబాష్ప ప్రసన్నేత్రయై, మూర్తిమన్మాతృదేవతయై వారికి కన్పించింది. ఆ వసుదేవుడు ఎప్పుడూ నిలిచుండే. అతని కన్నులూ ఇప్పుడు ఆనంద లేజస్సంపద సందీపి వహిస్తున్నది. ఆ కుల్లు ఇప్పుడు రంగగతులై విచిత్రవేషాభరణ సంగంబరులు, ఉత్తమ వేషధారులైన నటులను పోలి, నిర్భీకులై, ప్రేక్షకమహాజనం కన్నులముందు, ప్రకాశించారు. మంచనీతులైన వాగరరాష్ట్రకులైన నృపులు వారిని చూడగా, ప్రహరీవేగోత్కలితేక్షణాసమలై పోయినారు. ఆ అన్నదమృలను ఎంతగా దర్శించినా, వారికి తృప్తి కల్గడంలేదు. మహాభుజులు, వస్త్రమాల్యమణిదీప విభూషణ ధారులు, ధీరులు, సర్వలోక కుభాకరులు, మహాకారులు, మానవ మానసి మనోహరులు, గోపకుమారులు, రంగభూతల విహారులు, మహావీరులు, వారిని చూచి, చూచి, తనివిని తుదముట్ట పొందగాలేక, రంగసమహాజనం ఊక్తిరి విక్కిరై పోతున్నది. కన్నులతో వారి అందాన్ని త్రాగుతున్నట్లు చూస్తూ, జిహ్వలతో అంటి చూసున్న విధంగా నృచేస్తూ, వాసలతో వారివపుష్పారభాన్ని ఆఘ్రాణిస్తున్నట్లు నిస్వసిస్తూ, బాహువులతో పరిరంభింపడుతున్నట్లు అత్యున్నతినీ చూపుతూ, ప్రేక్షక మహాజనం తదాత్మ బుద్ధిని భజిస్తున్నది. అంతలో అంధకుడు తన సానంలో లేచి నిలబడి సామాజకులకు వారిని పరిచయంచేస్తున్నవాడు పోలె, జయజయ నినాదగడితంగా రామకృష్ణులను సుతించాడు. “జయ! పూతనాప్రాణ హంతరి అని అతడు అనగా, అప్రయత్నంగా సర్వసమాజవాటము జయ జయ నినాదాన్ని చేసింది. ‘జయ! శకటాసురభంజన! జయ జయ! జయకొలియఫణి మహాఘోషారంగ తాండవకేళిరా! పరాత్పరా! జయజయ! జయగోవర్ధనోద్ధరణ! జయజయ! జయ అరిష్టాదిప్త! జయ

మరలత శివశరణ

జయ! జయశ్రీకాం! జయజయ! జయకులయూపీడ నిర్మల! జయ
జయ! జయసంకర్షణానుజ! జయజయ! ప్రభు! వసుదేవుని వాసం
బుని వసుధన్ రక్షింప మీరు వెనుక శేఖోల సనమున బుడవారట!
మిమ్ముల్ని పసివిడ్డలనడం ఎట్లా! స్వామి! మీగు పరదేవతలు! రక్క
సినిపట్ట చంపింది, శకటుణ్ణి కూల్చింది, మడులను పడవేసింది, కాల
కలిని సంహరించింది, ధేనుకుణ్ణి పిలుకుమార్చింది, అరిష్టాణి నష్టపరి
చింది, కేశిని యాసడించింది, కంసుని ధనస్సును భంగపరిచింది,
సామాన్యమా! తండ్రి! నీవు చేవుడవు. స్వామి! నీవు ప్రభువవు.
తాతా! నీవు అఖిల యూదవగౌతాతవు. భగవన్! నీవు రంజకుణ్ణి
సంహరించావు. కంసుని ఉగుపులను హరించివేశావు. కుబ్జును అకు
బ్జును, ఋజ్యుని పానర్పావు. నీచేతలు అద్భుతాలు. సుదాముని
యందు నీవు చూపించిన ప్రేమ నీ మహత్వానికి తార్కాణం!
తాతా! యూదవగౌతాతా! ఇప్పుడు ఇక నీవు చేయలేనిది ఏమి
వుంది!

వి శేషగిగావు (విశాఖపట్టణము)

జయసర్వాత్మక! సర్వభూత వినుతా! సంభావ్య! సర్వజ్ఞ!
సర్వయుగోత్పత్తి సమాప్తికర్మ కలనా వర్ధమా!
విద్యా వినిశ్చయ ధారేయ!
సమస్త విస్మయ విధా సందాయక ప్రక్రియా!
నయ నిహవనతా రిసేదన ధారీణివ్యా ప్తిరంజక కృపా!
కృపమాలీ కంసుకు శోపఘూర్చితుడవయినాడు. అంకుని
యీ భట్టు పని యేమి? ఈ గొల్లలకు అతని యీ
కావారమేమి? ఈ కుట్రలముందు త్రియంబు
తాముత్తరియులమన్న జ్ఞానాన్నే విస్మరిస్తున్నారు. కంసుడు,
మధురేశ్వరుడు ఎఱిని తన కను తో ములులను చూచినాడు.
చాణూరముషిక కూలులను, శిలతోలులను, పోషాధ్యాయులను చూచి
నాడు. ఆ కన్నులలో కంసుని ఆజ్ఞ మెరిసింది. ఆ ఆజ్ఞను శిరసా
ధరించి చాణూరుకు లేచినాడు లేచి శ్రీకృష్ణునిదిక్కు చూచాడు.
■ చూచిన చావులో భయము వున్నదో; గర్వము వున్నదో; పీరు
నాకెంతయన్న చులకనితనము వున్నదో; సామాజకులకు మాత్రము
వాడు చులకనయైనవ్యక్తిగా కన్పించలేదు. అనిమిషేభములను ఎనిమి
దింటిని కలిపి మానుమాకృతిగా పేనగా, అవిపిడ వెలసినట్లు వున్నాడు
చాణూరుకు. ప్రళయనలార్కుల పసంతా ఆవటించి ప్రాపుపెడిలే
ఎట్లా దీపిస్తుందో, అట్లా దీపిస్తున్నాడు చాణూరుడు. పవమానులం
దఱి సరమారానికి రూపప్రాధాని కల్పిస్తే, ఎట్లా వుంటుందో అట్లా
వున్నాడు చాణూరుడు. గోతాచలం ఒక్కటి, తన సానాన్ని
వదిలి అవయవస్థానిని వహించి, ఇట్లా వడిచివచ్చిందా అన్నట్లు
వున్నాడు చాణూరుడు లావు, వేడిమి, రయము, మూరి పెంపు,
అన్ని వానియందు అఖిలాద్భుతంగా అమరివున్నాయి. ప్రపం
చంలో పిట్టిమించి ఇంకా ఎవరన్నా ములులువుంటారా అన్న భావం
అప్పుడు ఆ సమాజవాంఛలో అందరికీ కల్పింది. పీనినా, మధుర
శ్వరుడు, ఈ లలితమా రివిదకు, ఈ మనస్తాప మనస్తాపాని
మీదికు, నియుద్ధానికి వసులుతున్నాడు? అని ఆ సమాజవాంఛలో
అనుకోని వాడు లేడు ముఖ్యంగా స్త్రీలు ఇట్లా అనుకున్నారు.
ఆ నల్లని కుట్రవాడు శ్రీకృష్ణుడట; అతని ముఖం చూడండి ఎట్లా
ఉన్నదో! గజయుద్ధ కృతాయాసస్వేదాంబుకణికాచితమై అర్ధం
మైన శేతాలతో ఒప్పుతోంది. స్వశోభాధిక్యంచేత హేమవార్యులం
కృతమైన వికాసేశరదంభోజాన్ని పోలివుంది. ఆ వత్సం ఎంత
ఒప్పుతోంది! లక్ష్మికి ఆలవాలమైనట్లు శోభాయమానమై
ఒప్పుతోంది భుజయుగ్మం విపత్తుత్పణంగా వుంది ఈతగు
యోవనోన్ముఖీ ధూతం అవుతున్న సుకుమార తనవు. ఆ చాణూ
రుడో వజ్రకి నాభోగశిరిరుకు. రాక్షసుడు వానితోనా, ఇప్పుడు
ఈతనికి ఈ నియుద్ధం! ఇక్కడ ఇందిమిది పెద్దలువున్నారు. వారి
కైనా బుద్ధిలేదా! ఇది అసమపారాటమే! దీన్ని వారు
హరించలేరే!

లోని కార్యం, మాత్సర్యం అన్నీ పైకి వెల్లుబికి నాయి. వాడు శ్రీకృష్ణ
దేవుని మీదకు ఘోరసన్నాహముతో చనుదెంచి, రామకృషులను
సంబోధించి, ఆక్షేపరూక్షేతురంగా ఇట్లా అన్నాడు. శేహ!
నందహాన! శేహ రామ! మీగు వీర్యసంతులు. నియుద్ధకుశిలులు,
అని విని మా మహారాజు మధురేశ్వరులు మిమ్ముల్ని ఇక్కడికి రప్పిం
చారు వనాలలో గోపబాలకులతో దూడలను మేపుతూ, మల
యుద్ధాలు మహానేర్పి వున్నారని మేమునా విన్నాము. వృద్ధీజనులు
గూడా అదే మాట చెప్పుకుంటున్నారు అంగుకే ఇప్పుడు ఈ మలా
హవక్షిడకు మిమ్ముల్ని మా మధురేశ్వరులు చీగబంచాగు. ఇప్పుడు
సభ్యులు విల్లకింపగా మనం కొంచెం పరాక్రమి సే బాగుంటుంది.
రాజు కోరికను పాలించడమే కదా, ప్రజల ధర్మము! రాజుకు
ప్రియము చేద్దాము. మనసా, వాచా, కర్మకా, రాజుకు విపరీతంగా
ఎప్పుడూ వ్యవహరించరాకు అందువల్లనే ఇప్పుడు రాజువకు
ప్రియం చేయడానికి మేము సిద్ధంగా వున్నాము. రాజు సర్వభూత
మయ్యుడు. అన్ని భూతములు అతని ప్రియంకోసం బ్రతుకుతున్నాయి.
మరి జనములు నేర్పిన విద్యలు జననాధుని కొరకే గదా, అవుతాయి!
ఇప్పుడు ఆ జననాధుడు, ఈ ప్రజలు మెచ్చగా నియుద్ధం ఆచరిద్దాము.

ఇంతవరకు చాణూరుడు వాచోమర్యాదను పాటించినాడు.
అంతలో నానిలో ధూర్జితము పాటమరించినది. అప్పుడు వాడు
శ్రీకృష్ణునితో తిరిగి ఇట్లా అన్నాడు “నాకు జనసత్వాలు మేలుగా
వున్నాయా? సాము వున్నదా? శిరం సత్రాణమేనా? ఈ నాముష్టిని
చూచినావా? ఇది సాక్షాత్తు వజ్రాయుధం; కాదో కృతాంత
దండం; కాదో పరమశివుని మూడోశేతం. నీవో అర్భకుడవు ఇది
ముష్టియుద్ధంగాని, వెన్న మెనవడం కాదు”

అని వాడు అల్లన నవ్వినాడు. మెలని చావులతో మధురేశ్వ
రుణి చూచినాడు. కంసుడు గూడ వాని మాటలకు సంతోషించిన
వానివలె మృదుల మందహాసం చేసినాడు.

అప్పుడు శ్రీకృష్ణదేవుడు చాణూరునితో దేశకాలాచితంగా
ఇట్లా అన్నాడు. “చాణూర! మాసున్నావుగా, మేము పిల్లలము.
సాములు నేర్చుమా అంటేలేదు. నీవో కులిశకర్మశేదోహదీవి.
నీతో నేను నియుద్ధం ఎట్లా సాగించగలమ! ఇక ధరణీపతికి
వేడ్కలుచేయడం అంటావా! అదీ మాచేతకాదు. మేము వన
చరులము గదా! అయితే క్రిడానినోదం నల్లుడం అంటావా, జన
మునకు మెచ్చు పుటేట్లు జరపగలము అది కాదని ఎట్లా అంటాము.
కాని ఒక్క విషయం వుంది. మీరు, మేము కుల్యబులులం కాదు
అయినా యథోచితంగా నియుద్ధం చేయడానికి మాకు అభ్యంతరం
లేదు. ఇందులో మీరు అనయపథం అవలంబించకుండా వుండాలి.
పరస్పరం పరాక్రమాన్ని ప్రదర్శించి రాజునకు మెప్పు పుడు
తుండేమా చూద్దాము. నీవు నాతో నియుద్ధం చేద్దువుగాని. ఈ మా
బలరామునితో ఆ మీ ముషికుణ్ణి పెనగమను. ఇట్లా మేము మల్లా
హవమునకు సిద్ధంగా వున్నాము.”

శ్రీకృష్ణదేవుని ఈ మాటలు వినగా చాణూరునకు ఎత్తి

ఆ మాటలు వినగా కంసునకు ఒడలు భగ్గున మండి పోయినది.
చాణూరునకు ఒడలు భగ్గున మండిపోయినది వానికి ఇక్కడ నృప
కార్యం నెరవేర్చవలసిని ఎనివుంది. ఘనసత్వకార్యాలను చూప
వలసిన అవసరం వుంది. ఇప్పుడు పౌరజనుల ఈ మాటలతో వాని

హరివంశము

పొడిచినట్లు వుంది వాడు మొగం గంటు పెట్టుకున్నాడు. వాడికి అప్పుడు కువలయాపీడ వధోదంతం తలలోకి ఎక్కింది, వాడికి నవ్వు వచ్చింది. వాడు ఇట్లా అన్నాడు: “ఓయి! ఓయి! కృష్ణ! నీవు బాలుడవా! ఎనుగులచంపెడి బలంవవు. అట్టి బలవంతులలో శ్రేష్ఠుడవు. మరి నేనో సహస్రద్యుపస త్యభ్యుక్తును. నాతోనే పోరాటం ఆడుతా నంటున్నావు! నీవు ఎంతో వాడివి. పసులగాచి, గొలపడుమల పెరిపించి, వాళ్ళంతా బిరుదు ఇతడు అంటే పేర్చి తిరిగిన వాడివి. ఇప్పుడు అట్లాకాగు నీవు నాకు అగమనావు. తిప్పుకుపోయేందుకు వీలులేదు. గొలడవు, గొలమాటలు మాట్లాడక, బిరుదుమాటలు మాట్లాడుతున్నావు! పిడు విఖ్యాతుడు, కులజాడు, సద్గుణుడు, సత్కర్మస్వభావుడు అన్నది నీకు పట్టలేదు. ఈ దృగ్విభవాలన్నీ నీకు వున్నాయా? ఇక్కడ పోరాడటం వెతిలలో ఆడుకుంటూ కుప్పిగుతులువెయ్యడంకాదు కొంచెంఆలోచించుకో!”

భగవంతుడు మెలన మందహాసం చేసినాడు. అది చూచి చాణూరుడు మరి రెచ్చిపోయినాడు. శ్రీ కృష్ణునితో ఇట్లా అన్నాడు “నన్ను ఏదో అన్నావు సరే! మా ముషికుడు ఈబలరామునితో పోవలెనా! వాని కి కి ఏమో తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా? నాడు శివుణ్ణి మెచ్చుడు. బ్రహ్మను కౌకొనడు. విష్ణుకృష్ణుణ్ణి మానే నవ్వుతాడు. జగత్సృష్టించు తనకు ఈడుకొదని పోరికి రమ్మనడు బాహుబల పాథిలో ఈ ముష్టికుడు అక్షీణుడు. యుద్ధం అంటే వానికి ఇవ్వాలి శ్రేపు అనిలేదు. విచిత్రంగా వినోదిస్తాడు. వాడు, ఈ బలరామునకు ఈడుకొడనా నీ అభిప్రాయం. ఇటువంటి ప్రలదాలు చాలా విన్నాము బలిదులను గూడా చాలామందిని చూచినాము. ఈ చిలడము క్రింద దూఱని మల్లులు మాకు ఎక్కడా ఇంతవరకు కనిపించలేదు.”

భగవంతుడు వానిమాటల వింటూ విచిత్ర మందహాసం చేసినాడు. ఆ మందహాసాన్ని చూచినంతగా బాణూరుకు అప్రతిభుడైనాడు. వానికి అప్పుడు పూర్వజన్మస్మృతి ఏదో కల్గినట్లు వుంది ఏదో గాఢనిద్రపోతున్నవాడు మేల్కొన్నట్లుంది. వాడు కించిత్ర తీక్షణంగా ఇట్లా అన్నాడు “నీవు ఎవ్వరవు శ్రీ హరివా! ఇందాక ఆ యాదవ వృద్ధు, అంధకుడు, ఆమాటలే అనినట్లు వున్నాడు. అవును! నాకు జ్ఞాపకం వస్తున్నది. నీవు విష్ణుడవు. విష్ణు! నేను పి గు డ ను. నీతో ఒకసారి పోరి నాను. ఇప్పుడు నిన్ను వదిలిపెట్టను. ఇప్పుడు నువ్వు ఏ జలరాసిలో దాక్కుంటావు? ఏవర్య

తం చాటున నిలుస్తావు? ఎక్కడి భూమిలోని? చొరబారతావు? నరసింహరూపం చాలుస్తావా? లేక వామనుడవై బలిని బిక్షం ఎ తి నట్లు నన్ను ఇప్పుడు ప్రాణభిక్ష పెట్టమంటావా? ఇంక నీ ఆటలు సాగనీయను భూనాథ హింస నీకు పరిపాటి అయిపోయింది. ■ ఆటను ఇప్పుడు కట్టేస్తాను. నీ కల్కి తనం నాకు తెలియనిది కాదు! నీవు వట్టి బుద్ధుడవు! ఓయి! కృష్ణ! ఓయి! విష్ణు! ఇది వె మంతం కాగు. మధురాపురం; ఇది సంసారరహితల ధృక్పథం; కంఠుని సభ, ఇది నారగుని పీఠానాదం కాదు, చాణూరుని బాహునాదం, ఇక్కడ జరిగేది మలజనవిగ్రహం గాని, ఆడవాళ్ళతో ప్రణయ విగ్రహంకాదు. ఇప్పుడు నువ్వు ఎక్కడికి తప్పించుకుపోతావు! ఓయి! అర్జుణ! మా రాజా చూస్తావుండగా ఇప్పుడు నిన్ను పోరిపుచ్చి వేస్తాను. ఈ సభ మెచ్చుకోగా నిన్ను పిలకుమార్చి వేస్తాను. యముని కంకర వర్గానికి నిన్ను బందిగా పట్టి ఇస్తాను”

భగవంతుడు గలున నవ్వి నాడు. కోపము పెరిగినలోచనాంకు వుల ర కతితో ప్రణయసంస్థగా కంఠుణ్ణి చూచాడు. చూచి చాణూర మలునితో కఠిన గుర్భరభణిరిని ఇట్లా అన్నాడు “నీవు నిఖిలార్థి కారివని, కంఠుడు మనస్సులో నమ్మినట్లు వున్నాడు. యుద్ధంలో నీ బలం అంతా చూపిస్తువు గాని ఈ మధ్య ఈ రజన మాటలు చేసికీ చెడగ! నీ చందీతనం అంతా ఇవ్వాలి వదిలించి వేస్తాను. నీ కీ రికి ఇవ్వాలి భరతవాక్యం పట్టుతాను. అందు కోసమే వచ్చాను. చాణూర! నీవు కాలీయునికంటే గొప్పవాడవా! ఈ పదతిలాలు చూడు! ఇవి వాని తలలను చిదియగా త్రొక్కాయి. అరిష్టాణ్ణి ఎరుగుకువు గదా! ఈ భుజయంగం వాని మెడనుపట్టి బిట్టు విరిచివేసింది. పిశితాశి కేశి మీ రాజుకు మహాప్రియుడు. ఈ గోళు వాని ప్రేవులను కడిమిమై వెడలంగ తిగిచినాయి ఈ ముష్టియొక్క రుచి యేమో ఇంతకు ముందే మీ రాజా పట్టపు టేనుగు, కువలయా పీడం, ఎఱిగి మెగ్గ తిలపడింది ఇవి అన్నీ తెలిసిగూడా నీవు ఎంకుకు ఇట్లా విప్రుమిగులు తున్నావు? ఎందుకు నాకు ఎదుగు నడుసున్నావు? ఈ తీణంలో నిన్ను విరిచి ప్రావులు పెడతాను. మీ విలిక భయంతో కొట్టుకుపోయి బ్రయసి పడేట్లు చేస్తాను”

అన్నంతలో ఆకాశంలో జేవగుండుభులు మోగినవి. “జయగోవింద చాణూరం జహి కేశవదానవం” అన్న మాటలు బయలులోనుండి వచ్చి అందరి చెవులను పడినవి. కంఠుడు ■ మాటలు విని అప్రతిభుడై పోయినాడు. చాణూరుడు శ్రీకృష్ణ చేవునితో పోగుకు దిగినాడు. ఇక్కడ భూమి మీద, అక్కడ ఆకాశములో తిరిగి మృదం గాది తూర్యములు, జేవతూర్యములు మోగినవి. ★

తెలుసుకొని బాగుపడండి

<p>పిల్లలు ఎక్కువ అవటంవల్ల వరిద్రవితో సరకం</p> <p>అనుభవమిస్తున్నాం</p> 	<p>తక్కువ అవటం వల్ల అన్నివిధాలా హాయిగా ఉన్నాం.</p> 	<p>పెళ్లి తియ్యకకలిసేంద్రం యిలాగే ఉండాలంటే కొన్ని సంవత్సరాలయిన పిల్లలు పుట్టకుండా చూసుకోవాలి</p>
---	--	---

దాంపత్య సుఖాలు అనుభవించుచు గూడ, గర్భము రంకుండుటకుగాను ఆ నేక దేశాలలోని ప్రముఖ డాక్టర్లు కనిపెట్టిన సరి కొత్త 60 మార్గాలు “సంతానం” అనే తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. అవునరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా చేసే 60 మార్గాలు, గుఖ ప్రసవానికి గర్భిణీలు ముంగుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, పసిబిడ్డలను ప్రుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా ఎక్కువ ఖర్చు లేకుండా పెంచే మార్గాలు బొమ్మలతో సహా ఉన్నాయి. సంసార సమస్యలు తీర్చడానికి అధారపడతగిన పుస్తక రాజము. ఈ అగ్రుత్తగ్రంథాన్ని మీరు చదివితీరాలి రచన డి. యస్. మూర్తి, యం. పి, వెల రు 3-50 పోస్టుఖర్చులు ఉచితం. “మూర్తి & సినియతం” 88, పీటర్సు రోడ్, మద్రాసు-14 కు ఉత్తరం వ్రాస్తే వెంటనే మీకు వి. పి. పోస్టుద్వారా పంపబడును.

న్నయినా గా యంతగిరిలే, అది మాసి
బోయినా, దానితాలాకునుచ్చు శాశ్వతంగా
వుండేపోతుంది మనస్సు విషయంలో కూడా
యింతే. అయితే యిక్కడ మచ్చు శాశ్వ
తత్వం. ఆగాయం తీవ్రతమీద కాక దాని
అనుభవపు తీవ్రతమీద ఆధారపడివుంటుంది.
హేమతో కూడా మనుషటిలా స్వతంత్రంగా
వుండలేకపోతున్నాడు కాంతారావు. తన
కీయింటో సానం దనీ, సాంఘికపరిస్థుల
వసుసరించి సానం వుండనీ, అలా సానం
లేకపోయినా తను బలవంతంగా చొచ్చుకుని
వచ్చి పీతం వేసుకున్నాడనీ, ఇక్కడ తన
ఉనికి అసహజమనీ భావించుకుని అతడు
కిందపడుతున్నాడు రోజూ ఎక్కువసేపు
అనూర ధయింటో గడుపుతున్నాడు. కాని
బసమార్చే ప్రయత్నం చేయలేదు.

అతడు ముఖావంగా, ఒకీంత దూరపు
తనంతో మేసలటం హేమ ఓర్పులేకుండా
వుంది ఇది తనమీద కినుకవలగావల్సి. ఇది
తన వ్యక్తిత్వానికి ఓసవాలుగావల్సి.
అయినా తనకేం భయంలేదు తానీయింటికి
యజమానురాలు. ఒకరిపట్ల వాత్సల్యంకాని,
అనాదరంకానీ చూపే విషయంలో
తన యిష్టయిష్టాలకు ప్రత్యేక
వుంది దాంపత్యజీవిత వనంలో లభ్యమయ్యే
ప్రతి గచిరఫలాన్ని చిట్టచివరి మధుబిందువు
మిగిలి వున్నంతవరకూ కొరతలేకుండా జుగు
కోవాలన్నది తన గ కంంలో జీరించుకున్న
కోరిక. తనకూ అన్నయ్యకూ ఎంతైనా రక్త
సాన్నిహిత్యం వుండొచ్చు. కాని దాని
కోసం ఈ జీవనసౌఖ్యాన్ని ఏ రవ్వంతైనా
త్యాగంచేయగల శక్తి, మనోబలమూ తనకు
లేవు.

ఈ ఆలోచనన్నీ కలిసి హేమలో ఒక
రకమైన ఉదాసీనతను పెంపొందించాయి.
ఆమె మామూలుగానే ప్రవర్తించసాగింది.
ఈ సంగతు లేవీ రమణకు తెలియవు.

అనూరాధ ఆయింటికి ఎప్పుడో ఒక
మాగు వస్తూపోతూవుంది అప్పుడో వచ్చిన
మాటపట్టంపులు ఆమెకు హేమతోటి
స్నేహాన్ని భంగం చెయ్యలేదు అలాగని
కాళిద్రుమివ్య దగ్గరతనం వుద్దీ కానూలేగు
వచ్చినప్పుడు మాటాడుకుంటున్నాడు అప్పు
డప్పుడూ ఛాలోకులుకూడా విసుగుకుంటారు
ఆమెవ్యవహారం నోచూ గు ఇద్దరూకలిసి సేవికా
కొచ్చాడు కూడా అయితే ఆ రోజూ,
సేవికాకు వెళ్ళేయందు, ఇంట్లో ఒక చిన్న
తుపానులాంటిది కేగింది అనేమటంలే.

ఆ సాయంత్రం ముంగుగా సేవికా ప్రో
గ్రాం వేసుకున్నది హేమా, అనూరాధా
కూడు; హేమారముణా దంపతులు బాయ్
లెస్ అవుతుండగా అనూరాధ వచ్చింది
“బహుశా అన్నయ్యకోసం గాఢవల్సి”
అనుకుంది హేమ అనూరాధ హేమతో
కలుగుచెబుతూ కూచుంది ఆవిడకళ్ళు ఎవరి

మనసులూ- మనసులూ (47-వ పేజీ తరువాయి)

కోసమో వెగుతున్నట్టనిపించింది
హేమకు “బహుశా ‘రాధ’ ఎగుగు
మానున్నది. ‘కాంతుడి’ కోసం
గాఢవల్సి!” అని స్వగతి చెప్పుకుంది
హేమ

ఇంతలో రమణ వచ్చాడు “అనూరాధా!
సేవికాకు వెడదాం వస్తావా?” అన్నాడు
రమణ. హేమకూడా పేలిచింది. వస్తానంది
అనూరాధ. “త్వరగా బాయ్లెట్ పూరి
చేసి తెలులండి” అని హెచ్చరించాడు
రమణ.

గంట ఆరవుతోందనగా కాంతారావు
వచ్చాడు. హేమా, రమణ తయారై,
అప్పటికప్పుడు ముస్తాబవుతున్న అనూరాధ
కోసం ఎదుగు చూస్తున్నారు. కాంతం వు
మానంగా లోపలికివచ్చి, చేతినున్న పూల
పాటం బల్లమీద పడేసి, పుస్తకాలు తిరిగి
బీరువాలో అమర్చడంలో నిమగ్నడైనాడు

ఆ పాటం చేతిలోకి తీసుకుని విప్పింది
అనూరాధ. అన్నీ మగువతో కలిపి అలిస
మలెపూలదండలు హేమా, అనూరాధా
కెరిన్చి పూలు జడలో తుగుముకున్నాడు.
మిగిలిన పూలు బల్లమీద అమర్చివున్న కృష్ణుడి
విగ్రహానికి వేసింది అనూరాధ.

ఎందుకో రమణముఖం ముడుచుకు
పోయింది.

కాంతారావును కూడా సేవికాకు పిల్చింది
అనూరాధ వస్తానన్నాడు. ఇది హేమకూ
రమణకూ కాస్త ఇబ్బందిగావుంది తనభర్తా,
అన్నయ్య యిద్దరూ కలిసి వచ్చిన యీ
సేవికాప్రోగ్రాం సజవుగా కొనసాగుతుందని
హేమకు సమ్మతంలేదు

రమణకు సుతిరొమ్మాయులైతేడు, కాంతా
రావు తమతో బాటుగ వం దంపతు లిద్దరికీ
వ్యాసారిగా అనూరాధమీద కోపం
వచ్చింది

భార్య—ఏమండీ! సిగిరెట్
త్రాగుతారు కదా! అందులో
ఏముంటుందండీ?

భర్త—పోగారు.

ఆర్. హనుమంతరావు(బొల్లారంబజూర్)

“త్వరగా తయారవండి” అంది కాంతా
రావుతో అనూరాధ.

“అయన తయారయ్యేసరికి టైం దాటి
పోయా?” అన్నాడు రమణ, మింగాలేక
కక్కలేక

“దాటిపోదులెండి. ఇప్పుడేగా ఆరయింది.
పో మొదలయ్యేసరికి ఎంతలేదన్నా ఆరు
ముప్పావవుతుంది. ఎటొచ్చి మనం నడిచి
వెళ్ళొందా!” అంది అనూరాధ వాచీ చూచు
కుంటూ.

రమణ మానంగావుండి, కాస్తేపయాక
లేచి మేడపైకి వెళిపోయాడు. ఇదంతా
గమనిస్తో నేవుం దనూరాధ. అయితే ఆమె
ఆశ్చర్యపడలేదు

హేమ కేమీ పాలుపోలేదు చీటికి మాటికి
యీ తుఫానులేమిటి? ఎంతో ఉత్సాహంగా
వేసుకున్న సేవికాప్రోగ్రాం ఇలా తయారవు
తోంది. అన్నీ మనం అనుకున్నట్టుగా జరిగి
పోతే యీ ప్రపంచం ఇలా వుండి గు
గాఢవల్సి! అసలు అనూరాధను పిలవటమే
తిప్పయింది. అన్నయ్యమో తనపాలిట ఎల
నాటికేనిలాగా వున్నాడు.

అనుకున్నంతా అయింది “నాకు తల
నొప్పిగావుంది మిగువెళ్ళే”డన్నాడు రమణ,
మేడమీదికి వెళ్ళిన హేమతో. ఇంత అర్ధాంత
రంగా ఆ తలనొప్పి ఎందుకు వలసివచ్చిందో
ఎవరికీ తెలిదు హేమ కి జీసందేహం వచ్చింది
గాబోలు, అడగబోయింది రమణ కసిరి
కొట్టాడు హేమ బాధపడండి

కిందికి దిగివచ్చి, ఆసంగతి వాళ్ళతో
చెప్పింది

“సరే, మనం వెళ్ళదాంలే” అంది అనూ
రాధ ఎలాగైనా సేవికాకు వెళితీరాలన్న
పట్టుదలతోవుంది అనూరాధ. రమణ తన
రాననటం ఆ పట్టుదలను పెంచింది

కాంతారావుకూడా కాస్తే పు మృగ
పడాడు బావగారి తలనొప్పికి తను బాధ్యు
డవ్వం అతడికిమంలేదు.

“నాకూ తలనొప్పిగావుంది నేనూరాను”
అన్నాడు.

మామూలుగా తలనొప్పి మానవులకు దుర్బ
రమయిన నొప్పులలో వొకటి. వాస్తవంలో
అది అనుభవానికి రాకూడదనే అంతో కొరు
కుంటారు కానీ, ఇంత గుర్బరమయిన తల
నొప్పి, గవ్యంత అబద్ధపు అనుభవంతోకలిసి
ఉపయోగి నే కి మృగమయ్యలో అమోఘంగా
పనికొనుంది ఇది తప్పి నే, ఇప్పుడు బావా
మరుదుల తలనొప్పికి వేరే సంజాయిషీ దొర
కటం దుర్బం

అనూరాధ విసుపోయింది. కాంతారావు
రాననటంతో ఆమె పట్టుదలంతా కరిగి నీగై
పోయింది

అన్నయ్యదగ్గర్నుంచీ ఈ సమాధానం
వస్తుందని వ్రాసించలేదు హేమ. ఆమెకు
నవ్యాలో, విడవాలో అర్థంకాలేదు. కాని

జీవ విధంగా విడవాలన్న అవసరం లేదని నిరూపించింది. ఎందుకంటే ఇంతదాకా - ఆయన రకుండా తను వీళ్ళతో ఎలా సినిమాకు వెళ్ళటా అని సందేహిస్తోంది ఆయన తల నొప్పి, స్వయానా కల్పించుకున్నదే నని తనకు తెలుసు. అయినా, ఆయన ధోరణి అలా వున్నప్పుడు తను సినిమాకు వెళ్ళటం బాగాలేదు. ఆయన ఏమేనా అనొచ్చు. "నేను తల నొప్పితో ఉన్నట్లు నవ్వు టింగురంగా అని సినిమా కల్లావు. నీకేం, మహారాజులా తీసుకెళ్లే అన్న గాగుండగా!" అన్నా అనగలదు. ఇది ఇన్నాళ్ళ సాహచర్యంలో తనకు అనుభవానికి వచ్చిన సత్యం

ఇప్పుడా సమస్య తీరిపోయింది అన్న య్యు రావటంలేదు కాబట్టి, ఆయన ఏమీ అనకపోవచ్చు ...

"అయితే శుభ్రంగా మానేద్దాం. అంది అనూరాధ, కాంతారావు ననటం వల

"మా నెయ్యడం చేసి కీ వాళ్ళకు తల నొప్పయితే మనకేం నొప్పి వాళ్ళంటాగులే. మనం వెడదాం" అని బలవంతం చేసింది ఘోషం.

ఈ క్రింది జబ్బులతో

1. పొలియో, 2. ముఖము, మెడ, నడుము, అంగములు, అర్చిరి రము, లేక నింగుళిరి రమునింగు పక్షి వాతం
3. హెచ్చు గత్తుల పొటు, 4. చేతులు లేక పరిగా వినపడకుండుట, 5. మూగ, లేక నర్తి, 6. గ్రుడ్డి, లేక మెల్లి, 7. మతి

క్రియ కవితాజ్ఞాపకం ఎం.ఎ; భిషగ చార్య, వన్యంతరి, గిజివర్తి ప్రాజెక్టు వనరి, ఢిల్లీ వారిని క్రింగి స్థలములలో సంప్రదించండి కన్సల్టేషన్ ఫీజు, వివరములు కోరిన వారికి పంపబడును.

విజయవాడ - 8-12-60 ఉ|| 10 నుండి మ|| 2 మాడరన్ కళా, గవర్నమెంటు ఫోన్ 171

సెయింట్: 9-12-60 ఉ|| 7 నుండి 11 న్యూకోము లాడ్జ్. ఫోన్: 105

మద్రాస్ - 10-12-60 ఉ|| నుండి 12, మ|| 2 నుండి 4 వుడి లాండ్స్ హోటల్, 1/28 ఎడివర్డ్ ఎలిగంట్ స్టోడ్, మైలాపూర్. ఫోన్ 86461

తెలంగాణ: 24-12-60 ఉ|| 9-12, మ|| 1-8 మద్రాస్ వుడి లాండ్స్ హోటల్, రి. ఉంపంగి లేన్స్ గోడు, ఫోన్ 2161

మ ను మ లూ మ న ను లూ

ఇహ కా దన లేక హేమతో బాటు వెళ్ళింది అనూరాధ

5

చాలా కోణాలుంచి దుర్గమ్య యింట్లో లేడు. మహాబూత్ నగర్లో వున్న పెద్ద కొడుకు సుందరం దగ్గరికి వెళ్ళిందామె

దుర్గమ్య ఎక్కడవున్నా, ఆవిడ ఉనికి. ఇంకో వున్న వాళ్ళ కూడా తెలియకుంటూ, వార్తా మొదలైన నిత్యావసర విషయాలతో తప్పితే ఇతర సంఘటనల్లో ఆమె ఎక్కడ కలగడంకోసం భర్త పోయినప్పట్టుంచి కొడుకుల, కుమార్తెల బాగాగుల విషయంలో ఆమె తన బాధ్యతలను

అవను తత్వో నిర్వహిస్తున్నా, వాళ్ళ జీవితాని కొక దారి ఏర్పరచటం వరకే తన బాధ్యత అనీ, ఆదారిలో అనుభవాలను ఎగు రొంటూ వాళ్ళ మానాన వాళ్ళ ప్రయాణించవలసిందే గాని తను చెయ్యిపట్టుకు నడపించాలనుకోవటం విజ్ఞత కాదనీ ఆమె భావం. 'నల్లినీ దళగత జలమతి తరలమ్' అన్నట్టుగా వుంటుంది.

తనకు గృహస్థి (దాల్లో మనశ్శాంతి వుండటంలేదనీ, కాస్త మాట సాయంగా వుండేందుకు అమ్మను పంపమనీ తమ్ముడికి జాబు రాకాగుండుదరం అది చూచుకుని బయల్దేరి వెళ్ళింది దుర్గమ్య.

ఆమె వెళ్ళటం రమణిస్తందేదు. అతడు మొదట్లో వద్దన్నాడు. ఆమె వెళ్ళితే హేమ రెండుపూటలూవంట పొయ్యదగ్గరకూచోవలసి ముంది నిన్నుగాక మెన్నువచ్చిన భార్యకు అంతిపని ఒక్కసారి నెత్తిన పడటం అతిగా జరగనివ్వలేదు. అందుకే నే దుర్గమ్యను వెళ్ళిందని చెబితే, అతడి యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఆమె వెళ్ళింది. రమణుకు కోపం వచ్చింది.

ఆమె వెళ్ళిన మూడోనాడు, నిడద నోలులో వున్న తన రెండో అక్కయ్యను జాబురాసి పిలిపించాడు రమణ.

ఆవిడపేరు రత్నమ్మ. తెంచుకొని అత గారింట్లోనే వుంది. తన భర్త బతికున్నప్పటి వైభవాలను మాటిమాటికి చాటుకుంటూ, ఆయింట్లో వ్యక్తులమీద నిర్బంధం అధికారిం చెలాయిస్తుంటుంది. ఆయింట్లో వాళ్ళందరికీ ఆవిడతో ఎక్కువ లోబూచి పెట్టుకోవాలంటే భయం. రమణ రాసిన జాబుమాడగానే ఆవిడ తమ్ముడి యింటికి ప్రయాణం కట్టింది. ఇప్పటి దాకా తను అత్తగా రెంటిని తీర్చిదిద్దుకు వస్తున్నదని ఆవిడ స్వయంగా కల్పించుకున్న మనస్సంతృప్తి. ఇలా తీర్చిదిద్దిగల వ్యక్తి గనకనే తనను రమ్మని తమ్ముడిగోజునరాకాడు. వాడికి అనుభవంతక్కువ. కొంతకాపురం వెళ్ళి వాడికాపురాన్ని కూడా తీర్చిదిద్దాలి. అమగ్న వసుంధినపు తరాలవల - తమ్ముడియింట్లో అప్పుడే వాడి బావమరిది వొకడువచ్చి పీఠం వేశాడని తెలిసింది. ఇది తనకేం ఆమోదయోగ్యంగా లేదు. ఇహ మరదలుపిల్ల ఎలాంటివో! పెళ్ళిప్పుడు మాడటమే తను. రవంత పెంకతనం వున్నట్టు కనిపిస్తోంది అమ్మ నుకూడా తనపెత్తనంలోకి తీసుకుని తీర్చిదిద్దాలి.

(ఇంకా ఉంది)

వరంగల్: -1-61 ఉ|| 1-2 శ్రీగణేశ్ భవన్ హైదరాబాద్: 10-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12 మ|| 1 నుండి 2. తాజ్ మహల్ హోటల్, కింగ్ కోటి గోడ్డు, ఫోన్. 5591

కర్నూలు: 11-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12 మ|| 2 నుండి 3. శ్రీ వెంకటేశ్వర హోటల్, పొట్టు ఆఫీసు గోడ్డి.

గుంటూరు 12-1-61 మ|| 12 నుండి 4 ఉడిపి శ్రీ కృష్ణభవన్, ఫోన్. 181 రాజమండ్రి 14-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12 కాంతి నివాస్ ఫోన్ 22-ఎ

విశాఖపట్నం: 15-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12, మ|| 1 నుండి 4. రత్న విహార్, ఫోన్. 618-ఎ. తెరహంపుర: (గంజాం) 16-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12, శ్రీ దుర్గాభవన్.

కలక్ 17-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12, మ|| 2 నుండి 4. కలక్ హోటల్, రానిహట్, ఫోన్ 392-ఎ కలక్తా 19-1-61 ఉ|| 8 నుండి 12, మ|| 2 నుండి 4. బ్రాడ్వే హోటలు, పి-34 మిషన్ రో ఎక్స్ ప్రెస్ వన్, ఫోన్: 23-4219.

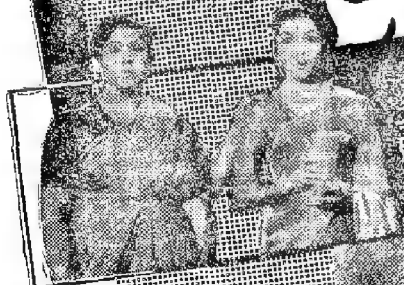
సలహా రుసుము, చికిత్సాఖర్చులు, ఇతర మకాముల అవసర వివరాలకు వాసుండి.

Aryavarta Polio Ashram

Aryavarta Bhavan

79-E, Kirti Nagar, New Delhi-15 ఫోన్ 54844, 54564 తంత్రి "Polio Cure" (బాంచీ 114-E, Kamala Nagar, Delhi 6) వైద్యాధుల చికిత్సాగృహి ఇంగ్లీషులో రచించిన పత్రిక గ్రంథం "Polio Myelitis & Ayurveda" పరగు 7-50; పోస్ట్ జి 90 ఎ. పై.

డిసెంబర్ 7 విడుదల

అంజలి పిక్చర్స్
రుగానుబంధం

జె.వి.వి. వారిశివరావు
చేర్చిన రచన - ఎ.వి.వి. వారిశివరావు
సంగీతం - ఆది నారాయణ రావు

విడుదల
S. S. S. S.

EAST INDIA RELEASE

10000007

కాలక్షేపంలో నిక్షేపం 'కనకదుర్గ పూజామహిమ'

రంగుల తరంగిణి అయిన కృష్ణానదిలో సోనిపోతూ స్వర్ణగాన హాస్యరసాలతో పట్టుకున్న కట్టుకథను ఆకట్టుకుంటూ నవంబరులో మద్రాసులో పట్టే ముసురులాంటి 'సస్పెన్సు'తో సామాన్యులకు చక్కని కాలక్షేపం కొలులుగా అందిస్తూ నితర ప్రాంత స్థానాల్లో కనకదుర్గ పూజామహిమ ఇటీవల విడుదలయింది గోల్డెన్ స్టూడియోస్ లో నవంబర్ 16న రేడి ప్రింట్ కాకదు అయి ఈ చిత్రం దర్శించారు.

విశేష ప్రధానమైన చిత్రాలలో కథ ఇతరకథలకు భర్తృహరి సుభాషితాన్ని

జ్ఞాపకం చేస్తుంది. పౌరాణిక వాసనలతో అల్ల కట్టుకథలో జగితలకథావస్తువు ఉండదు. ఉన్నా, ఉన్నదని చిత్రకారులు చెప్పినా అది 'కథ' అని నానీతిపరులు అనలేదు.

శేవలం పూజాభావం ముట్టలేదనే కనికాద్దీ కనకదుర్గవంటి ఉత్తమదేవత కేవలవంద మిడల ఈ కథ ఆధారపడింది దేవతలలో రాక్షసతలం పూరిగా చిత్రించి చిట్టచివర కయిమాపులో అదే దివ్యత్వంగా వ్యాఖ్యానించే కథలు కథలవిషయమే. దాదాపు నేటి పౌరాణిక చిత్రకథ లన్నీ ఇలాగే ఉంటున్నాయి అందుకు ఈ కథకూడా అవ

వాదం కాదు.

సరస సంగీత విశేషంలో మెనుర-ది ఆనం నించే ఒక రాజు కనకదుర్గ పూజ రసాభాస మని భావించి తిరస్కరించగా ఆ జగదంబ ఆగ్రహం వహించి రాజదంపతులను విడదీసి అష్టకపాలపాలు చేసి చివరకు అందర్నీ కలిపిన కథ దీని ఇతివృత్తం.

నీలిమా కథలన్నీ కనకదుర్గనేగాని వివదని నవిగాను, వివగలి గేవిగాను ఉండవు నించే బాగుండే కథలు కొన్ని చిత్రీకరిస్తే గానుం డక బాధమృ. అలాగే తెర కథలు వినాలన్నా, చెప్పాలన్నా నీమ మిరాయిలా ఇతివృత్తం తేలిపోతుంది.

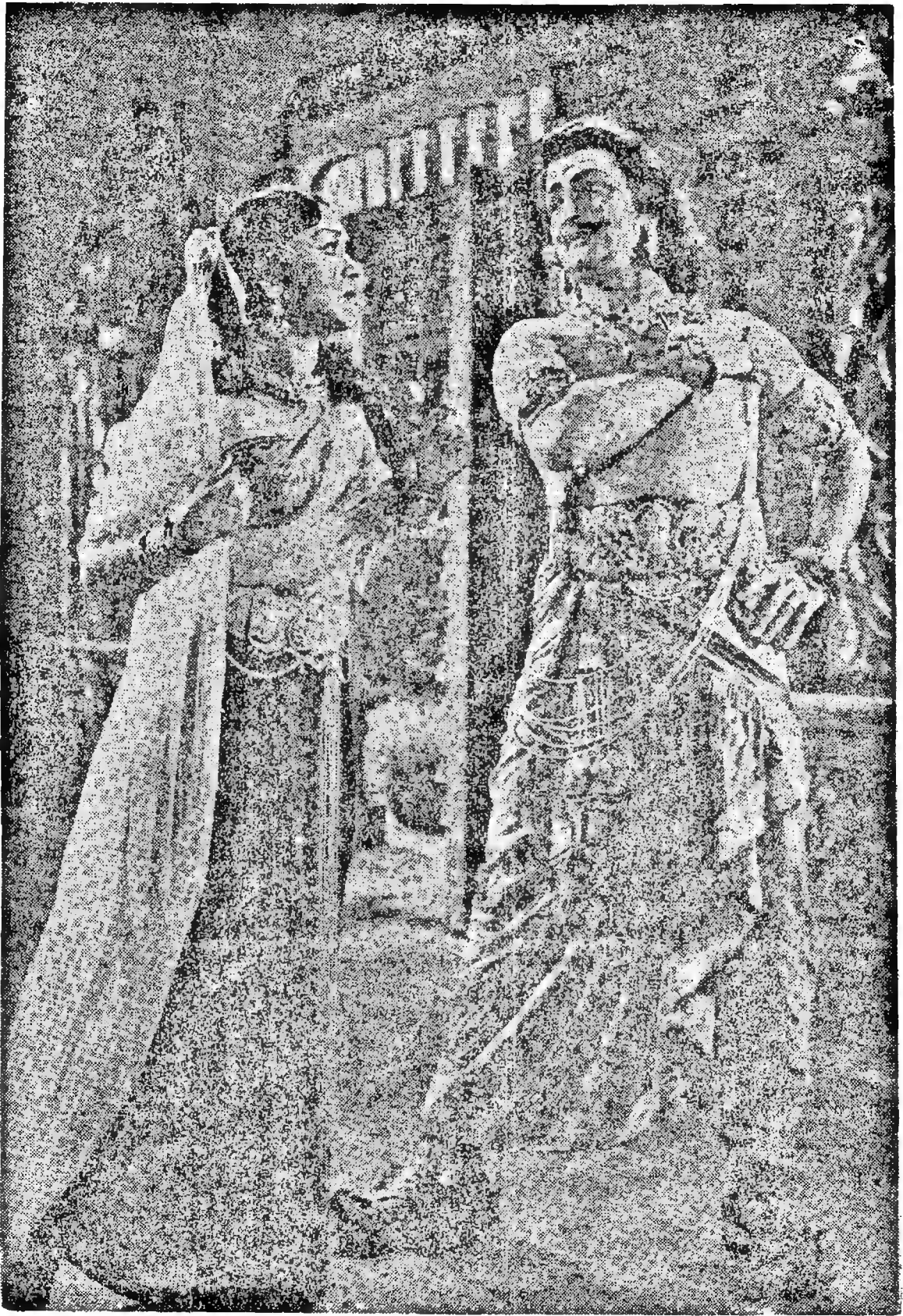
అయితే ఉన్నకథ ఎటువంటిదయినా ఆ కాస్త దాన్ని కథనంలో చిమకొగా తయారు చేసి, మరొకటి ఉపకథలూ, హాస్యకథలూ జోడించి మొత్తంమీద తెరకథను అర్థంతో ఆకర్షణీయంగా చిత్రించి కృతకృత్యులై వారు దర్శకుడు వితలాచార్య

నాయకీ, నాయకులుగా కృషకుమారి కాంతావు నటించారు. ఇటీవలిచిత్రాల్లో తగిన అవకాశం లభిస్తున్న కాంతావు తన పౌత్రులను సంప్రదాయసిద్ధంగా, చక్కగా నటిస్తున్నారు. రాజనాల మిక్కిలి నేని, ముక్కామల, అదోని లక్ష్మి, బాలకృష్ణ, మోనాకుమారి మున్నగువారు నటించిన ఈ చిత్రంలో తెరకు దగ్గరగా ఉండేవారికి కావలసిన 'మిర్చిమసాలా' అంతా ఉంది. పెంపొ చెడుకుండా, అమిత జేగంతో నడుస్తుంది దర్శకత్వం.

రాజన్, నాగేంద్ర సంగీతం తీసివేస్తే ఈ చిత్రం ఘోషించని సముద్రంలా ఉంటుంది. ఈ చిత్రంలో ప్రముఖ గాత్రధారిణి సంగీతా నిదే. "జీవనమే పాదనం" అనే తొలి గీతం కుంతిలవరాణి బీణాస్వరంతో ఎంతో హాయిగా ఉంది. రెండు మాడు పాటలలో బాధ్య పరికరాలకు చక్కలిగింతలు పెట్టి చక్కని గమకం పలికించుకున్నారు సంగీత దర్శకులు. రచయిత జి. కృష్ణమూర్తి మాటలు వాడిగా వేడిగా కొంచెం వేడుకగా ఉన్నాయి. పాటల రచనలో రచయిత చూపిన మాటల పొందిక, పొడిమి మెచ్చుకో తగినదిగా ఉంది.

విరల్ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'కనకదుర్గ పూజామహిమ'లో నాయక కృష్ణకుమారి

ఎన్. ఏ. టి. వారి "నీతారామకళ్యాణం" లో మండ్లదేవిగా బి. సరోజ, రావణాసురుడుగా యన్. టి. రామారావు.

అంజ లిపిక్చర్స్ వారి 'ముణానుబంధం'లో అంజలి, నాగేశ్వరరావు.

మోహన్ థియేటర్స్ (సహస్ర శిరచ్ఛేద అపూర్వ చిత్రముని) వారు ఇప్పుడొక కొత్తరహా సాంఘిక చిత్రం మొదలు పెట్టారు. దర్శకుడు సి. యస్. రావు, రచన సముదాల (కా.)

* * *
కె. పి. ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ వారి సాంఘిక

'కనక దుర్గ పూజామహిమ'

కత్తియంద్రాలు, పాము కాట్లు, మంత్ర క్రతులు, ఎంట్ల మాంసాలు, అకాశ యానాలు, శాచాల మాయలు, పాతాళ గుహలు, భేతాళ లోకాలు, ఇవేకాక యుగళగీతాలు ప్రేమపాఠాలు, కనులపండువ చేసే కమనీయ దృశ్యాలు

కెక్కుమాటల్లో 'కనక దుర్గ పూజామహిమ' కాలక్షేపంలో నిక్షేపం వంటిది. దర్శకుడు విశాలాచార్య మహిమ కొంత ఇందులో అంద రికి తెలుస్తుంది.

వార్తా భరిణం

చిత్రం 'కన్న కొడుకు' సహశిర బ్రహ్మం రచనలో తూర్తి కావస్తున్నది. జగ్గయ్య, జేపిక, రాజనాల, రమణారెడ్డి, కృష్ణకుమార, కె. వి. యస్ శర్మ, బాలకృష్ణ, చాయాదేవి ఇంగుల సాత్రిధానులు, కృష్ణారావు దర్శకుడు, సంగీతం కోదండరాజు.

* * *
విజయగోపాల్ (గంగాగోరీ సంవాదం) ప్రొడక్షన్స్ ద్వితీయ చిత్రం సగం తూర్తి అయింది ప్రసిద్ధ ఆంగ్ల వలూ రచయిత చార్లెస్ డీకెన్స్ రచించిన 'అలివర్ ట్విస్ట్' ఆధారంగా వీటి చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు దర్శకుడు తిలక్, సంగీతం శైలదాస్, నటీనటులు జగ్గయ్య, జేపిక, రాజనాల్ వన, కాంతారావు, రమణారెడ్డి, రాజనాల, పి.ఎస్.ఆర్, పుటుంబరావు, మూర్త్యుకాంతం, సవగాయ

కుడు బసవేశ్వరను ఈ చిత్రం పరిచయం చేస్తుంది.

* * *
తమిళంలో ప్రఖ్యాతి బహుమానం పొందిన 'బాగాపిరివనై' సారథి స్టూడియోస్ లో తెలుగులో ముస్తాబవుతున్నది ఈ చిత్రానికి 'కలసి ఉంటే కలదు సఖం' అని నామకరణం చేశారు. సావిత్రి, యస్. టి. రామారావు, రంగారావు నటిస్తున్నారు.

* * *
'జల్సారాయుడు' నిర్మాతలు హైదరాబాద్ మా ఫిన్ నాడు తమ రెండవ చిత్రం ప్రారంభించారు. తిరిగి ఇంగుల మాడా జమున, జగ్గయ్య నాయికా నాయకులుగా నటిస్తున్నారు.

నవనవోన్మేపమైన జర్మన్

ఫిలింపరిశ్రమ

తారలతో ఇష్టాగోష్ఠి

చెన్నై పట్నంలో పశ్చిమ జర్మనీ చలన చిత్ర తీర్మానంలో పాల్గొనేందుకు వచ్చిన ఫిలిం ప్రతినిధివర్గం వారితో స్థానిక ఫిలిం ప్రతినిధి కార్యకర్తలు 15 వ తేదీ సాయంత్రం గంటకు పైగా ఇష్టాగోష్ఠి జరిపారు.

సమరంలో శిథిలమైనా పదిహేనేళ్ళలో పశ్చిమ జర్మనీ ఫిలిం పరిశ్రమ పునర్నిర్మాణం ఎంత చురుకుగా సాగినదో ఈ పిచ్చాపాటి వల వెల్లడియింది. జర్మను చిత్రాలు ఎంత త్వరితంగా తయారయ్యేవి వన్నె పుడు ఎవ్వరికైనా అశ్చర్యం కలుగక పోదు. అలానే తమ వేతనాలపట్ల తారల వైఖరి తెలుసు కొన్నప్పుడు కూడా కొంత విస్మయం జనించిపోదు.

ఈ సంగతుల వివర మిది

జర్మను ఫిలిం ప్రతినిధివర్గంలో నలుగురు తారలు-మహారి సత్యేన సెల్వెన్, శ్రీమతి మిరియానికోవ్, శ్రీమతి మిరియామ్ బ్రూ, శ్రీ బోర్న్ బుకోల్ వున్నప్పటికీ వీరిలో ఒక్కరు నటించిన చిత్రమయినా ఉత్సవ సందర్భంలో ప్రదర్శించకపోవడం విస్మయ కరమేకక విషయం కూడా బుకోల్ నాయకుడవైతూ ఫిలిం "ది క్వెస్ట్ ఆఫ్ డెలిక్టేబుల్" చిత్రోత్సవానికి తెచ్చుకురాని భారత సెన్సార్ అధికారులు దాని ప్రదర్శనకు అనుమతి ఇవ్వలేదు. ఇందుకు శ్రీ బుకోల్, ఆయన సతి మిరియామ్ బ్రూ విచారం వ్యక్తంచేశారు.

ఈ ప్రతినిధివర్గంలో మిగిలిన నలుగురు ఫిలిం వ్యాపారానికి, పుత్తివానికి సంబంధించిన వారు. ప్రతినిధివర్గం నాయకుడు డాక్టర్ సుయెంటర్ మ్యర్. భారత్ లో జర్మనుచిత్రాలు ధారావాహినిగా ప్రదర్శించబడేందుకు అవకాశాలను ప్రభుత్వం కలుగజేయాలనే ఈయన కోరారు.

పశ్చిమ జర్మనీలో దాదాపు పదిమంది ఆగ్రహనీయులు వున్నారని వీరిలో ఒక్క కర్ జర్మనీకు ("ది రాయల్ గేమ్" ముఖ్య నటుడు) మటుకు చిత్రానికి రెండులక్షల మార్కుల (దాదాపు పదిలక్షల రూపాయలు) పలుకుతోంది తక్కిన మేటి నటీనటులకు చిత్రానికి రెండు, రెండున్నర లక్షల

రూపాయలు ప్రతిఫలం మటుకు వుంటుంది. లాభంలో వాటాలేదు. ఒక్కొక్క చిత్రంలో విదాన వారాలకు మించి షూటింగ్ పని వుండదు. తడవకు నాలుగైదు చిత్రాలలో మించి నటించరు.

ఒకతార రెండులక్షల మొత్తం పట్ల అసంతృప్తి ప్రకటించింది ఇంత చిన్న మొత్తంతో వాదాకు తగ్గట్టు బ్రతకడం కష్టమని. అందుచేత ఎంత వేపటికీ హాలీవుడ్, బ్రిటిష్ ఫిలిం రంగాలలో అవకాశం కోసం ఆరులు బాచుతూ వుంటామని చెప్పారు. జర్మను ఆగ్రహనీయులు ఫ్రెంచి, ఇటాలియన్, స్పానిష్, స్వీడిష్ చిత్రాలలో కూడా నటిస్తూ వుంటారు.

బొంబాయిలో ఒకటి రెండు పెద్ద స్టూడియాలను వీరు చూచారు. వీరితో జరిగిన గోష్ఠిపట్టి వారికి మహాగప్ప అభిప్రాయం

కలిగినట్లు లేదు. మర్యాదపూర్వకమైన సంభ్రమముతో తొంగి చూచింది. ప్రస్తుతం బొంబాయిలో నిర్మాణంలోవున్న "సన్ ఆఫ్ ఇండియా" మరీకొన్ని చిత్రాల రికెస్టు వీరు చూచారు. పైచిత్రంలోని బాలనటుడు, లీలానాయుడు-వీరి నటనా, కాంతారాణ్ దర్శక విజ్ఞానం వీరికి బాగా వచ్చినట్లున్నది. పోతే పరిశ్రమ అభివృద్ధి గురించి రెండు ముక్కలు.

1946 లో జర్మనీలో 2125 సినిమా థియేటర్లు వున్నవి. 1959 కు మొత్తం 6884 సినిమా ప్రదర్శనశాలలు వెలసినవి. 1946 లో ఒకే ఒక కథాచిత్రం నిర్మించారు. 1950 లో 42 తయారైనవి. ఇప్పుడు 120 చాకా కథా చిత్రాలు, నాలుగైదు వందల డాక్యుమెంటరీల తదితర చిన్న చిత్రాలు తయారౌతున్నాయి.

ఒక్క థియేటర్ లోనే 18 స్టూడియోలు వున్నవి.

భారతదేశంలో చారిత్రక చిత్రాలు, బ్రిటిష్ హయాంలోని భారత ప్రజాజీవితానికి సంబంధించిన చిత్రాలు విరివిగా రాక పోవడంవల్ల వీరు అసంతృప్తి వ్యక్తంచేశారు.

న్యూఢిల్లీలో వింగు జరిగిన సమయంలోనే ఈ గోష్ఠికూడా ఏర్పాటయింది.

ప్రగతి ఆర్ట్ ప్రొడక్షన్స్ 'మా బాబు' లో నీనియర్ డాక్టర్ అశోక్ గా నటించిన గుమ్మడి.

సెవెంటి
25
బెదురుదల

మంజీరావారి

చివరకు
మిగిలేది!

కథానాయకుడు: టి.రామనాథుడు • నర్తకి: వి.ప్రభులక్ష్మి

ఆంధ్రప్రదేశ్

అన్నపూర్ణావారి ఆరవ చిత్రంలో రేలంగి, రంగారావు.

బాగ్దాద్ గజదొంగ

తెలుగు తెరమీద ఓగ్గెలు, విజయనగరం, వంటి తెలుగు రాజనగరాలకు చోటు కరవు అయినా బాగ్దాద్ వంటి నగరాలు దేశస్థులగా నిలిగిపోతూనే ఉన్నాయి. ఇది చూస్తున్నప్పుడు ఆల్లా ఉద్దీన్, అలీబాబా వంటి చిత్రాలు ఇదివరలో వచ్చాయి. ఇప్పుడు టి.పి. గుండరం నిర్మించిన 'బాగ్దాద్ గజదొంగ' చిత్రం అదేకాళ్ళకు చె దినది విడు దల అయింది.

ఎం జి రామచంద్రన్, వైజయంతీమాల, టి ఆర్ రామచంద్రన్, ఎం ఎన్ రాజం నందియార్, అశోకన్ నటించిన ఈ చిత్రం నవంబర్ 17 న స్టాజియా ప్రదర్శించారు. మాటలు పాలుగుమ్మి పద్యరాజు, పాటలు వడ్డూరి రచించారు. సంగీతం దివాకర్.

గజదొంగలుగా పేరొందిన వారిలో గజం మేలయినా దొంగతనం లేనట్లు ధీరోహాత్తు లుగా చిత్రించే అనేక కథలు తెలుగు తెరకు ఇదివరలో అనుభవించారు. ఈ చిత్రం కూడా జాతితాలోకి వస్తుంది.

'మొదటి పేజీ' కనిపించిన కథ

గ్లామరస్ పాత్రలను విశిష్టంగా నిర్వహించిన రిటావార్త్ వ్యాకుల భూమికను ధరించిన "ది ఫ్రీక్ ఆఫ్ షేక్ స్పన్" (ప్రతిక లలో ప్రథమ పుట కథ) అనే హాలీవుడ్ చిత్రం గతవారం మద్రాసులో ప్రదర్శిత మైనది. రిటా భర్త త్రాగుబోతు తత్వ తీతంగా ఆమెమరొకరి సాహచర్యం పొందు తుంది అతనికి భర్తకు నిష్ఠాజరిగిన కుమ్ము లాటలో రిటావార్త్ ప్రేమి భర్త మరణిస్తాడు.

రిటాను, ఆమె ప్రియుని ఆరిష్టుచేసి అభిమా గం నడుపుతారు. తుదకు వీ రుభయుల సాహ చర్యం హత్తుకు దారిదీపీ టంకటిది కాదనే కారణంపై ఇదరిపెనా కేసుకొటివేస్తారు.

చిత్రం విక్రమనగా కోల్డుమట్టాల్తో సానుమంది నాటి చిత్రీకరణ "అనాటమి అఫ్ మర్డర్" "వెల్వెట్ వోఫర్" ప్రాసిక్యూ

షన్" అంతరమణియంగా లేకపోయినా వాదప్రతివాదాలు నుటుకు కొత్తచిత్రం లోనే ఉద్రిక్తంగా సాగినవి. ప్రభుత్వపు తరపు వ్యాయవాదిగా ప్రాన్ ఫర్ట్ మన్నర్ నటన, రిటా నట విశిష్టం. శ్రీ హానే చాయాగ్రహణం సాధారణం. దర్శకుడు శ్రీ క్లిఫర్ట్ ఓడెల్స్ ★

హాలీవుడ్ నటరాజు క్లార్క్ గేబుల్ మృతి

హాలీవుడ్ నటరాజుగా ప్రసిద్ధుడైన క్లార్క్ గేబుల్ నవంబర్ 16 న లేదీ రాత్రి తమిషు చాటించాడు.

బాదాపు మూడు దశాబ్దాలుగా హాలీవుడ్ చిత్రాలలో అనేక రకాల పాత్రలు ధరించి విశేష జనాదరణ పొందిన క్లార్క్ గేబుల్ నవంబర్ 16 న లేదీ సుందెవోటుకు సురి అయినారు హాలీవుడ్ లోని ప్రసిద్ధిచేరియన్ హాస్పి టల్ లో 16న లేదీ రాత్రి మరణించాడు ఆయన వయస్సు 69.

1934 లో 'ఇట్ హాస్ పెన్ ఓన్ నైట్' చిత్రంలో చేసిన అత్యున్నత నటనకు క్లార్క్ గేబుల్ 'ఆస్కార్ పతకం' అందుకున్నాడు 'యూటిసి థిన్ గి శాంటీ' గాన్ విత్ ది విండ్ 'చిత్రాలలో ఆయన నటన మరపురానిది ఈ చిత్రాలలో ఆయన ప్రేమకులకు నేతగా నటించి అయినారు. హాలీవుడ్ లో గల పెద్ద గ్రహవంతులలో ఒకరు అయినాడు

పెద్దమనిషి - ఆ బ్యాబీ, మీ తాతయ్య ఉన్నారు?

పిల్లవాడు - నాకు తెలియదు.

పె. మ. - పోనీ, మీ

అమ్మమ్మగారు ఉన్నారు?

పి. వా. - ఉన్నది.

పె. మ. - ఏమి చేస్తున్నారు?

పి. వా. - వంటింట్లో మా తాతగారితో పోట్లాడుతుంది.

—అచాళి విజయ

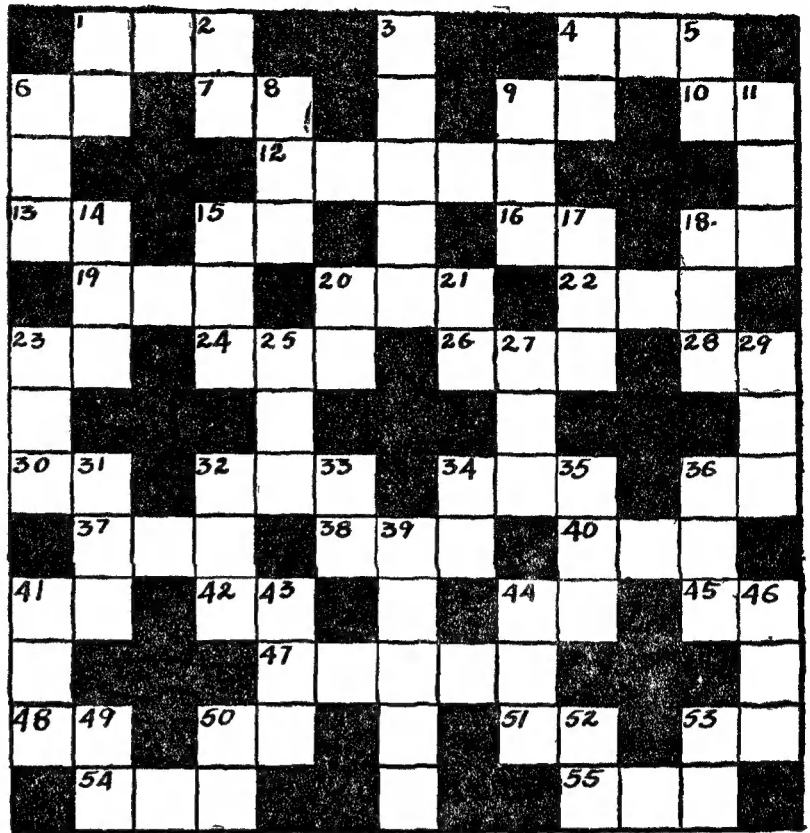
భాస్కరరావు (నాగపూర్

గజ్జ నుడికట్టు-29

అ ధా రా లు

నిలువు

- 1 చిన్న బస్తీలో సంతతమూ లేక పోయినా వారానికోమారుండే బజారు.
2. తిమింగలం తినేది.
- 3 చంద్రబింబంపోలిన ముఖారవిందం.
- 4 సన్నాసి పాడరు.
- 5 నడికట్టులో గదిపేరు.
6. మంచుబుద్ధికాలే కానీ నూరు పెచిలుకు పద్యాల్లో నీతులు చెప్పించుకున్నాడు.
8. తువ్వాయిలే గలు గల్లన గంతు కున్నాయి
9. అబ్బో! మీ రనుకున్నదానికన్నా ఎక్కువే.
11. మబ్బుల్లో తేలివచ్చి పడేవి.
- 14 నా హాసంకాదు. ఆమాటకొస్తే మంచు
15. రెండు పరకలు
- 17 కాలిన దాని వాతపడితే పడేదే
- 18 వేమనని కాస్త అటూ ఇటూ చేస్తే పద్యాలన్నీ అటునించి నునకే.
- 20 మోక్షం కోసం మోకరిలిన వినుగు
- 21 కోదండరాజు పెడలో మాల
- 28 దప్పికే
- 25 పొద్దు మానం ఉండేది.
- 27 నునకాడు కాడా.
- 29 గాజులు తొడిగించుకో బోయిన మనో వీరుడు.
- 81 బంగారు కొండగాడా!
- 82 మాధవుడులో లక్ష్మీ ఎక్కడికో వడిలే భర్తమిగిలాడు.
88. ఆధరిమేనా వెళ్ళకండి. బీబీ పల్లకి వహించి.
84. ఏరువాకలో ఏ రెండిపోయింది.
85. తినగా తినగా గారెలు ఏక్కడి ఏమిటో తెలిసినా తినేమందు కనరు.
- 86 ఆవుకి చిటుతోబాటు పెట్టేది.
- 89 మెగుణిమాడగానే తొందరపాటు తోబాటు కోత పెళ్లిమాతురి మొహంలో దొంతరు పడేది
41. గోరోజనం పెరక్క ముందుమూలుగు- పెరిగాక ఇదిను—
48. నా దేవుడు.
44. 41 నిలువు తల నీదికాదు నాదనుకుంటే రెండు రెను రైతే.
45. నుండే అనడానికి గుండే చేరువా మీరే చెప్పండి
49. 20 నిలువుని మకరి మింగేసరికి తల కిందులై పోయింది.

- 50 మాన కొడుకు, అక్క మొగుడు.
 52. వడిగా పోకండి బండిదారి అడ్డం తిరిగింది.
 - 53 నిన్నా నేడూ కూడా కాగు.
- అ డ ము**
- 1 ధ్వజం నలు మారిమారి మీసంగతి చివరి కిలా తయారయింది. దీనిలో విషయం ఏదో కనిపిస్తూనే వుంది.
 4. ఈ తుణుం పూదిలే మహా తుణుం లో పేలి పోయేదే.
 6. వాసు తన కూతురికోసం వెతుకు తున్నాడు. కనిపిస్తే చెప్పండి.
 - 7 లేమి విపరీతమేనది.
 - 9 నిప్పుకు మారుపేరు.
 10. వాడి వాడితనం అంతా అటునించి వస్తేనే కనబడుతుంది.
 12. విమానాలు తిరిగే కిధి.
 - 18 ఈ నాటికి నీతి తారుమారయింది.
 15. సగబాలలో సగంపోతే మిగిలేవి.
 - 16 కనకంబుకన్న మోతగా వుండేది.
 18. వడివేలు ఉంగరాలుండే చోటు.
 - 19 దేవుడికి రోజూ పూజాసమయంలో ఇచ్చేది.
 20. రకరకాల పువ్వులు కలగలుపయ్యాయి.
 22. రసయిత ఉద్యాగం.
 - 28 హారంలో ఈ చివరనుంచీ అ చివర దాకా వుండేది.
 24. అతని తాలాకా మూకదిరిపడింది.

26. పక్క సరిగా వేసిలేదు.
- 28 6 నిలువులోని బుద్ధి.
- 80 ఎవరు వారంటే మేక చెప్పిన జవాబు.
- 82 అశ్వ మేధంలో గుర్రం పారిపోయింది. మిగతాది గందరగోళం అయిపోయింది.
- 84 వాడు కనబడినప్పుడల్లా ఒక సిగరెట్టు తీసుకోడం అలవాటు. దీన్ని మీరే మన్నా సరే.
- 85 తన.
87. తిన్నగా పోయే దారి అని నిరూపించండి.
88. గోదావరి పుట్టినచోటే ముక్కువుంది.
40. నాలుగుదాల చేటు.
41. ఇంకెవరు - నువ్వే.
42. ఆరోజు, దేశంకూడా తలకిందులైంది.
44. నీరు పోసినవాడు పోసేది.
45. అ ప స వ్యం గా చూస్తే చెడే కని పిసుందికదా.
47. విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి ఒక నవలలో ఈ దొంగలున్నారని జేబులుజాగ్రత్త.
- 48 మిలుకాడు పట్టుకు కొట్టేముందు చూసేది.
- 50 ఝనక్ ఝనక్ పాయలు
51. దేవుడిలు.
- 53 రజకులు 46 నిలువుగట్టున పెట్టేది.
- 54 కండ్ల కాటుక పెట్టి ... చంకాన పెట్టి
55. వేడి గాలి.

“ధర్మ ప్రభువు”

విడాకుల కోర్టులో ఒకరోజు వయస్సుమల్లిన భార్యభర్తల కేసు విచారణకు వచ్చినది. భర్త తనను సరిగా పోషించక పరిత్యజించెనని భార్య ఫిర్యాదు. జడ్జి ఇరుపక్షములవాదము శ్రద్ధగా విని, ప్రతివాదితో, “నీవు గుణవంతురాలగు నీ భార్యను సరిగా పోషించక విడిచిపెట్టినందుకు, ఆమెకు నెలకు రూ. 25/- ఇవ్వదలంచినాను” అనెను.

ప్రతివాదియగు భర్త ఆ తీర్పు విని ఉప్పొంగి, “ధర్మప్రభువుల తీర్పు చాల ఉదారముగా నున్నద. నేనుకూడా అప్పుడప్పుడు ఆవిడకు ఒకటి రెండు రూపాయలు ఇవ్వదలంచినాను” అనివిన్నవించుకొనెను.

—సురేంద్రసింగ్ (నెల్లూరు)

* * *
‘మా ఆయన

అనుకొన్నాను!’

ఒక ప్రఖ్యాత రాజకీయ నాయకునికి షష్టిపూర్తి అయినా పెళ్లికాలేదు. ఈ రహస్యం అంత తేల్చుకుందామనుకొన్న ఒక ప్రతికా విలేఖరి సరాసరి ఆనాయకుడే పోయి అడిగాడు పెళ్లెందుకు చేసుకోలేదో చెప్పమని. ఆయన తాను పెళ్లి చేసుకోకూడదనే నిర్ణయానికి రానడానికి గల కారణాన్ని ఇలా వివరించాడు :

“ఒకరోజున నేను బస్సులో ప్రయాణంచేస్తున్నాను. నాతో

చిత్రకారుడు : డి. రామారావు (సికింద్రాబాదు)

పొట్టి కథలు

బాటు ప్రయాణం చేస్తున్న వారిలో వొక లావుపాటి స్త్రీ కూడా ఉన్నది. బస్సులో జనం క్రిక్కిరిసి ఉండడంవల్ల నేనూ ఆమె నిల్చునే ఉన్నాం. ఒకచోట కుదుపులో పొరపాటున ఆమె కాటుతోక్కాను. ఆమె ఉగ్రురాలై ‘ఇడియట్! కళ్లునెత్తి మీదికొచ్చాయా? ఆమాత్రం చూసుకోనక్కర్లేదా?’ అని నాలుగూ దులిపింది. నేను పొరపాటుకు చింతించి ‘క్షమించండి! చూశ్లేదు’ అన్నాను.

“అప్పుడు చూసింది ఆమె

నావైపు. ఆ తరువాత క్షమాపణ కోరే చూపుతో ‘క్షమించండి! మా ఆయన నుకున్నాను’ అన్నది.”

—హుస్ (విజయవాడ-1)

* * *
ముద్రా రాక్షసమ్

ఒక పత్రికలో ఇలా ప్రకటన పడింది :

“ఎంత దీర్ఘ కాల వ్యాధి యైనా సరే, మాచే తయారు కాబడిన దివ్యోషధం వారం రోజులు నేవిస్తే నయమాతుంది. (తులం ఖరీదు అయిదు రూపాయలు.) అలా కుదరదని రుజువు చేస్తే మీజబ్బు మీకువాపస్.”
—భట్టారం రాధాకృష్ణయ్య(కోవూరు)

మీ సౌందర్యమునకు కావలసినవి...

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మరియు ఫేస్ పౌడరు

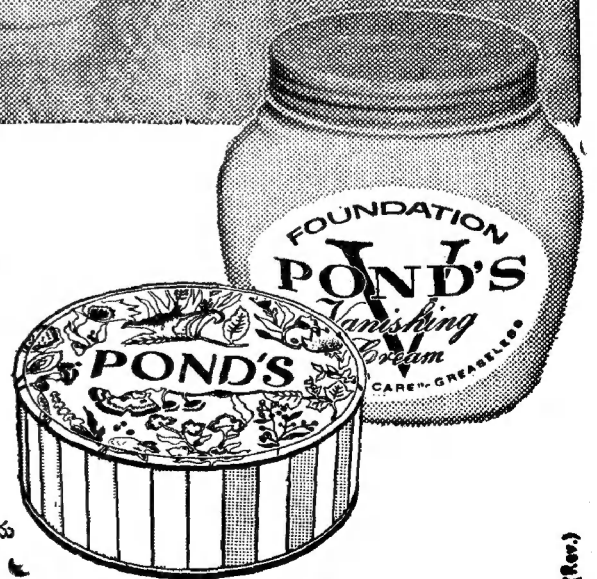

సాటిలేని రక్షణ నిస్తుంది

తేలికైన పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ ముఖముమీది చిన్న చిన్న కళంకములను కనపడనీయకుండా ఉంచుతుంది. అది మీ సహజ సౌందర్యమునకు రక్షణ నిస్తుంది. జిడ్డుగా ఉండని దానిని వాడి పౌడరును అద్దకొంటే పౌడరు గంటలంతరబడి బాగా అంటుకొని ఉంటుంది.

మనోహరమైన ముఖవర్చస్సును చేకూరుస్తుంది వట్టువలె మెత్తనైన మరియు తేలికైన రంగులో లభించే పాండ్స్ ఫేస్ పౌడరు మీ ముఖ సౌందర్యమును యింకా వృద్ధిచేసి దానిని గంటలంతరబడి ఆకర్షణీయముగా ఉండేలా ఉంచుతుంది!

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మరియు ఫేస్ పౌడరును రోజూ వేరు వేరుగా ఉపయోగించినా లేక రెండింటినీ ఉపయోగించినా, సౌందర్యమును పెంపొందించుటకు దానికి రక్షణ నిచ్చుటకు అవి సాటిలేని సాధనలు!

ప్రపంచమంతటా సౌందర్యవతులు వీటినే ఎన్నుకొంటారు

రీస్ట్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (సరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ.లో సంస్థాపించబడినది)